

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

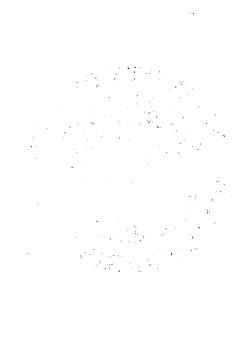
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

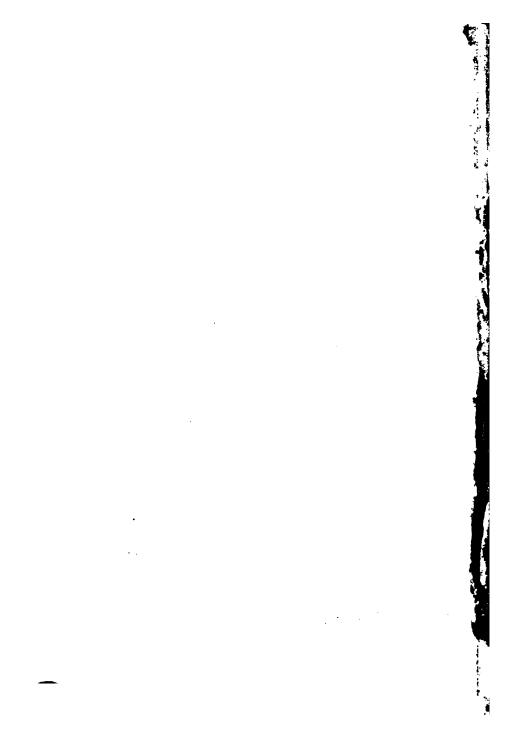
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

.

In 818 pho

ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՈՒՂՂ**ԱՓԱՌ Ս. ԵԿԵՂԵ**8Ի**0**8

Ի ¶ԷՏՍ ԱԶԳԱՅԻՆ ՆԱԽԱԿՐԹԱՐԱՆԱՑ

ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ

աներ արած Վազաբացի Գեզքիդածբաշ

مارف شاارت الميلهسنك في ۹ ربع الاول سنه ۲۱۶ تاريخلي مربع اوليمشدر مربع اوليمشد اوليمشدر مربع اوليمشدر اوليمشدر مربع اوليمشدر مربع اوليمشدر اوليمش

University of Michigan Libraries

. . •

Pehlivanean, Kheren Hamar of butsucout 769

ት ፈዜብዮዜጣታ8ሳトውታዜኄ

8. 8. ՄԿՐՑՉԻ Ա. ՍՐԲԱԶՆԱԳՈՑՆ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ

uretust 248ns

ጉ ካዜያሮኮ**ዜሮ**ዋበኮ**ሥ ሁዜ**ኄ

ՍՐԲՈՑ ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ Տ. ՑԱՐՈՒԹԻՒՆ Ս. ԱՐՔԵՊ.Ի

4624968646

···

152 p,

ጀቦሲሆԱՆԱՒ

2. VULUAPUS D. ULAPOPUDUODUP

ԿՈՍՏԱՆ Դ Ն ՈՒ ՊՈԼ ՍՈՑ

be Tusrhurfhü Zujng Fnerfhnj

Grad EKLN 3048 BUHR 2048 2048

ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՐԱՆ ՀԱՑՈՑ

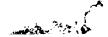
ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒ**Կ**ՈԼԻՍ

Աrժանաշնուն Տ. Խուենայ Փենլիվանեան Խաչակիւ Աւագ Քանանայի սիւելւոյ մեռում ի Տեւ խնդալ ։

Գեղեցիկ խունուրդ մը յղացեր ես , նաւաsացեալ ժողովոդեան բացաsրել իւր ամեն օր sեսած եւ կաsարուած՝ խորնդական եւ ծիսական եւ բարեպաշտական գործողութիւնները ։

Բացացրութիւնը մցքին կը խօսի եւ կ՚ընդարձակե ճասկացողութիւնը, սոցին կը խօսի եւ սիրելի կ՚ընե գործողութիւնը, կամքին կը խօսի եւ կը դիւրացնե գործադրութիւնը

Եւրակի նուեր մը կը բերես ուրեմն հաւասացելոց՝ ուրց հոգեւու պաշօնեութեան կոչուած ես սուրբ կոչանամբդ, եւ կրկնակի լրացուցած կը լինիս զայն՝ անձանական պաշօնավարութեան կցելով գրական աշխասասերութիւնը ։ Եթե առջինով ցվերջ կենացդ կը լինիս արդիւնաւոր, երկրորդով նաեւ լես մահուան Լկը մնաս

եռախոսու, Աստուած զՔեզ կրկին վառձուց ընե աr-ժանաւու։

Իrաւ ե ու Քու ընsւած նիւթդ ընդաւձակ ե եւ աշխատութիւնդ ճամառօտ . եւ նիւթդ սպառած չես կբնաւ ճամաւուիլ ։ Բայց ինչպես նմանօւինակ առթիւ ուրիշ մի պատուական եկեղեցականի — Աւժ. Տ. Գիւտ Ա. Քաճանայ Աղանեանի — ալ գւած եմ , ժողովւդական թեթեւ աշխատակոււթիւննեւ աւելի պտուղ կը բեւեն քան դասական ծանւ եւկասիւութիւննետ ։

Ողջ լինել Քեզ մաղթեմ ի Տեւ ։

Պաուրաւք Կ. Պոլսոյ *ՄԱՂԱՔԻԱ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈԳՈՍ*

1 Umrs 1898

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Իւրաթանչիւր Կրօնական Ժողով Աղդային Կնդրոնական ՎարչուԹեան իւր պաչաշնավարուԹեան կանոնական երկաժետյ շրջանին մէջ՝ ըստ պահանջման իւր պարտաւորուԹեան որոչած է յասուկ Շրջաբերականաւ յանձնարարել Պատուարժան Թաղական Սորհրդոց եւ ՀոդարարձուԹեանց, որ իրենց անմիջական հսկողու-Թեան ներքեւ դանուած վարժարանաց մէջ պարտաւորիչ ընեն Քրիստոնէական կրշնի ուսումն, եւ դիւրուսոյց հղանակաւ աւանդեկ տան ուսանողաց՝ Ս. Գրոց Հին եւ Նոր Կտակարանի պատմուԹեան , քրիստոնէա-

Ծնորհիւ անդուլ հոգածութեան կրմնական ժողովոյ իւրա,թոնչիւր չրջանի՝ Աղգային վարժարանաց մէջ կ'աւտնդուին ցայսօր ժամանակի՝ Ս. Գրոց Հին եւ Նոր կտակարանի պատմութիւնը հանդերձ համառօտ բացատրութեամբ, քրիստոնէական հաշատալեաց էական մասերը, բարոյագիտութեան կարեւոր սկզրունչները, ինչպէս նաեւ Հայաստանեայց Ս. Եկեղեցւոյ համառօտ պատմութիւնը, ա՛յն դասագրոց վրայ, որոնք կրձնական ժողովէն ընտրանօր որոշուած եւ արաձնուած են ի կիրառութիւն ։

1895-96 տարւոյ չրջանի կրձև Ժողոմը Ազգ. կեդր.
Վարչութեան՝ թաղային վարժարանաց մէջ աւանդուած քրիստոնկական կրչնի ուսուցման մասին ընելիք
անօրինութեանց ձեռնարկել յառաջ, հայկ դատեց տեղեկութ իւն ստանալ նախապես՝ Թէ ի՞նչ դասագրքեր
կր դործածուին կրձնական ուսմանց համար, եւ Թէ՝
անձիւր դասարանի կրձնի ուսումը, եւ նոյն միջոցին

յայնժամ ո

գովուլեմոն երերեննարուերար անգարի գի Հաչաբեր հար աշանութ արության իրերանարոն և անարարության ուսանարու կար աշվափաս Ո. ընթերնեսիս Հայաստարգայն գատու գայը սվծադիա վանմապետուերարը աստանգնագատու մայր սվծադիա վանմապետուերարն աստանգնագատու մայր սվծադիա վանմապետուերարն աստանգնագատու մայր սվծադիա վարմապետուերարն աստանգայը գատունար ընթերնարության արգարի գի Հաչաբեր հարցեր գատունարության արգարի գի Հաչաբեր հարցեր գատության արգարի գի Հաչաբեր հարցեր գատության արգարի գի Հաչաբեր հարցեր գատության արգարի գի Հաչաբեր հարձեր գատության արգարի գի Հաչաբեր հարձեր գատության և արգարի գի Հաչաբեր հարձեր հարձարության արգարի գի Հաչաբեր հարձեր հարձարության արգարի գի Հաչաբեր հարձարության արձարության արձարություն արձարության արձարություն արձարության արձարության արձարության արձարության արձարության արձարության արձարության արձարություն ար

Դասագրջիս հրատարակութեամ առթիւ կարեւոր կը համարիմ խոստովանիլ , Թէ իմ այս երկասիրութիւն կը համարիմ խոստովանիլ , Թէ իմ այս երկասիրութիւն Թէ հակառակ համառօտութեան դասագրջիս զանց չ՚րթի սակայն բաւական դոհացուցիչ տեղեկութիւմներ տալու յօգուտ ուսանողաց , Թողլով մեր եկեղեցական ջաջահմուա Ս. Հարց եւ Եղբարց` լնուլ դասագրջիս Թերին եւ երկասիրել անոր իւրաջանչիւր մասանց նախնական սկզբնաւորութեան , հաստատութեան եւ դործադրութեան պատմութիւնը , որպէս գի՝ իմ իրրեւ ծրասիր պատրաստած դործ համնի յիւր կատարելութիւն ,

ԽՈՐԷՆ ԱԻԱԳ ՔԱΖԱՆԱՑ ՓԷՀԼԻՎԱՆԵԱՆ

ԲԱՑԱՏՐՈՒԹԻՒՆ

ՏՕՆԻՑ ԵՒ ԾԻՍԻՑ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՈՒՂՂԱՓԱՌ

Ս. ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ՀԱՑԱՍՑԱՆԵԱՑՑ

ՆԵՐԱԾՈՒԹԻՒՆ

Աստուածպաշտութիւն

Աստուածպաչտութիւմն է հաւատալ յԱստուած կենս դանի , ձանաչել դՆա աղբիւր ամենայն բարութեանց , յուսալ ի Նա եւ սիրել դՆա իբրեւ Արարիչ , Տէր եւ Հայր , ուստի Աստուածպաչտութիւնը կը բովանդակի երեք դլխաւոր առաջինութեանց մէջ . որ են Հաւատ, Ցոյս եւ Սէր ;

Աստուածպաչտութիւնն որ Աստուծոյ արարչին ընծայուած կրմնական պատիւն ու ծառայութիւնն է , ունի երկու մասն . Ներջին եւ Արտաջին ։

Ներքին է այն պատիւն ու ծառայութիւնը, զոր քրիստոնեայն ներքնապէս , այսինքն մտօք եւ սրտիւ կ'ընծայէ իւր արարչին Աստուծոյ ։ Արտաքին է այն պատիւն ու ծառայութիւնը, զոր քրիստոնեայն ծիսական եղանակաւ կ'ընծայէ իւր արար֊ չին Աստուծոյ ւ

Աստուածպաչտութիւմն երկու կերպ է , Առա՜նձ. Նակի եւ Հասարակաց կամ Հրապարակական ։

Առանձնական կ'ըսուի , երբ քրիստոնեայն հանապազօր առաւօտ եւ երեկոյ կ'առանձնանայ իւր բնակավայրին մէջ , եւ աղօԹիւք ու երկրպադուԹեամբ կր դիմէ իւր երկնաւոր Հօր , մատուցանելու համար պէս պէս խնդրուածներ ,

Հասարակաց կամ Հրապարակական կ՚ըսուի , երբ քրիստոնեայն իւր հաւատացեալ եղբարց հետ կը պաչ-տէ զԱստուած գոհութեամբ եւ փառաբանութեամբ , հասարակաց Աստուածպաչտութեան յատկացուած նը-ւիրական տեղերը ։

Հասարակաց Աստուածպաչտութեան յատկացուած նուիրական տեղերն են ըստ ծիսի մի , սուրը , կաթողիկէ եւ առաջելական եկեղեցւոյ Հայաստանեայց՝ եպիսկոպոսէն (¹) օրհնուած եւ սուրբ միւռոնաւ օծուած տաձարները , յորս միայն կարելի է կատարուիլ հասարակաց Աստուածպաչտութիւնը ։

Տաճարները որք յանուն Աստուծոյ կառուցուած եւ Անոր հրապարակական պաչտօն մատուցանելու նուիրուած սրբավայրեր են , ընդհանրապէս կը կոչուին «Եկեղեցի » . անոր համար` որ զինուորեալ եկեղեցին սոյն ատճարներուն մէջ կը համախմբուի , ներկայ գրտնուելու համար կատարուած կանոնական ժամերդու-

^[1] Երբ եպիսկոպոսը չկարենայ անձամբ կատարել նորս կառոյց տամարին օծման արարողութիւնը, յայնժամ հրամս դութիւնը։

Թեանց , փրկարար խորհրդոց եւ Սրլազան արարողու⊸ Թեանց , պաչտելու իւր ճչմարիտ Աստուածն եւ խնսդ⊸ րելու Անկէ Թէ՛ իւր անձին եւ Թէ՛ համօրէն քրիստո⊸ նէից կենդանեաց եւ ճնջեցելոյ համար ամեն բարիք ։

Հասարակաց ԱստուածպաչտուԹհան էական մա. սերն են .

- Ա. Կանոնական ժամերգութիւնք եւ ծիսական եղանակը ։
 - Բ. Տօնակատարութիւնը ։
- Գ . Սորհուրդը սուրբ Եկեղեցւոյ եւ Ս. Պատարագ ։
 - Դ․ Եկեղեցական արարողութերւնք. եւ
 - Ե. Բարեպաչտական աւանդութիւնը ։

ሆԱሀՆ ԱՌԱՋԻՆ

ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ ԺԱՄԵՐԳՈՒԹԻՒՆՔ

bh

ԾԻՍԱԿԱՆ ԵՂԱՆԱԿՔ

ዓLበኦԽ **Ա**•

Կանոնական Ժամեrգութիւնք

Հասարակաց Աստուածպաչտութեան էական մա սերէն մին է կանոնական ժամերգութիւնը, որ անխա ւիան կը կատարուի ամեն առաւօտ եւ երեկոյ Ս․ եկե ղեցւոյ մէջ ։

կանտնական ժամերգութիւմը կը սկսի տէրունական աղօթեջով եւ սաղմոսաջաղութեամբ . եւ կը չարու- նակուր ընթերցմամբ Ս. Գրոց , հոգեւոր երգովջ, մաղ- ժանօջ , ջարողիւջ եւ աղօթիւջ ։ Նոյնպէս փրկարար Սորհրդոց եւ սրբազան արարողութեանց սկզբնաւորու- թիւնջ կը լինին տէրունական աղօթիւջ եւ սաղմոսիւջ ի ձայն կամ ի թիւ ։

U. Գրոց ընթերցմունք են Հին Կտակարանի այն մասերն , որոնք Մեսիային մարդեղութիւնն եւ Անոր կատարելիք փրկագործ անօրինութիւնները կ՚ակնար կեն ։ Իսկ Նոր Կտակարանեն չորս Աւետարանք Գործք Առաքելոց և առաքելական Թղթերը ։

Հոգեւտր երգոց սկզբնաւորութեան մասին թէպէտ եւ որոշ տեղեկութեւն մը չկայ աւանդուած , սակայն եւ որոշ տեղեկութեւն մը չկայ աւանդուած , սակայն ես տարդ է որ Աստուածպաշտութեան առաջին հոգեւոր հագեր , իբրեւ օրհնութիւն ը աստուածապաշտ մարդոց առ Աստուած , ինչպէս Մովսիսի օրհնութիւնն , Դաւ-թի սաղմոսներն՝ որը աստուածաղդեցիկ երգեր են , ի ծննդեան Մեսիային հրեշտակաց երգը , երրայեցի ման-կանց օրհնութիւնն (ովսաննա) եւայլն ։ Ցետ հաստաթութեան ըրիստոն էական եկեղեցւոյ հետաչետ է յօթինուած են այլ եւ այլ հոգեղմայլ երգեր , շարական ,
որոն ը ըստ պատչանի աՏուիչն ամենայն բարեաց ։

Մաղթանը, քարոզք եւ աղօթեչ՝ հասարակաց Աստուածպաչտութեան կարեւոր մասերն են . որովք կը դոհանամք Աստուծոյ բարերարութեան կամ այն մասնաւոր չնորհաց համար, զորս ընդունած եւ վայելած եմք հաւաքաբար , եւ կը խնդրեմք Թողութիւն մեր այն ներելի մեղաց համար, զորս իբրեւ սխալական մարդիկ դործած ենք ակամայութեամն ։

Հասարակաց Աստուածպաշտութեան կամ աղօթից վերաբերեալ ընթերցուած ք բովանդակուած են « Ժամագիրը » անուն եկեղեցական սրբամատենին մէջ , պոր յօրինած են մեր երանաչնորհ Թարգմանիչ ը Սահակ եւ Մեսրոպ եւ երանելի հայրապետը Հայաստանհայց Ս. եկեղեցւոյ Գիւա , Յովհան Մանդակունի եւ Ներսէս Շնորհայի ւ

Ըստ կարդաւտրութեան Ժամադրքի օրն ինն անդամ հասարակաց աղօթեք կը կատարուին մեր եկեղեդեսց մէջ միայն , որ կ'ըսուի « Կարդաւորութեւն հասարակաց աղօթեց Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ » . ինչպես են Գիչերապաչամն կամ Գիչերային ժամ , Առաւօտեան ժամ , Մինսերորդ ժամ , Երեկոյեան ժամ , Ասղաղական ժամ եւ Հանդստեան ժամ ,

տամուրը դիայն:

Քառամնորդական պահոց լսւր օրերը յորս չմատուցուիր Ս. Պատարագ , երրորդ , վեցերորդ եւ իններորդ , եւ երեկոյեսն ժամու պաշտամունք միացուած կը կատարուին , որ կը սկսի ցորեկուան երրորդ ժամուն եւ կ՚րսուի « Ճաչու » ժամ ։

U٠

Գիշեrապաշsoն կամ Գիշեrային ժամ (1)

Գիչերապաչտոնն որ կը մատուցուի Հօր Աստուծոյ, կը սկսուի տէրունական աղօթեքով եւ համառօտ օրհնաբանութեամբ մը , եւ ապա Սաղմոս «Տէր զի բազում եղեն» լուր օրերն ի Թիւ եւ չաբաթե, կիւրակէ, եւ տոնական օրերն ի ձայն ։

Յաւարտ Սաղմոսին այն օրն յորում պիտի մատուցուի Ս. Պատարագ, կ'երգուի « Յիչեսցուք ի գիչերի զանուն քո Տէր» երգը. Այս երգին կը յաջորդէ «Ջար-Ժուցեալքս ամենեքեան» փառատրական եւ հայցողական քարողը, որմէ վերջը Ներսիսի Ծնորհալւոյ յօրինած «Աչխարհ ամենայն» երգն, ամեն լուր եւ տօնական օրերն, երբ Ս. Պատարագ պիտի մատուցուի, եթէ ոչ՝ աշնական օրերն՝ յիսուն եւ պահոց օրերը հարիւր «Տէր ողորմեա» զոր ժամօրհնողը (²) կ'ըսէ ւ Իսկ Կիւրակէ եւ Տէրունական օրերը՝ դարձեալ Ներսիսի Շնորհալւոյ յօրինած երգն «Առաւօտ լուսոյ». որոյ յաւարտ

^[1] Գիշերապաշտօն կ՚ըսուի այն կանոնական ժամերզու-Խիւնն, որ յառաջ քան զարշալոյսն կը սկսուի եւ առաւօտուն և՚աւարտի։

^[2]Ժամօրմնող կը կոչուի այն վարդապետը կամ քամանայն, որ կը սկսի կանոնական ժամերզունիւնը եւ կ՚ըսէ Ժամազրքի ՈԷշ նշանակուած մաղնանքները։

րահանայն կամ նոյն աւուր պատարագիչը կ՚ընթեռնու «Զրեն զոհանամը» եւ «Խաղաղութիւն ամենեցուն» կցորդով գոհացողական աղօթերը ։ Ցետոյ օրուան ձայ⊸ նեն (³) կ՚երգուի եղանակաւոր Սաղմոս, որ կ՚ըսուի «Կանոնագլուիս» եւ կը կատարուի հոգեհանգստեան պաչտօն վամն յիչատակի հոգւոց ի Քրիստոս Ցիսուո ի Տէր մեր հաւատացելոց ։

կան ազորդացուին մեր Սահակ Պարթեւ հայրապետին ը-

^[3] Ձայներն ու⊮ են, ⊷չ, ⊷է, Էչ, Էէ, Էչ, Էէ, -չ, -է։ Տարւոյն իւրաքանչիւր օրն ունի այս ու⊮ ձայներէն մին, որ նշանակուած է մեր օրացոյցներուն մէջ։

^[4] Մինչեւ հինգերորդ դարուն սկիզբները չկային շարականք օրհնուժեան, ուստի օրհնուժեան սաղմոսք կ՚երգուէին։ Ս. Սահակ եւ Ս. Մեսթոպ յօրինելով շարականներ՝ երգեցին եւ անոնց հետեւեցան մեր Եկեղեցւոյ Ս. Հարք յօրինելու եղանակաւոր երգեր Կիւրակէ, Սրբոց տօնից եւ պահոց աւուրց համար, որք ամեն օր ըստ պատշաձի կ՚երգուին մեր Ս. Եկեղեցւոյ ժէջ։

սած քարոզներէն եւ սահմանած աղօԹքներէն մին ըստ ձայնի, «Ծնդրելով ի Տեաոնե պահել զմեզ յերեւելի եւ յաներեւոյԹ Թչնամեաց եւ ի փորձուԹեանց, եւ աղաչելով զՏէր վամն խաղաղուԹեան աչխարհի եւ պահպանուԹեան ամենայն հաւատացելոց»։

^[5] Մարզարէից եւ առաքելոց տօնի օրերէն դուրս՝ ուրիչ ամեն որբոց տօնի օրերն Եկեղեցին կ՚անուանէ Մարտիրոսաց տօն․

ρ.

Առաւօջեան ժամ

Առաւօտեան ժամու պաչտումն որ կը մատուցութ Որդւոյն Աստուծոյ Bիսուսի Քրիստոսի, ունի կենսա. երև յահությողը խահբաւհմեւ ըևե դրև ֆելիչն յահրաւ ի մեռելոց, երեւցաւ Նախ իւղաբեր կանանց, աչակերտաց եւ հետզհետէ այլոց բազմաց, եւ լցուց ղանոնը հոգեւոր ցնծութեամը։ Ուստի ի սկզբան ա ռաւօտեան ժամուն՝ յետ Տէրունական աղօԹից կ'ըսուի այս մաղթանքը «Լցաք առաւօտու ողորմութեամբ քով, ըրջացած բու ունտի բևտճ մաղբըտվը առաւնո *իբ*ըտ<mark>ն</mark> մերոց» . «Օրհնեալ ես Տէր Աստուած հարցն մերոց գո_ վեալ եւ փառաւորեալ է անուն քա յաւիտեան» փոխսաղմոսէն վերջը կ'երգուի հարցի չարականը, յորում կը պատմուի երից մանկանց հրաչալի փրկուԹիւնն ի երեչտակէն, զոր Որդի Աստուծոյ դաւա**ն**եցաւ Նարու գոդոնոսոր .

Զկնի հարցի չարականին կ՝ըսուի աղաչաւոր քարող մը, որով կ՝աղաչենք գՏերն մեր նիսուս Բրիստոս, որ լուսաւոր եւ սուրը պահէ մեր միտքը, որպես գի հոմեն մեղքէ եւ աչխարհային դանկունիւմներէ խորհուն մեր ֆրկչին պատուիհար երբևի բւ նրմուրբնու Դաշիաբրակար կերտմ

պսակը ւ

արժանի ընէ զմեզ՝ գուութեամը փառաւորելու զինչը, արժանի ընէ զմեզ՝ գուութեամը փառաւորելու գինչըն։

Կիւրակէ օրն որ Քրիստոսի Տեառն մերոյ յա... րութեան յիչատակն է «Մեծացուսցէ» չարականէն վերջը՝ Կիւրակէ աւուր յատուկ եղած եղանակաւոր քաշ րոզով կ'աղաչենը զՏէր , եկեղեցւոյն չինութեան եւ րարեկարգութեան , հաւատացելոց փրկութեան եւ աշ նոնց պազատանաց ընդունելուԹեան համար , եւ աղօԹքավ մը կրկնելով մեր քրիսասրէական էաւատոյ համառօտ դաւանութիւնը, թէ вիսուս Քրիստոս Աստ. ուած մեր յաւիտեանս յաւիտենից Թագաւորն է, եւ զինքն զԱստուածորդին Յիսսւս Քրիստոս ի գերեզմանի Թաղուած հաւատալով կ'երգենւը. « Արի Տէր, օգնեա մեզ եւ փրկեա զմեզ իսպառ վամն անուան Քո» «Արի եւ մի մերժեր զմեզ վամև անուան Քո »։ Եպիսկոպոսը կամ քահանայն չուր9առագգեստ Իւղարերից Ս. Աւետարան ի ձեռին աւանդատնէն դուրս ել ـ նելով, որ է նչան մեր Փրկչին ի գերեզմանէ յառնելոյ. կ՝ելնէ բեմն առաջնորդու Թեամբ բուրվառակիր սարկաւագին եւ երկու մոմակալաց, եւ նոյն պահուն կ՝երգեն ը ուրախութեամբ, «Թադաւորեսցէ Տէր յաւիտե<mark>ան</mark> , Աստուած քո Սիօն յազգէ յազգչ եւ «Օրքնկա անձն իմ

զՏէր, օրհնեցից զՏէր ի կենդանութեան իմում»։ Քաշ հանայն կ՚ընԹեռնու Իւղաբերից Ս. Աւետարանը (¹)։ **Յաւարտ Ս․ Աւետարանին բաց ի քառասնորդական** պահոց կիւրակէներէն, ըահանայն կ'աւհաարանէ մեր **Փրկչին կենսաբե**ր յարու*թ*իւնը` եկեղեցական դասէն աստիճանաւ կամ ձեռնադրութեամբ երիցագունին ը֊ սելով՝ «Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց», եւ երիցագոյնն կր հաղորդէ Ս. ՅարուԹեան աւետիսր միւս եկեղեցա. կան պաչտօնէից ։ Նոյն պտհուն փառատրական երգով կ'օրհնենը, կր գովենը եւ կր փառաւորենը Քրիստոսի Տեառն մերոյ տիեղերալոյս յարուԹիւնը ։ Սարկաւագը «Ձուարճացեալըս մեծաւ ուրախուԹհամը» քարոզով կը խնդրէ ի Տեառնէ, որ զմեղ զամենքս արժանի ընէ յարութեան , եւ քահանայն կ'ըսէ «Ամենակեցոյց ճրչմարիտ, սուրբ եւ մեծի յարութեան մաղթանքը»։ Ցետ որոլ կ'երգուի «Ողորմեա՛յի» չարականը, որ կը յիչեցնէ մեզ մեր **Նախամօր փրկութ**իւնը *ծ*ննդեամբ Ս. Կոյս Մարիամու Աստուածածնի, եւ կը խնդրուի մեր Փրկչին ողորմութիւնը մեր անձանց համար ։

գարոզով մը գոհութիւն կը մատուցանէ առ Տէրն մեր Քրիստոս, որ զմեզ զամենջս արժանի ընկ իւր անձա ռելի այն խոստմանց, զոր խոստացաւ իւր բոլոր սիպարը կ'երգեն «Օրհնեցէջ գՏէր յերկնից», որով ման-

^{[1)} Քառասնորդական պահոց կի_տրակէ օրերը Թաղման մասը եւ Զատկի յինանց մէջ յարուԹեան մասը միայն կը կարդացուի Իւղաբերից Աւետարանէն, որ Քրիստոսի Տեառն մերոյ Թաղումն ու յարուԹիւնը կը պատմէ ի լուր հաւատացելոց .

կունը եկեղեցւոյ կը հրաւիրուին երգել օրհնութեան

Այս չարականեն վերջը կ'երգուի հրեչաակաց փառաբանական երգն « Փառը ի բարձունս Աստուծոյ եւ յերկիր խաղաղութիւն ի մարդիկ հաճութիւն » ։ Հըրեչտակաց այս երգն ունի այս իմաստր , « Փառս կը մատուցանենը Հօր Աստուծոյ՝ ծննդեամբ միածին Որգւոյն , որով երկնից խաղաղութիւնը պիտի իջնէ երկրի մարդկային ազգի վրայ ։

Հրեչտակաց երգին վրայ եղած յաւելուածն որոյ կէսը մեր ուղղափառ դաւանութեան համառօտութիւնն է, եւ այն պահուն ձեռնամած (¹) կը կենանք, եւ միւս կէսը հայցողական աղօթեք, եւ յայնժամ բազկատարած կը կենանք, Եփեսոսի տիեղերական Ս. Ժողովոյ մէջ սահմանուած է, կ'ըսուի ։ Այս սքանչելի երգն ամեն առաւօտեան ժամերգութեան կ'րսուի ։

Կիւրակէ օրերը սարկաւագր իւր քարողովը կը հրրաւիրէ հաւատացեալները զԱստուած աղաչելու վամն խաղաղութեան ամենայն աչխարհի եւ հաստատութեան Ս. եկեղեցւոյ, ամենայն Հայոց Հայրապետին, եպիսկոպոսաց, վարդապետաց, քահանայից, սարկաշագաց, դպրաց եւ ամենայն ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ, ինչպէս նաեւ ճանապարհորդաց ողջամբ ուղեշորութեան, հիւանդաց առողջութեան, անձրեւաց քաղցրութեան, պտղոց առատութեան եւ ի Քրիստոս ննջեցելոց հոգւոց համար, առ որս ժողովուրդը կ'աղաղակէ « Ցէր ողորմեա .»

^[1] Ձեռ Նամած կը նշանակէ ափ ափոյ կցել, որ է նշան ժիու Սեան, ըրիստոնէական եկեղեցւոյ, դաւանու Սեամբ ժիոյ ժիայնոյ ճշմարտին Աստուծոյ ։

Ս. Ծննդեսն եւ Ս. Աստուածածնի տծնի օրերուն կ՛րսուի « Մայր սուրը , սջանչելի լուսոյն» ։ Սրբոց յիչատակի օրերը՝ ըստ պատչածի կանոնեալ քարոզ մը՝ մարդարէից եւ առաջելոց համար կամ հայրապետաց եւ մարտիրոսաց համար յօրինուած ։ Իսկ պահոց օրերը՝ Փառաւորեսցուք զամենակալն Աստուած քարողը , ո֊ րով կը դոհանամբ զԱստուծոյ ամբողջ դիչերը խաղա-ղութեամբ անցնելնուս . եւ կը խնդրեմջ առաջիկայ ցորեկն ալ խաղաղութեամբ անցնելու Աստուծոյ հղօր պաչտպանութեան ներքեւ ,

^[1] Հայրապետք, Գատրիարքք եւ առաչնորդ Եպիսկոպոսք եկեղեցւոյ մէջ այս խաղաղուθիւնն իրենք կուտան Ժողովրըղոց վրայ խաչակնքելով, ինչպէս նաեւ առաւօտեան « Ջքէն գոհանումք » եւ երեկոյեան « Լուր ձայնից » աղօԹքի ժամանակ

նամք զսուրը կոյմն Մարիամ Աստուածածին . մեր ադաչանքը մատուցանելու իւր միածին Որդւոյն Աստուծոյ , Յետոյ « Փրկել զմեզ ի փորձութենն » մաղթանքը եւ « Վամն լսելի լինելոյ Տետոն Աստուծոյ » քարոզը։ Լուր օրերը « Օրհնեցէք մանկունք զՏէր » սազմոսի սկզբնաւորութեամբ ըստ պատչաձի կ'երդուի չարական, որով եկեղեցին որ մեր մայրն է, կը հրաւիրէ իւր մանուկներն օրհնել զԱստուած « Յաւարտ չարականին կ՛ընթեռնու քահանայն « Սուրբ ես Տէր Աստուած մեր » աղօթեր, որով Աստուծոյ մարդասիրական գութը հոգւոյ եւ մարմնոյ պիտոյից համար ։

Այս աղօթեյն հարը (1) աօնի օրերը «Սիրեցի գի
լուիցէ» եւ պահոց օրերը` «Բանից իմոց ունվն դիր»
փոխ սաղմոսին սկզբնաւորութեան ժամանակ կ՚ըսուի
Ներսէսի չնորհալւոյ հեղինակած երգը չաբթուան իւրաքանչիւր օրուան համար, որ Աստուածային արարչութեան պատմութիւնն է, զոր փառաբանական եղանակաւ մը կը պատմենը, եւ յիչելով անոր նախախնամութիւնն ու ամենակարողութիւնը` կը մատուցանեմք պէս պէս հայցուածներ։

Զկնի այս երգին կ'ըսուի «Քրիստոս Աստուած մեր» մաղթանքը սրբոց յիչատակի օրերը, որով Աստուծոյ խաղաղութիւնն եւ ողորմութիւնն կը իննդրեմք մեզ համար , բոլոր սուրբերն եւ ի մասնաւորի նոյն օրը յիչատակուած սուրբը բարեխօս ունելով մեզ , եւ "քա-

վէջ Արեւազալէն ետքն ըսելու սովորունիւնը ներմուծուեր է։

Աստ մրադանոց լուր օրերը, բայց Կ․ Գոլսոյ եկեղեցեսայ

հանայն առաջելոց եւ մարդարէից , հայրապետաց վարդապետաց տօնի օրուան համար ուրոյն եւ մարտիրոսաց , ճգնաւսրաց եւ կուսանաց համար ուրոյն յօրինուած աղօքերը կը կարգայ , մաղթելով ի Տեառնէ , որ նոյն օրը յիչատակուած սրբոյն աչխարհի աստ ու-Նեցած հաւատոյ, յուսոյ եւ սիրոյ եւ հոգեւոր - արիու-Թեան չնորհըը պարգեւէ համօրէն հաւատացեալ ժողովրրդեան եւ ողորմի ամենուն իւր անհուն գթութեամ. արն եւ անկաւ մարդասիրութեամը ։ Իսկ պահոց օրերը կենսատու սուրը Սաչը մեզ ապաւէն եւ օգնական լի-Նելու իմասան ունեցող մացԹանքով , քարողով եւ աշ զօթերով կ'աղաչէ քահանայն զՏէր Աստուած , որ Սուրբ եւ պատուական խաչիւ պահպանէ զհաւատացեալս յանուն իւր ի խաղաղութեան ։ Կիւրակէ օրերը յետ րեքսրբեան երգին կ՝ըսուի եղանակաւ «Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ» սազմոսը , եւ ըստ ձայնի աւուրն (1) Ս. Աւետարանէն կը կարդացուի բժչկութեան հրաչըներ պատմող մի կամ երկու հատուած , իսկ տնօրի... Նական եւ տէրունական տօներուն կր կարդացուի Առակաց եւ Մարդարէից գրուածներէն եւ առաջելական *թղ* թերէն եւ ապա Ս . Աւետարան ըստ նչանակեալ հը_∽ րահանգաց տօնացուցին , յաւարտ Ս . Աւետարանին կերգուի Ներսէսի չնորհալւոյ հեղինակած « Նորաստեղծեալ» հոգեբուղի երգը, զոր երանելի հայրապետը յօրինած է միաչաբախի աւուր համար ի յիչատակ Յարութեան Քրիստոսի ւ Քառամնորդաց մեծի պահոց կիւ-

ţ

B,

⁽¹⁾ ԹԷ՛ լուր եւ ԹԷ՛ տօնական օրերը հանգստեան, Իւղաբերից եւ Կեցո՛ի աւետարանք ըստ ձայնի աւուր կը կարդացուին ուստի ած եւ գծ ծայնին, Ցովհաննու ակ եւ գկ Ղուկասու բձ եւ գծ ին, Մարկոսի և բկ եւ ղկ ին, ՄատԹԷոսի աւետարանէն։

Ոյսպէս կը կնւթուի առաւշահան ժամերգուժիւնը ։ Ոյսպէս կը կնւթուի առաւշահան ժամերգուժիւն և կրանայն՝ « Կեցո Երթ (¹) եւ երիցս «Տէր ողորմեա» . յետոյ յարակից ազօթեն, որով Քրիստոսի Ս . Յարութիւնն կամ անոր ուրիչ մի փրկական անօրինութիւնը կ'օրհնենը ու կը աստաչութենը և ուրուստեսն ժամերգուժիւնը ։

գ.

Աrեւագալ

Արեւագալի ժամն ունի այն խորհրդաւոր նչանակու-Թիւնը, Թէ իմանալի արեգակն արդարուԹեան Յիսուս Քրիստոս յերկնից ծագեցաւ մեր վրայ, եւ լուսաւորեց գմեզ խաւարային մեղջէ, ուստի նոյն ժամուն կ'աուին Արեւագալի ժամու եկեղեցական պաչտամունջ, որ ի ծագել զգալի արեգական՝ լուսաւորէ մեր միտջն ու սիրան իւր իմանալի լուսով ։

Տօնացոյցը տուած է բացորոչ հրահանգ Արեւագալի

^[1] Այս պահուն քահանայն զաւետարանն կը բարժրացնէ ի տես ժողովրդեան , ուզելով ըոել՝ ԹI; այս սուրբ Աւետարանաւ կեցո Տէր գժողորուրդս քո զհաւատայեալս ի Քեզ։

ժամուն հասարակաց աղօԹքը մատուցանելու այն ա. մեն լուր օրերը՝ յորս չմատուցուիր Ս. Չատարագ ։

ጉ

brrnry dwy

այս ժամուն բարձրացաւ ի խաչին :

սեր «Ճաչու » կը մատուցուի Հոգւոյն սրբոյ , որ այս ժամուն եկաւ եւ հանգեաւ վերնատան մէջ ժուրսկետ երկոտասան առաջելոց եւ այլ հաւատացելոց իրայի չար այս հաւատացելոց հրայի հարարան մեջ հարարան հրայի հարարան հրայի հարարան հրայի հարարան հրայի հարարան հրայի հարարան հրայի հարարան հարարան հրային ։

Ճաչու ժամը կը սկսուի տէրունական աղօԹքով եւ « Օրհնեալ Հոգիդ սուրը , Աստուած ճչմարիտ » փա-ռաբանուԹեամբ եւ « Ողորմեա ինձ Աստուած » յիս-ներորդ սաղմոսէն ետքը` կ'հրգուի « Օրհնեմք զքեզ(¹) գոր հեղինակած է Ս. Ներսէս Շնորհայի հայրապետն , ինչպէս եւ միւս երգը .

^[1] Երբորդ ժամու ճաշուն երբ եւ ըսուի , կ'երգուի

6 .

Վեցեrուդ ժամ

վայ քանախով խասըստան քրուն աս Հայևը Ռոաստան, իրու քանախով խասըստան քրուն չարտ իր դասատանատի Սոմտոնը Ռոաստանան ան արա ջաղուր ջաշակեց խաչիր Սոմտոնը Ռոաստանան քրուն չաշակեց խաչիր արտանան արտանանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանանան արտանան արտանանան արտանան անանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանան անանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանանան արտանան արտանան արտանան անանան արտանան արտանանան արտանան արտանան արտանան արտանան անանան

Վեցերորդ ժամու աղօքերց սկսումը կը լինի տէրունական աղօքերով եւ « Օրհնեալ Հայր սուրբ , Աստուած ճչմարիտ » փառարանութեամբ ,

_

Իննեrուդ ժամ

Իննսերորդ ժամուն կ՚աղօԹենւը առ Որդին միածին Ցիսուս Քրիստոս , որ ի սեղան խաչին աւանդեց իւր

ւասնորդական պահոց ճաշուներուն կ՚ըսուի ։ Երզերը ինչպէս նաեւ անոնցմէ ետքը եղած երեք քարոզներն Արշտ « Օրհնեսը զոր Ս․ Ցովհան Մանդակունի յօրինած է, քա-

հոգին առ Հայրն Աստուած , որով մեսլաց մեռելութեննէ կենդանացուց զմեզ ։

Իննսերորդ ժամու աղօթերց սկսումը կը լինի տէ֊ րունական աղօթեքով եւ « Օրհնեալ Որդիդ սուրբ , Աս֊ տուած ճշմարիտ » փառաբանութեամը .

Այս երեք ճաչուն հետզհետէ ըսելու սովորութիւն եղած է անոր համար՝ որ աղօթող ժողովուրդը կարե֊ նայ ներկայ գտնուիլ մատուցուած հասարակաց աղօ֊ թից ։

Քառամորդական մեծի պահոց լուր օրերը ճաչուի ժամերդութենսէն եւ ի Քրիստոս ննջեցելոց հոգւոց հա մար բարեմաղթեան ը ՚ընելէ յետոյ անմիջապէս կը սկսուի երեկոյեան ժամերդութիւնը ։

١.

Եrեկոյեան ժամ

Երեկոյեան ժամուն կ՝աղօԹենք առ Որդին միածին, որոյ Թաղման խորհուրդն ունի ։ Ուստի կը խնդրենք ի Տեառնէ որ այս անցաւոր աչխարհէ սկսեալ մինչ ցհանդերձեալն պահէ զմեզ իւր խնսամոց ներքեւ ։

Ցառաջ քան զսկսումն Լերեկոյեան ժամերգութեան սովորութիւն եղած է եկեղեցւոյ մէջ կարդալու «Ցայսմ աւուր » գիրքը, որ Ցիսուսի Քրիստոսի Տեառն մերոյ փրկագործ տնօրինութիւնները պատմելէ զատ քրիս. տոնէական հաւատով, յուսով եւ սիրով մարտիրոսա. ցած Սրբոց ՆահատակուԹիւնն եւ աստուածահաձոյ անձնաւորուԹեանց այս աչխարհի մէջ ունեցած առաշ քինի կեանչըն եւ նախանձելի վարչըն ու բարչը կը նկարագրէ, որպէս զի ունկնդիր ժողովուրդը հետեւի անոնց օրինակելի կենաց ։

Երեկոյեան հասարակաց աղօԹից սկզբնաւորուԹիւնը կը լինի Տէրունական աղօթեքով եւ « Ես առ Աստուած կարդացի, եւ նա լուաւ ինձ յերեկոյս, ի վաղորդեան եւ ի հասարակ աւուր » մաղթեանքով , որմէ յետոյ կ'ըսուի փոխ Սազմոս « Խոնարհեցո, Տէր , զունկն քո եւ լուր ինձ » եւ յաւարտելն կ'ըսուի Ս · Ցովհան Ոս " կերերանի փառատրական մաղթեանքը. «Փա՛ռը քեզ Աստուած, փա՛ռը ըեզ, յաղագո ամենայնի , Տէր , փա՛ռը աջեղ ». վերջը փոխ-սաղմոս « Ապրեցո գիս Տէր» յետոյ առ ամենասուրբ ԵրրորդուԹիւնն ուղղեալ փառարանական մաղթեանը . ամեն երեկոյ, բացի կիրակամուտ շաբան երեկոյէն , յորում կ'երգուի « Լոյս զուարն » եղանակաւ, դոր մեծ պահոց կիրակամոքց՝ ժամ օրհ Նողը կ՚րսէ ի Թիւ. ապա դոհաբանական քարոզ եւ զամենասուրը Երրորդութիւնն փառաւորելու իմաստ ունեցող մաղթեանը մր ։ Քառամնորդական պահոց լուր օրերը այս քարոգէն ու մադԹանքէն անմիջապէս ետքը կը կարդացուին Հին Կտակարանէն պատմական մարգարէական հատուածներ ։

Մեսեդիք կ՚ըսուի երեկոյեան սաղմոսաքաղուԹեան իրրեւ միջանկեալ սաղմոս երկու տուն . ապա «Ուղիղ ետիցին աղօԹք իմ , որպէս խունկ առաջի քո Տէր . մրարձումն ձեռաց իմոց, պատարագ երեկոյի » որով իմնդրենք , Թէ մեր աղօԹքը բարձրանայ առ Ասած որպէս խունկ , եւ մեր ձեռաց ի վեր յերկինս

համբարձումն նկատուի իբրեւ երեկոյեան պատարագ առաջի Աստուծոյ ։ Յետոյ սարկաւագը կիրակամտից եւ յարութեան երեկոյները կը քահոմէ « Որառոսշճ » իրի Ս․ Ծննդհան եւ Ս․ Աստուածածնի տօներուն « Մայր սուրբ » եւ լուր օրերը « Աղաչեսցուը գամենակայն Աստուած ղՀայր Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ըզ-Թագաւորն խաղաղութեան , յագագս խաղաղութեան եւ վամն միայնոյ , սուրբ կաթեողիկէ եւ առաջելա֊ կան եկեղեցւոյ» ։ Այս քարողներուն կր յա9որդէ «Լուր ձայնից մերոց Տէր Աստուած մեր » խաղաղութիւն ամենեցուն» կցորդով աղօթեքը, զոր քահանայն կ'ընթեռնու , որով կը խնդրենը Աստուծմէ որ աւելցնէ մեր հաւատը , յոյսը եւ սէրն եւ ամեն առաքինական գոր– ծերը, եւ կր հայցեմքը համօրէն աչխարհի խաղաղու-Թիւն եւ իւր սուրբ եկեղեցւոյն հաստատութիւն ։ Ապա դպիրը կր նուագեն ըստ աւուր պատչաձի երեքսրը. եան երգը, անոր յատկացեալ մաղթանքովն ու քարոgny .

Համբարձիի չարականն երգելով՝ կը յայտնեմք, իկապեսի արանանչիւր ուսենը. Ապա փոխ-սաղմոս «Որ գեւէ իւրաջանչիւր ուսենը. Ապա փոխ-սաղմոս «Որ

ընակեալն է» որով կը խնդրեն ը մնալ հանապազ բարձ ժանաւորել երկնային հանգստեան ։

Մաղթան ը « Զրարձրեալն արասցու ը մեզ ապաւ էն և նոյնիմաստ քարողէն վերջը քահանայն կ'աղօթե ըսելով՝ « Կենաց յոյս , աղօթեր ընդունող , մեղաց ներող եւ խնդրուածոց կատարող Յիսուս Քրիստոս Աստուած ընդունե մեր ազաչանքը գորս կը մատու ցանեմք ։ Իսկ ամեն կիրակամտի եւ տէրունական աւ ւուրց եւ անոնց նախընթաց երեկոյները կ'ըսուի « Կետարանն ի տես ժողովրդեան կ'աղօթե առ Աստուած որ իւր ահաւոր անուսն հաւատացեալ ժողովուրդը պահեսուրը հաչին հովանւոյն ներքեւ միչտ ի խաղաղոււ Թեան ։

Կիրակամուտ երեկոյները յետ ժամերգուԹեան հո֊ գեհանգստեան պաչտօն կը կատարուի վամն հոգւոց ի Քրիստոս Ննջեցելոց և և մեծի պահոց կիրակամտից «Հոգւոցն հանդուցելոց » ըսելով աղօԹք կը մատուց֊ ուի առ Աստուած վամն հոգւոց ննջեցելոց ։

Խաղաղական ժամ

Սաղաղական ժամն ունի խորհուրդ խաչեցելոյն Յիսուսի Քրիստոսի յետ մահուան ի դժոխս իջնելուն եւ արդար հոգիներն ազատելուն ։ դանոյըս իրավամաներութ որոնորընան անօներնը իրավաման գույա է որ հատանուն անոնորը իրավամաները ու արանորը անոնորը անուսները հանուս իր ասուե իրանութ դանութ իր ասուե իրանութ ու արանութ իրանութ իր

B٠

Հանգսsեան ժամ

Հանդստեան ժամու հասարակաց աղօթեքը կը մաաուցուի Հօր Աստուծոյ, իննդրելով որ անւքուն պահապանն Իսրայէլի իւրդ՝պահպանողական Աջով պահէ ըզմեղ անկսռով եւ արժանի ընէ զմեզ հասնիլ ողջամբ գիչերային եւ առաւշտեան ժամուն ի փառաբանութիւն ամենասուրը Երրորդութեան ւ

^[1] Ըստ աւանդական պատմուԹեան կ՚ըսուի Թէ այս երգը Սեւանայ կղզւոյն մէջ երգուած է առաջին անզամ :

ատրիներս գրենք վոռցուած է չատ տուներու մէջ»

ատորիներս գրենք կոռցուած է չատ տուներու մէջ»

ԳLበՒԽ Բ ·

Ծիսական եղանակք

Որովհետեւ մարդս կը բաղկանայ ի հոգւոյ եւ ի մարմնոյ, եւ մի՞սչ չհոգւով կ'աղօխէ առ Աստուած , հարկ է որ իւր բարեպաչտական զգացումները ցուցնէ նաեւ արտաջուստ ։

Աստուածպաշտութեան ծիսական եղանակներուն կր վերաբերին զանազան արտաջին արարողութիւնք, ինչպէս են խաչակնքել, ծնրադրել, գլուխ խոնարհեցնել, երկրպագել, խունկ ծխել, որոնք կը լինին թէ՛ առանձնական եւ Թ՛է հասարակաց Աստուածպաշտու-Թեան ժամանակ ւ Իսկ ինսկարկել յեկեղեցւոջ, օրհնել Խաչիւ եւ Աւետարանաւ, Թափօր ելնել, նախատմակ փատարել եւ հսկում ընել հասարակաց Աստուածպաչտութեան ժամանակ կը կատարուին .

խաչակնքել. — *Թէ՝ առանձնական եւ Թէ՝ հասա*շ

գործոց սկիզբը չերմեռանդուԹեամբ խաչակն թելու ։ լու սովորուԹիւնն ունիմք ի մեր նախնեաց ։ Կրօնա֊ լու սովորուածպաչտուԹեան է իւր ամեն ձեռնարկած

Խաչակն քելը մեր քրիստոն էական հաւատոյ համառօտ դաւանութիւմն ու մաղթան քն է , որով Խաչելոյն Ցիսուսի Քրիստոսի իոր կենսատու խաչիւն աչխարհի պարդեւած չնորհքը կը խնդրենք, եւ կը յայտնենք միանդամայն թէ կը հաւատանք յամենասուրը Երրորդութիւմն` ի Հայր եւ յՈրդի եւ ի Հոգի սուրը ։

Ծնուպրել . — Ծնրադրել կը նչանակէ ցուցնել ա. ռաջի Աստուծոյ մեր ծայրաստիճան խոնարհութիւնն եւ Անոր ըարերար կամաց կատարեալ հնազանդութիւն ։

ԳլուԽ խոնաբնեցբել . — Այս կը նչանակէ քրիստոնէավայելուչ հեղուԹեան , խոնարհուԹեան արտաքին նչան եւ խոստովանուԹիւն մեր մեղաց ։

Երկրպագել · — Կը նչանակէ կրօնական պաչաօն մատուցանել Աստուծոյ` խոնարհ հպատակութեամբ եւ խորին մեծարանօք , զորս պարտիմք ընծայել մեր հոգւոյն բոլոր զօրութեամբ` ճչմարտին Աստուծոյ իբ֊ րեւ միոյ միայնոյ Արարչին տիեղերաց , որ միայն ու֊ նի իրաւունք երկրպագութեամբ պաչտուելու ։

Խունկ ծխել · — Մեր բարեպաչտ Նախմիք հայրենաւանդ սովորութեամբ կիրակամուտ երեկոյները իրենց տան մէջ կը ծխէին խունկ , որ նչանակ է աղօթից , եւ մինչ խունկ կը ծխուէր , նոյն տան հաւատացեալ բնակիչը կ'աղօթէին առ Աստուած իրենց հանդուցեալ ծնողաց ու պարագայից հոգւոց համար » Այս աւանդական սովորութիւն նախնի հաւատացելոց ժամանակ սկսուած կ'երեւի » թեանց, ուր էր Ուխաին Տապանակը,

Խունվն ըստ որում նչան է մեր աղօթից եւ օրհնութեանց, մեր քրիստոնէական եկեղեցւոյ մէջ կը մատուցուի ամեն առաւշտ եւ երեկոյ առ Աստուած ։ Իսկ խնկարկել կենաց փայտին , Ս . Աւետարանին և Սեղանին , նաեւ օծեալ պատկերաց , կը նչանակէ ընծայել անոնց մեր յարգանքը զոր կը տածենք մեր սրտին մէջ , Ծնկարկել ժողովրդոց է նչանակ իջման չնորհաց Հոգւոյն Սրբոյ ,

Օrենել խաչիւ եւ Աւեsաrանաւ . — Խաչիւ եւ Աւետարանաւ ժողովրդոց վրայ խաչակնքելը կը նչա֊ նակէ հայցել ի Տեառնէ օրհնուԹիւն հաւատացելոց համար ։

Թափօր ելնել. — Թափօր ելնել՝ կը նչանակէ նկեզեցական հանդիսիւ չրջիլ տաճարին չորս կողմը, եւ կամ ելնել յատեան եկեղեցւոյ, կատարելու համար երեւելի տօն մը չքեղագեղ հանդիսիւ կամ Թէ անդաստան ընելու, որով կ՚աղօԹենք ամենայն Հայոց ՀայրապետուԹեան, երկրիս, անդաստանաց եւ ավեն բարեպաչտական հաստատուԹեանց անսասան պահպանման համար, եւ աչխարհիս չորս կողմը ընակող մեր եկեղեցական պաչտօնէից եւ հաւատացեալ ժողովրդոց խաղաղութեան եւ բարօրութեան համար և Եկեղեցին ի թեափօր կ'ելնէ Նաեւ երկարատեւ երաչտութեան կամ համաճարակ հիւանդութեան տիրած ժամանակ , անդրելու համար Աստուծմէ որ երկինը անձրեւէ եւ կամ համաճարակ հիւանդութիւնն անհետանայ ։ .

Նախաsօնակ , — Նախատօնակ կ՚ըսուի երեւելի աօնի մէջ օրուան նախընԹաց երեկոյին եկեղեցւոյ ատեանը կատարուած հանդիսաւոր ժամերգուԹիւնը , ներկայուԹեամբ չուրջառակիր հոգեւոր պաչտօնէից եւ չապկազգեստ դպրաց Ս . խաչիւ , Ս . Աւետարանաւ եւ մոմեղինօջ ,

Տնօրինական եւ Տէրունական տօնի աւուրց նախա֊ տօնակին` հետեւեալ աւուր օրհնութեան չարականը` իրրեւ համբարձիի չարական կ'երգուի . իսկ երեւելի սրբոց տօներուն նախատօնակին հետեւեալ աւուր օրհնութեան եւ հարցի չարական,ը կ'երգուին իրենց

Հսկում . — Կը նչանակէ անցընել գիչերն ընԹերց֊ մամբ Ս . Գրոց , աղօԹիւջ եւ երգովջ ։

Քրիստոներութեան առաջին դարուց մեջ մեր նախնի հաւատացեալ ը մեծահանդեր տօներու նախընթաց
գիչերներն հսկմամը կ՚անցընքին տաղառարներու ներջեւ այն ժամանակները՝ յորս Աստուծոյ մատուցանելի
պաչտամանց նուիրուած տաճարներ տակաւին չէին
կառուցուած , եւ հսկման հետեւեալ օրը կը կատարուէր մեծահանդես տօնը , այս պատճառաւ մեծ տօնի
օրեր կոչուեցան «Տաղաւար» ։ Ուստի առանդական
սովորութեամը Երսուոի Քրիստոսի Տեառն մերոյ Ս․
Ծննդեան եւ Յարութեան , Այլակերպութեան , ինչպէս

նաև Ս . Աստուածածնի Վերափոխման և . Խաչվերացի տօնք կ'ըսուին ցարդ « Տաղաւար » հետեւաբար Հայաստանեայց առաքելական Ս . եկեղեցին այս հինդ տաղաւարաց նախընթաց դիչերը հսկում կ'ընէ ըստ հրահանգի Տօնացուցին ։

Հսկումը կը կատարուի մեծ տօնից նախընքաց երեկոյեան հանգստեան ժամէն յետոյ որ կըսուի գիչե֊ րապաչտօն եւ կը չարունակուի ցառաւօտեան ժամեր֊ գութիւն ։

Հսկում կը լինի ընդհանրապէս նորակառոյց տա֊ ճարի մը նախընթեաց գիչերը կամ երեկոյին ։

Հսկում կը լինի նաեւ համաձարակ հիւանդութեան եւ կամ հանրային մեծամեծ տագնապներու ժամանակ. նոյնպես ծանր հիւանդի առողջութեան եւ բարեպաչտ անձի մը բարի ինդրուած քի մը կատարման համար , Ս . Եկեղեցւոյ կանոնադրած սաղմոսաց , չարականաց , աղօթից եւ Ս . Աւետարանի ընթերցմամբ ։

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

8 0 Ն Ա Կ Ա 8 Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն

Տմակատարութքիւն կ՚րսուի ճիսուսի Քրիստոսի Տեառն մերոյ փրկագործ անօրինութեանց եւ կամ երե ւելի սրբոց յիչատակը կատարուելուն Աստուծոյ տա ճարին մէջ ւ

Տինզնրաց արարիչն Աստուած վեց աւուր մէջ ստեղծելով համայն տինզնրաց ստեղծնրորդ օրը դադրատի չույն օրը հանդատուածապարտը՝ համանաւրը հանդատուածապարտը և սահմանեց նոյն օրն (հանդիստ) իրարնեւ օր աստուածային պաշտաման հետն չարաթեն՝ Ասարուծոյ մարդկային ազգին տուած օրինակին համաձայն տուծոյ մարդկային ազգին տուած օրինակին համաձայն առաջույն արարձային արարձային արարձային արարձային արարձային արարձային արարձային համաձայն արարձային արարձային արարձային արարձային համաձայն արարձային այն արարձային արարձային արարձային արարձային առաջանային արարձային արարձայ

Մովսիսական օրինաց տուչութեան ժամանակ՝ չաբաթին պահպանութեան պատուիրանին ի Սինա արրւիլն ոչ միայն Հրէից համար էր , այլ բոլոր մարդկային ազգին , որուն կը հրամայէր Աստուած հանգստեան օրր միտքը բերել՝ զանիկայ սուրբ պահելու համար , անան միայն անցընելով ,

Մնցմամբ դարուց եւ ժամանակաց՝ բաց ի չաբաթե

The second second

— հանդսահան օրէն—Աստուած սահմանեց այլ եւ այլ տօներ Հրէից համար . որպէս զի յաւիտեան անմոռաց պահեն ի նպաստ Իսրայելացւոց եղած երեւելի դէպբերուն յիչատակը . Այսպէս Զատիկը` Իսրայելացւոց Եգիպտոսէն ելնելը , Պէնտէկոստէն` Սինայի օրէնսգթուԹիւնը, եւ Տաղաւարահարաց տօնն ի յիչատակ Հրէից թառասնամեայ պանդիստուԹեանան անապատին մէջ.

Մեր մի , սուրը , կաթողիկէ եւ առաջելական եւ կեղեցին Հայաստանեայց` առաջին անգամ կատարեց Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի Ս . Յարութեան տօնն եօթնեկին առաջին օրը , որ կոչուեցաւ այնոււ ենտեւ «Կիւրակէ » — Տէրունական օր ։ Քրիստոնեայջ առաջելական առաջին դարուն սկսան սուրը պահել Քրիստոսի յարութեան օրը , իրրեւ յիչատակ լրման ջաւութեան գործոյն , որ եղաւ յարութեամը Աստ-ուածորդւոյն ։

Քրիստոներութեան տարածման հետ սահմանուեցաւ Տնօրինական եւ Տէրունական տօնի եւ սրբոց յիչա֊տակի օրեր , յիչելու համար մեր Փրկչին կատարած հայրական տնօրինութերներն եւ կամ քրիստոնեու-թեան դեմ յարուցուած հալածանաց ժամանակ նահատակուած քրիստոներց հոդեւոր արիութերնը , եւ ո֊տակուած քրիստոներց հոդեւոր արիութերնը , յիչեց֊նոյ անոնց փառաւոր արարքն՝ յօրինակ հաւատացե֊

Թէ՛ տէրունական եւ Թէ՛ սրբոց տօներէն ոման ը որոչ ամսաԹուոյ մը համաձայն կը կատարուին , ինչպէս են Աւետման , Քրիստոսի Ծննդեան , ԱնուանակոչուԹեան եւ Տեառնընդառաջի, նոյնպէս եւ Ս . Աստուածածնի ՑղուԹեան , Ծննդեան եւ Ընծայման տօՆական օրերը ։ Կան տօներ` որոն ք Զատկի տօնի կա֊ տարման ամսաԹիւէն կախում ունին ։

Յոյն եւ Լատին եկեղեցիք Քրիստոսի Այլակերպութեան տոնն Օգոստոսի վեցին, Ս. Աստուածածնի վերափոխումն տասն եւ հինգին եւ Խաչվերացր Սեպտեմբեր տասն եւ չորսին՝ կը կատարեն անխափան ամեն տարի, եօթնեկին ո՛ր օրն որ պատահի, իսկ Հայաստանեայց Ս։ եկեղեցին՝ նախայիչեալ երեք ամսա-Թուոց մերձակայ կիւրակէ Լորն կը կատարէ ի պատիւ Այլակերպութեան Քրիստոսի, Վերափոխման Ս. Աստուածածնի եւ Վերացման Ս. Խաչի ։

Հայաստանեայց Ս . Եկեղեցին պահոց օրերն ըստ որում ապաչիսարութեան աղօթեք, կենդանեաց եւ ննջեւ ցելոց համար հայցուածներ կը մատուցանէ Աստուծոյ , չկատարեր սրբոց յիչատակութիւն , այլ այն տէրունաւ կան տօները միայն կը կատարէ , որոնք որոչ ամսաւ թուոյ մը համաձայն կը կատարուին , թէեւ պահոց օր-ուսն իսկ հանդիպին ։

Բոլոր աշները կը բաժնուին երեք դասակարդի .

- Ա. Տնօրինական Տօնք .
- **Բ. Տէրունական Տ**օնք .
- Գ. Սրբոց Տօնը կամ Յիչատակը ։

ዓレበኦԽ Ա

Տնօբինական Sofif

Այն տօներն որոնք կը վերաբերին Աստուածորդւոյն փրկագործ տնօրինութեանց , զորս ըրաւ Նա մարդոց փրկութեան համար , կ՚ըսուին Տնօրինական ։

Տնօրինական տօներն են Աւետում , Ծնունդ Փրկչին մերոյ եւ Մկրտութիւն , Անուանակոչութիւն , Տեառնընդառաջ , Ծաղկապարդ , Վերջին ընթիրք Քրրիստոսի եւ Ոտնալուայ , Չարչարանք եւ Խաչելու– Թիւն Տեառն մերոյ , Զատիկ-Bարութիւն Քրիստոսի , Համբարձումն , Հոգեդալուստ եւ Այլակերպութիւն ;

u.

Urpsura

Աւետումն` որոյ տօնը մեր եկեղեցին կը կատարէ ա֊ մեն տարի ապրիլի եօթենին , պատմական կերպով մեր Փրկչին տնօրինութեանց առաջինն է , նոյն օրն եկե֊ ղեցին կը յիչեցնէ մեզ Գաբրիէլ հրեչտակապետին գա֊ լուստն առ Մարիամ կոյսն եւ անոր տուած աւետիսը , Թէ Հոդւոյն Սրբոյ զօրութեամբ զաւակ մը պիտի ծը֊ նանի , որ ըստ մարմնոյ չպիտի ունենայ հայր , եւ կու֊ սական ծննդեամբ պիտի լինի մայր ի յաւիտենից խոս տացեալ Մեսիային ։

Առետման պահուն կատարուեցաւ Բանին Աստուծոյ մարմհառուԹեան տնօրինուԹիւնը , որ է Մեսիային յարգանդ Ս․ Կուսին իջնելը ,

ρ.

Ծնունդ Փոկչին վեռոյ եւ Մկրութիւն

Ս. Ծարգետը բանուրթեան օևն կ,ևոսշի « Ճետատլոյց՝ » (₁) սես աստոշարտը գտվարտի բիրսեն հերանիր Ռո∽ աստորարև արև չարևութերուր աշրը ին հատանի աստորարարև չարևութերուր

Երեկոյեան սովորական ժամերդութեննէն յետոյ կր կարդացուին Ս. Գրջէն Ծննդոց մի քանի գլուխները Մեսիային Մարդեղութիւնն ու Ծնունդը գուչակող պատմական եւ մարգարէական գրուածքները եւ հուսկ ապա Դանիէլ մարգարէի եւ անոր երեք ընկերաց պատմութեան վերաբերեալ գիրջը, վերջը կը սկսի Սուրբ

^[1] Հին ժամանակները քրիստոնեայք վառ մոժեր ի ձեռին, ջահերով եւ լապտերներով կ՚անցնէին Ս․ Զննդեան եւ Ս․ ՑարուԽեան առաւօտ լուսնալու գիշերը, այս պատճառաւ Կոչուած է «ձրագալոյց • իսկ այժմ ձրագալուցի երեկոյին, ինչպէս Ս․ Ծննդեան եւ Ս․ ՑարուԽեան առաւօտուն «Լուսաւորեա» անունով, ժողովուրդը ճրագ կը վառէ եկեղեցւոյ մէջ «

.

Պատարագը , որոյ յաւարտ կը կատարուի նախատմակ ։ Տարւոյն հինոգ Տաղաւարի նախընթաց երեկոյին «Նաւակատի,ը » է , ուստի եկեղեցին կ'արտմե հաւատացեալները կիսաչափ լուծել պահ,ըը եւ ուտելու կաթեղէն , ձկնեղէն , ձու եւայլ ասոնց նման կերանին նախատմակը կր կատարէ ։

խոստացուած Մեսիային Ս. Ծննդեան տօնն ամեն տարի Յունուար 6ին (¹) կը կատարուի ։ Աստուաժորդւոյն Ս. Ծնունդը գիչեր ժամանակ նախ յայտնուեցաւ Բեթղեհէմի հովուաց՝ ծազմամբ մեծապայծառ լուսոյն , եւ Քրիստոսի ծննդեան աւետիսը տուող հրեչտակին հետ երկնաւոր զօրաց բազմութեան զԱստուած փառաբաննելու երգով ։

Ս. Ծննդեան տօնի առաւօտեան ժամերգութեան ժամանակ՝ « Փառք ի բարձունս » երգէն յառաջ բեմին վրայ կը կարդացուի մարդացելոյն Փրկչին մերոյ Ծնընդեան պատմութիւնն ընող Աւետտրանը, թե խաղաղութեան իչխանը՝ օծեալ փրկիչ Աստուածը ծնաւ ի Բեթղեհէմ Դաւթի քաղաքին մէջ, ուր պիտի գտնէք դՆա որ ի յաւիտենից Աստուած է եւ ի ժամանակին ի

^[1] Ի սկզբան քրիստոնէու Սեան, քրիստոնեայ ազգաց եկեղեցիք Ս. Ծննդեան եւ Մկրտու Մեան տօնը յունուար վեցին կը կատարէին։ Ցետ ժամանակաց Ցոյն եւ Լատին եկեղեցիք սկսան ոչ այնքան րանաւոր պատճառաւ Ս. Ծննդեան տօնը դեկտեմբեր Հ5ին եւ Մկրտու Մեան տօնը յունուար 6ին կատարել, զոր կը շաբունակեն ցայսօր ժամանակի։ Իսկ մեր Հայաստանեայց Ս. Եկեղեցին որ ջերմ աւանդապան գտնուած է յըն Մացս ղարուց, Ս. Ծննդեան եւ Մկրտու Մեան տօնը յունուար 6ին կր կատարէ ի միասին։

Կուսէ ծնեալ` պատեալ խանձարրով եւ ի մսուր եղ.. եալ , նա որ Աստուած եւ մարդ կատարեալ է ։

ցաւ ամենասուրը Երրորդութեան խորհուրդը ,

կիր աղաւնիէն կը հեղու ի ያուրն Ս․ միւռոն եւ յետ ամենայնի Յովհաննու Մկրտչի նախատօնակը կը կատարուի

Ջրօրեների արարողութիւնը կատարելու համար վաղուկ չրոյ մր մօտ երթալու աւանդական սովորութիւնը պահուած է տեղ տեղ, իսկ այն տեղերն յորս վաղուկ չուր չգտնուիր, եւ կամ երթալու դժուարութիւնը կան, նոյն արարողութիւնը կը կատարուի եկեղեցւոյ բեմին վրայ, Ջրօրենենըի յատկացեալ չա փաւոր մեծութեամբ ընդարձակ անօթեոյ մը մէջ ,

Գ.

Անուանակոչութիւն

Անուանակոչութիւն կ՚րսուի Ս. Ծննդեան տօնի ութերորդ օրը , յորում Աստուածորդին ըստ մովսիսական օրինաց թլփատուելով ՝ կոչուեցաւ Թիսուս , ինչպես որ հրեշտակն Աւետման օրը հրամայած էր Մարիտանու, մեր Փրկիչը յանձն առաւ մոնել ընդ օրինօք , օրինակ ընծայելու համար իւր անձն իրեն հետեւողաց, որ հնազանդին աստուածային օրինաց եւ պատուիրաչնաց ։

ጉ

Տեառնընդառաջ

Աչխարհի Փրկիչը կատարելու համար Մովսիսական օրէնւթը՝ որպէս անդրանիկ Որդի Ս. Կոյս Մարիամու , յետ քաստոսբը աշուև <u>Ղրր</u>երը ատևաշրձաշ քևաշոտղէմի տաճարը՝ ներկայացնելու համար Տիրոջը և Արսև ղաասւնարբևաշ տեռահագ ղի ճայե տաահակ իագ աղաւնւոյ ձագեր ։ Սիմէոն պատուական ծերունին ըստ ցանկուԹեան սրտին եւ խնդրանաց արժանի եղաւ ըզ֊ մանուկն Յիսուս իւր գիրկն առնլու եւ փառը տալով ղԱստուած օրքնելու, եւ ըսաւ . « Տէր, արձակեա զիս ի խաղաղութեիւն , վամն զի խոստացեալ Մեսիայն՝ Իսրայէլի փառ*ը*ն եւ հե*թ*անոսաց լոյսը, տիեզերաց Փրկիչը տեսայ . » Ապա Սիմէոն գոհութիւն մատոյց Աստուծոյ եւ օրքնեց ըвովսէփ եւ ըՄարիամ, եւ ի մասնաւորի ըսաւ Մարիամու . « Քու սրտէդ ալ սութ պիտի անցնի ւ»

Տեստներնդառաջի տօնը կ՚ուսուցանէ մեզ , Թէ ամեն քրիստոնեայ անհատ որ յանուն ամենասուրբ Երրորդութեան մկրտուած է մկրտութեան աւազանին մէջ, ի ձեռն քահանային ընծայուած է տաճարին Աստուծոյ ի ներքին եւ յարտաքին հոգեւոր ծառայութերն . **b**·

Ծաղկազաrդ

Զատկեն, Քրիստոսի Յարութեան տօնեն ութ օր յառաջ եկեղեցին կը կատարէ Աստւբածորդւոյն Երիթովեն յաղթական փառօջ յԵրուսաղենի կամաւոր չարչարանս եւ ի խաչ երթալու յիչատակը և Յիսուսի հետ գտնուող խուռն բազմութիւնը երբ տեսաւ զայս, յաղթական թագաւորի արժանավայել պատիւ ընելով Ասոր՝
իրենց հագուսաներն Անոր անցնելու համբուն վրայ կը
տարածէին և երրայեցի ծերջ՝ ձիթեննաց ոստեր եւ տրլով կ'աղաղակէին եւ կըսէին «Ովսաննա բարձրելոյն»,
(ով փրկիչ, փրկէ զմեզ):

Նոյն աւուր կարդացուած աւհտարաններուն մէ իր
յիչուի Զաքարիա մարդարէի մի կանխասացութիւնը .
« Ասացէք դստեր Սիօմևի , ահա թագաւոր քո դայ ջեզ
հեզ , եւ հեծեալ յէչ եւ յաւանակի իչոյ , » Յիսուսի աչակերտները ըերին էչն ու յաւանակը , իրենց Տիրոյր
հրամանին համաձայն . վրածին ձորձեր ձգեցին եւ Քըրիստոս նստաւ անոնց վրայ ։ Եկեղեցւոյ Ս. Հարջ
մեկնած են իչուն վրայ նստիլն ի նչան Հրէից եւ յասանակին վրայ ի նչան հեթանոսաց . յաւանակին վրրայ ոչ ու նստած ըլլալը կը մեկնուի հեթանոսաց Ասաուծոյ ժողովրդեան մէի չխատնուրիը ,

Երբ մաաւ Յիսուս Երուսաղէմի տաճարը, ըստ պատմութեան Խորենացւոյն Արգար Թագաւորին կողմանէ եկող պատգամաւորջ աղաչեցին Փիլիպպոսի տեսնելու գ6իսուս եւ իրենց Թագաւորին կողմանէ հրաւիրեցին դնա յնդեսիա ։ Յիսուս հասկնալով անոնց հրաւէրն եւ տեսնելով միանդատանայն որ անոց ինսդիրքը կատարելու ժամանակ չկայ, սա պատասիանը տուաւ Յիսուս. « Ե-հաս ժամ , գի փառաւորեսցի Որդի մարդոյ » եւ ըստ պատմական աւանդութեան իւր անձեռագործ պատկերը ուղարկելով ՝ Թովմաս առաջելոյն ձեռջով պատաս-կատնց, թէ յետ իւր համերարձման աչակերաներէն մին պիտի յղէ բժչկելու համար Արդարու հիւանդութիւնը:

Ծաղկազարդի ժամերգութիւնը կը կատարուի ըստ հրահանգի Տօնացուցին` չարականօք եւ երգովք, զորս մեր երաչնորհ Ս. Հարք յօրինած են Իսրայէլի Թագա֊ ւորին յԵրուսաղէմ մտնելու օրուան համար ։

եկած ի բեմի, եւ ժողովուրդն յատենի եկեղեցւոյ ողբաձայն կ'երգեն. « Բաց մեզ, Տէր. բաց մեղ դդուռն

^[1]Հին ժամանակները ժողովուրդը կր կենար եկեղեցւոյ զաւինը եւ անդ կ'աղօներ արտաքոյ գրան, եւ երբ «Զողորմու Թեան քո զգուռն բաց մեզ, Տէր» շարականը կը սկսուէր, ժողովուրդը կը մոնէր յեկեղեցի։ Այժմ Աւագ խորանի վարազոյրը միայն փակուած կը մնայ, մինչեւ «Զողորմու Թեան քո զգուռն» շարականին սկսելուն։

7

յութիւնն ի սկզբանէ աչխարհի .»

Դոնրացէքի արարողութիւնը բարոյականի գործնական դաս մ՚է ուսուցանելու համար մեղ , թէ պէտք չէ ձեռքէ թողուլ այն հոգեւոր պատրաստութիւնը , դար պարտիմք ընել , զարդարելով մեր հոգին առաքինական գործերով , որպէս զի արժանանանք տեսոյն Քրիստոսի եւ յաւիտեան վայելենք բուն կեանքն , որ

…ംഗ്ലം… ഉ .

Վեւջին ընթւիք Քրիստոսի եւ Ունալուայ

Ցիսուս Քրիստոս իւր երկրաւոր կենաց վերջին տարին եւս կերաւ զատկական գառը Մովսիսական օ-րինաց համաձայն , եւ այս անգամ Երուսաղեմի Սուրբ Սիօն վերնատան մէջ իւր երկոտասան աչակերտաց հետ այն երեկոյին , յորում այլ եւս հասած էր Աստուածւորգւոյն փառաւորուելու ժամանակը ։

Ֆիսուս սեղան նստելու ժամանակ ըսաւ , փափա-Քելով փափաջեցայ այս պասեջը-Զատիկը ձեզ հետ ուտելու իմ չարչարուելէս առաջ ։ Պասեքի սեղանին վրայ երը կուտեին, նիսուս աշ ռաւ հացը, օրքնեց եւ տուաւ իւր աչակերտաց՝ ըսելով. « Առեք, կերեք, այս է ՄԱՐՄԻՆ իմ « » Նոյնպես ըաշ ժակն առնլով գոհացաւ , օրքնեց եւ տուաւ իւր աչաշ կերտներուն ըսելով. « Արբեք ի սմանէ ամենեքեան , այս է ԱՐԻՒՆ իմ նորոյ ուխտի ։ Զայս արարէք առ իշ մոյ յիչատակի . »

Քրիստոս մեր զատիկը փոխան ղատկական գառին զոհուեցաւ խաչին վրայ մեզ համար, եւ զատկական գառին տեղ իւր ՄԱՐՄՆՈՑ եւ ԱՐԵԱՆ պատարագի հաղորդուԹեան ջաւիչ Ս. Խորհուրդը հաստատեց ։

երևն .»

Երևն և »

Երևն և »

Երևն և «

Երևն և և «

Երևն

Քրիստոս խոնւարհութեան այս օրինակը տուաւ , ուսուցանելով թէ ճչմարիտ քրիստոնեայ հաւատաց եալը խոնսարհելու է մինչեւ իսկ իւր թչնամեռյն եւ ատելւոյն առջեւ ։

Չաrչաrանք եւ խաչելութիւն Քrիսsոսի

ափա ջահանայապետն ։

Յուդան` Ցիսուսի աչակերաներեն մին՝ մատնեց իւթ
սարին զիչերանց ի տուն ջահանայապետին , որ մի
երեսին տուաւ, եւ երբ Ցիսուսի Թչնամիք բռնելով զՆա
երեսին արաանուն և տուն չահանայապետին , որ մի
արդապետն է Ցիսուսի աչակերաներեն մին՝ մատներ իւթ

նիսուս ուրբան օր ի ժամ երեք ելաւ Գողզոնայի սախ եւ բեւեռեցաւ ի խաչ . որոյ վրայ արտասանած մի ջանի խօսջերն են .

- « Այսօր ընդ իս իցես ի դրախտին » ։
- « Հայր, Թող սոցա . զի ոչ գիտեն զինչ գործեն » ։
- « Ահա՝ որդեակ քու ահա՝ մայր քու ։
- « Էլի, էլի, լամասաբաւըԹանի » ։
- « Ծարաւի եմ » ։

« Ամենայն ինչ կատարեալ է » ւ

« Հայր ի ձևոս ըս աւանդեմ ղհոգի իմ »։

րընդոց մեղաց համար մեռաւ խաչը մահուամը ւ

C.

Զաsիկ-**6**առութիւն Քրիստոսի

Քրիստոնեայ հաւատացելոց Զատիկն է այն օրն ,
յորում աշխարհի Փրկիչն Ցիսուս Քրիստոս յարեաւ ի
մեռելոց , Զատիկն հաստատուեցաւ քրիստոններց մէջ
ի յիչատակ ապատութեան հոգւոյ ի մեռելութենն մեղաց , արեամբ անարատ Գառինն Աստուծոյ , Ցիսուս
Քրիստոս արդեամբ իւր չարչարանաց եւ խաչի մահուան՝ ապատելով զմարդկութիւնն սատանայի դերուԹենչն՝ իւր յարութեամբն մտցուց զմեզ յերկիրն Աւետեաց—յարքայութիւնն երկնից ,

Մեր Փրկչին-Աստուածորդւոյն յարութիւնը կ'ուսուցան և մեզ , թե մարդկային ազգի փրկութեան ամենակարեւոր գործը կատարուած է եւ թե ինչպես Քըրիստոսի մահը կը ցուցն և Նորա առ մարդկութեւնն ունեցած սիրոյ մեծութիւնը, նոյնպես նորա Յարութիւնը
կը ցուցն է թե Նորա սերը հասաւ իւր վսեմ նպատակին, այն է փրկութիւն մարդկային ազգին ։

B.

Համրաrձումն Քrիսsոսի

ф.

Հոգեգալուսs -

Հոգեդալուստ կը Նչանակէ Հոգւոյն Սրբոյ դալուստը , որ ըստ անսուտ խոստման Փրկչին մերոյ Զատկէն յիմներորդ օրը որ կ'ըսուի Պենտեկոստէ , ի վերնատան Ճղովեալ հաւատացելոց վրայ իջաւ եւ հանգեաւ հրեղէն լեզուաց նմանուԹեամբ ւ

Իսրայէլացիք Պասեքի յիսներորդ օրը կը կատարէին Պէնտեկոստէի տոնն ի յիչատակ տուչուԹեան տամն արանեայ պատուիրանաց ։ Հայաստանեայց Ս․ եկեղե ցին Զատկին յիսներորդ օրը կը կատարէ Հոգւոյն սրըբոյ գալստեան տոնը , յորում հաստատուած է Նոր-Ուխտի տնտեսուԹեան քրիստոնեական եկեղեցւոյ հիմը։ ՊէՆաէկոստէի օրը մեր եկեղեցիք կը զարդարուին վարդերով, որպէս Նուիրումն Նորահաս ծաղկանց տաճարին Աստուծոյ, ինչպէս Հրէայք այս տօնին կը մատուցանէին Աստուծոյ իրենց ցորենի հնձոց երախայրին ւ

օր կատարել Հոդեդալստեան տօնը մինչ ցերկոտասաներորդ դաիր երեք օր միայն կը կատարուէր և կ՚ըսուէր «Տօն ամենասուրը Երրորդութեան որոյ առաջին երեք պատկերներն երկասիրած էր , Մովսէս Ծորենացի յօրինեց վերներն երկասիրած էր , Մովսէս Ծորենացի յօրինեց վեր-

Մեր եկեղեցեաց մէջ սոյն տօնի առաջին օրը Ս .
Պատարագի « Հայր երկնաւոր , Որդի Աստուծոյ և Հոգի Աստուծոյ» երդերէն առաջ կը կարդացուին աղօԹ ըներ ուղղեալ առ ամենասուրբ ԵրրորդուԹիւնն Հայր եւ Որդի եւ Հոգի Սուրբ , գորս յօրինած է Ս . Յովհան Ոսկեբերան ։

Սոյն տօնի առաջին աւուր երեկոյին յետ կանտնա կան ժամերգութեան կը կարդացուի Ս․ Ներսիսի Լամբ րոնացւոյ երկասիրած ճառը «Սաիպիմ ի սիրոյ» ւ

ታԱ ·

Վաrդավառ.

Վարդավառը չորս հաղար տարուան տօն է, գոր համօրէն Հայք այնքան տարիներ տօնեցին բագինները գարդարելով վարդիւք, ոյր սակս եւ այս տօն կոչԱյս տոնի օրն է նաւասարդ ամսոյ առաջին օրը , մեզ՝ Հայոցս ամանօրն էր Ս․ Գրիգոր Լուսաւորիչ հային մեր սահմանեց նոյն օրը կատարել Քրիստոսի Տեառն մերոյ Գայծառակերպութեան տոնը , թողլով նաեւ անկապիան կատարել Վարդավատի ազգային աւսնդական տոնն ի յիչատակ ջրհեղեղին ,

Պայծառակերպութիւն կամ Այլակերպութիւն կ՛րսուի Քրիստոսի Տեառն մերոյ Թափոր լերան վրայ կերպարան քին եւ հանդերձից ի վեր քան զբնութիւն փառաւոր, փայլուն եւ սպիտակ երեւիլը, և նոյն պահուն լուսաւոր ամպի մը հովանի լինելը Անոր վրայ, և հայրական ձայնին լսուիլը, թէ «Դա է Որդի իմ սիրելի, ընդ որ հաճեցայ, Դմա լուարուք» և Այս երկնային ձայն վկայեց Քրիստոսի մեսիայութեան եւ աստուածութեան , որով միանդամ ևս յայտնուեցաւ ամենասուրը Երրորդութեան խորհուրդը ։

Ցիսուս Թափոր լեռն իւր աստուածային փառքը յայտնելու ժամանակ Ներկայ էին Գետրոս, Ցակովբոս եւ Ցովհաննէս ։ Միեւնոյն ժամանակ Մովսէս և Եղիա մարդարէք կը խօսէին Ցիսուսի հետ Ցնոր քաւիչ մահուան վրայ ։ Այն լոյսէն եւ ձայնէն սարսափահար եղան Ներկայ աչակերտք եւ ինկան իրենց երեսաց վրրայ ։ Երը Ցիսուս վեր վերցուց զանոնք, , տեսան որ այն աստուածային տեսիր աներեւու ժացած էր ։

Վարդավառի առաջին աւուր չարականն յօրինած է Մովսէս Սորենացի , իսկ երկրորդ եւ երրորդ աւուրց պատկերներն Ս. Ներսէս Շնորհալի ։ Վարդավառի ա-ռաջին աւուր երեկոյեան ժամերդուԹենէն յետոյ կը կարդացուի մի աղօթ չ զոր Պատմագիր Եղիչէ Վարդապետն Եկեղեցւոյն Հայաստանեայց, երկասիրած է դայլակերպուԹենէ Քրիստոսի ։

ԳԼՈՒԽ Բ

Strունական souf.

Տէրունական տօնք կ'ըսուին Ս. Կոյս Աստուածածնի Յղութեան , Ծննդեան , Ընծայժան եւ Վերափոխժան , ինչպէս նաև Ս. Խաչի և Եկեղեյւոյ տօներն անոր համար՝ որ Քրիստոսի Տեառն մերոյ անարատ ծնողին Ս. Կոյս Մարիամու , իւր կենսատու խաչին եւ իւր հաստատած եկեղեցւոյն յիչատակութիւնն ընելու համար սահմանուած տօներ են ,

80ԴՈՒԱԾ Ա .

Souf U. Աստուածածնի ·

Byniphil U. Intuhl jllllujk

Աննա եւ նորա այրն Յովակիմ բարեպաչա ամուսինչ որոնչը անգաւակ էին , խնդրած են որ Աստուած
օրհնէ իրենց ամումսութքիւնն , և պարզեւէ մի զաւակ , զոր Աստուծոյ տաճարին նուիրել կը խոստանային ։ Աստուած կատարեց նոյն բարեպաչա ամուսնոց իննդրուածչը , ուստի եւ Աննա յղացաւ մարդկային ազգի Փրկչին մայր լինելու զաւակը ։

Եկեղեցին ամեն տարի կը կատարէ Ս. Կուսին

յղութեամս տոնն Դեկտեմբերի 9 ին կանոնական ժամեր֊ գութեամբ և մատուցմամբ Ս․ Պատարագի ։

Vanzan U · 4nzupa jualujk .

Սինսա կին Յովակիմայ ի ժամանակին ծնաւ իւր ցանկացած զաւակը, որ անուանեցաւ Մարիամ, յորմէ պիտի ծնանէր Յիսուս արդարուԹեան արեգակը ։

Եկեղեցին ամեն տարի Սեպտեմբեր 8 ին կը կատարէ Ս․ Կուսին Ծննդեան տօնը՝ կանոնական ժամերգուԹեամբ և մատուցմամբ Ս․ Պատարագի ։

Ընծայումն U . Կուսին ի Տաճաrն .

Քարեպաչտ ծնողջը սնուցին զՄարիամ և կրթեցին զՆա աստուածպաչտութեան նախնական կարեւոր գիտելեօջ․ և երբ Մարիամ լրացուց երեջ տարին , նը ւ ուիրուեցաո Տաձարին Աստուծոյ ծառայութեան ւ ուր

Եկեղեցին ամեն տարի Նոյեմբեր 21 ին կը կատարէ Ս․Կոյս Մարիամու երից ամաց Ընծայումե ի Տաճարն՝ կանոնական ժամերդութեամբ և մատուցմամբ Ս․ Գա-տարագի (¹)։

⁽¹⁾ Մ․ Աստուածածնի այս երեք տօներուն վեր Մ․ եկեդեցեաց մէջ նախատօնակ կը լինի․ նախատօնակին Մ․ Աստուածածնի ծննդեան վրայ Վարդան վարդապետի երկասիրած «Որ ծածնի ծննդեան վրայ Վարդան վարդապետի երկասիրած «Որ հերինակած է Ցակոբ Կլարդան այս երեք տօներուն վեր Մ․ եկեհեղինակած է Ցակոբ Կլարեցին ո

Վերափոխումն Ս. Ասքուածածնի.

Ս. Կոյս Մարիամ Աստուածածին որքան որ վիչտ զգաց ի տեսիլ մահուան իւր Միածին Որդւոյն ի Խաչին, այնջան և առաւել հոգւով ցնծացաւ իւր երկրաւոր կենաց վախձանի օրը. վատ զի ինչն Յիսուս Քրիստոս իջաւ յերկնից ի փոխումն մօր իւրոյ, որ ի տես փառաց աստուածութեան իւր Որդւոյն կ՚րսէ «Ընչկալ Տէ՛ր, զհոգի իմ»։

Ուսաքեալը և Ս․ Կուսանք հոգեւոր երգերով տաընս Տիրամօր մարմինը խաղելու չիրմին մէջ, ուր և ամփոփուեցաւ նորա մաքրական մարմինը ։ Ըստ աանտալով ներկայ՝ գտնուիլ յուղարկաւորութեան և թաղման Տիրամօր Ս․ Կուսին՝ ցանկութեամը կը ինդրի չ գերեզմանին բացումը վերջին անգամ տեսնելու հաձար կուսութեան Ա Վուսին՝ ցանկութեամը կը ինդրի չ գերեզմանին կրանուն և չգտնուիր սակայն անոր մարմինը (¹)։

Յիսուս Քրիստոս վերափոխեց իւր մայրն յերկինս ի վարձ այն անբիծ կենաց , զոր վարեց Ս։ Կոյմս այս աչխարհի մէջ , անյաղԹ մնալով չարին փորձուԹիւն∟ Ներէն ։

^{]1]} Մ. Աոտուածածնի վերափոխման տօնի առաջին աւուր «Այսօր ժողովեալ» շարականը յօրինած է Մովսէս խորենացի. իսկ երկրորդ եւ երրորդ պատկերները հեղինակած է Մ․ Ներսէս Շնորհալի հայրապետը։

80ԴՈՒԱԾ Բ •

Solif U. wush

U. Duzh sollarli bli Duzybrug, Phrs U. Duzh, brkrnrill U. Duzh, jujslinrphrli U. Duzh h zkrhlil Luruquj.

Խաչվերաց. — Երբ Կոստանդիանոս Թագաւորի մօր Հեղինեայ կրօնասիրական ոգւով ի գործ դրած ջանիւջ Ս. Խաչը գտնուեցաւ Երուսաղէմի մէջ , Մակարիոս Պատրիարջն բարձրացուց զսուրբ Խաչն ի տես ժողովրրդեան, որ երկրպագեց անոր ամենայն ջերմեռանդու-Թեամը , Այս բարձրացումն կոչուեցաւ «Խաչվերաց»։

Քրիստոսի 622 Թուականին Պարսից Խոսրով Թադաւորն Երուսաղէմը նուաձելովը Ս. Խաչը դերի տարուեցաւ , Հերակլ կայսեր ժամանակ 622 Թուականին Սեպաեմբեր 14 ին վերադարձաւ Ս. Խաչը մեծ հանդիսիւ և դրուեցաւ Երոսսաղէմի Տաձարին մէջ, և սահմանուիցաւ այն ժամանակ Խաչվերացի տօնը կատարել ամեն տարի ,

Մաչվերացի առաւօտուն կանոնական ժամերգու.
Թիւնը կը կատարուի , Հանգստեան չարականի տեղ «Այսօր անձառ» երգն ըսելով, և ի տեղի Հանգստեան Աւետա.
Սունաարանի՝ Չարչարանաց և ԽաչելուԹեան Աւետա.
Գորն կարդալով և ապա ՕրհնուԹեան չարականը , գոր հեղինակած է Ս․ Իսահակ Ձորափորեցի ԿաԹողիկոսը (¹) ւ

^[1] Իսամակ Ձորեփորեցի ԿաԹողիկոսը երկասիրած է Խաչի շարականները, որոց իմաստները շատ վսեմ են, ինչպէս եւ Ս. Իաչին նաւակատեաց շարականները։

Ցաւարտ առաւօտեան ժամերդութեան կ'երդուի «**խ**աչի ջո Քրիստոս , երկրպագանեմը» և Այս երգն առաջին անդամ Ցակորոս առաջեալ Տեառն եղբայր երգեց, ղոր ի վերջոյ Սահակ Կաթողիփոսն Հայոց ընդարձակեց , և հրամայեց երգել , և մինչ ցայսօր ժամանակի Հայաստանեայց եկեղեցին Խաչվերացի Կիւրակէ առաւօտուն և իրեկոյին , ինչպէս նաեւ Աւագ Ուրբաթ, Շաբաթ և Զատկին օրը կ'երգէ «Խաչի չո Քրիստոս , երկրպագաննմը»

լոր բարեպաչտական և մարդասիրական հաստատութական պաշտնեայները, ժողովուրդը, վան քերը և եսհաչի կ՝օրհնե աչխարհիս չորս կողմը բարձրացնելով զՍ. հայն կ՝օրհնե աչխարհիս չորս կողմը բարձրացնելով զՍ. հայն կ՝օրհնե աչխարհիս չորս կողմը բնակող եկեղեհայն կ՝օրհնե աչխարհիս չորս արումը անակող եկեղեհայն կ՝օրհնե աչխարհիս չորս արումը անակող եկեղեհայն և՝օրհնե աչխարհիս չորս արումը, վան քերը և բոհայն և՝օրհնե աչխարհիս չորս արումը, արուսատուհայնները ։

Գիւջ Ս. Խաչի. Ս. Խաչի գիւտը տեղի ունեցաւ 327 Թուականին ի ձեռն Դշխոյ Հեղինեայ, որ դնաց յնրուսաղէմ յուիտ անօրինական Ս. տեղեաց, ուր յաջողեցաւ գտնել տալու Կենաց փայտը, որ դրուե, ցաւ Ս. ՑարուԹեան տահարին մէջ. և սահմանունցաւ ամեն տարի կատարել, տօն «Գիւտ Խաչի» անուամը, որ և Խաչվերացի հօԹներորդ կիւրակէ օրը կը կատարուի ,

Եrեւումն Ս, Խաչի. — Երբ մեր եկեղեցին կը տառապէր իւր արտաքին Թշնամիներէն, յանկարծ մի Հրաչը տեղի կ՝ունենայ Երուսաղէմի մէջ՝ ի տես առ հատարակ քրիստոներց, Նաեւ երէից և ենթանոսաց Քրիստոսի Ս. Խաչը 35] Թուականին կ'երեւի երկնից վրայ Գողգոթայէն դէպ ի Ձիթենեաց լեռը տարածուած և նոյն սջանչելի երեւումը կը տեւէ մի քանի ժամ և Երուսաղէմի Կիւրեղ եպիսկոպոսը Ս . Խաչի եթեւման պատմութիւնը կը գրէ և կը յղէ ի Կոստանդնուպոլիս առ Կոստանդ կայսրն ,

Ս. Խաչի երեւման աշնը կը կատարուի Զատկի Հինդերորդ Կիւրակէին , յորում գիչերապաչաշնը՝ Յարականօք կը աշնուի եւ նախ քան ղԱնդաստանն կը յղած գիրն՝ իրրեւ ԹուղԹ վկայուԹեան ի յիչատակ նայն հրաչից որ գործուեցաւ յԵրուոաղէմ ։

Վարագայ Ս. Խաչ — Ըստ տոհմային եկեղեցական աշանդութեան Ս. Հռիփսիմեանց խմբէն ոմանը ընտկած են Վարագայ լեռը. ուր առ ահի հալածանաց՝ նոյն կուսանը Թաղած ըլլալու են Կենաց փայտի մի մասը, զոր ունէին իրենց հետ ։ Թողիկ անուն ճգնաւորն որ Վարագայ լերան գագաթը կ'ապրէր ճգնողական կենօք, տեսաւ տեսիլքին մէջ որ տամներկու լուսեղէն սիւներով տաձար մը չինսւեր է լերան քարասեղէն սիւներով տաձար մ չինսւեր է լերան ըսրա-

Ճգնաւորը կը մանէ յեկեղեցին եւ հաւատացեալ ժողովուրդն անոր հետ կ՝երկրպագեն Ս․ Խաչին , եւ ելնելով խաչափայտին բարձրանալու տեղը` կը տեմնեն խաչափայտի մասը .

Այս ժամանակ 653 Թուականին — Ներսէս Գ. Շի. Նող մականուանեալ ԿաԹողիկոսը Սաչափայտի մի մա. սին հրաչալի յայտնութիւմը լսելով, եւ հաւաստի քըննութեամբ ստուգելով՝ կը սահմանե տոն կատարել ամ ըստ ամէ, եւ ինւքն Ներսէս Գ․ առաջին անգամ իւր յօրինած չարականն երգեց «Նչանաւ ամենայաղԹ Ծաշ ֆեւդ քո , Քրիստոս , պահպանեա զմեզ յաներեւոյԹ

Ս. Խաչի այս տօնն որ Խաչվերացի տօնէն տամնեւ հինգ օր ետքն եկած կիւրակէին կը կատարուի , մեր Հայաստանեայց Ս․ եկեղեցւոյն միայն յատուկ է ։

ԳԼՈՒԽ Գ․

Urpng Solif կամ Bիշաsակf

Քրիստոնեական եկեղեցին Տնօրինական եւ Տէրունական տօներէն զատ՝ կը կատարէ նաեւ այն ամեն սրբոց տօնը կամ յիչատակը , որսնք վարեցին իրենց երկրաւոր կեանքն ըստ պատուիրանաց մեր Փրկչին , եւ երկնաւոր վարդապետին սիրոյն համար զոհեցին իրենց անձը , Թափելով իրենց արիւնը քրիստոնէական ձշմարիտ եւ սուրբ հաւատոյ համար ,

րային գօրաց անուսները , չային գ՝ուսանաց , վարդապետաց , չարարորաց , չարաւորաց , կուսանաց եւ երկաստ Աստուած մեր » մաղթանալ հարդանաց , վարդապետ աստ , մարտիրոսաց , չանրապետաց , վարդապետ աստ , մարտիրոսաց , չանրապետաց , վարդապետ աստ , մարտիրոսաց , չանալ , կուսանաց եւ երկՄարգարէը են Հին Կտակարանի տնտեսութեան ժաշ մանակ մամնաւոր պաչտոնեայը Եհովայի , զորս կր յաշ թուցանէր Աստուած եւ կը յղէր ճանչցնելու մարդոց պարտըը եւ յայտնելու իւր կամքը ւ

Առաջեալը են քրիստոնէական տնտեսութեան տեսուչները զորմ Քրիստոս յուղարկեց ի քարոզութիւն Ս . Աւետարանի ւ

Հայրապետը են եկեղեցւոյ պայծառութեան եւ բարեզարդութեան հսկելու, նորահնար մոլորութիւն ներէ պահպանելու և եկեղեցական իննդրոց վերաբերեալ ուսպետը եւ հովիւը։

Վարդապետք են բանին կենաց քարոզք եւ ժիր մշակք ժողովրգեան լուսաւորութեան, որոց համար փաւոր երկասիրութերւններ ըրած են յօգուտ եկե․

Մարտիրոսը՝ քրիսամնէական Ս կրօնի համար

ներ

ջրը։ Հայաստանան անաանատարան կետը մահոմ ար-Զարությանը անրահատարան կետը նահան ար-

_, ժուսարճ, իմա**իար որ**սէ իսւսաիար իրրօն րւ ոհև-

բութեամբ Քրիստոսի նուիրուած անձինը

Ֆրկնային գօրը` անմարմին հրեչտակներ են , որոնը մարդկային ազգի պահապանը են եւ բարեխօսը առա֊ ջի ամենակալին Աստուծոյ։

Ասոնցմէ զատ` կան սրբասէր քարապայտութեամբ ապատ իչխանք եւ այլն, որոնք եկեղեցւոյ մատուցած ծառայութեամբ եւ այլն, որոնք եկեղեցւոյ մատուցած գարէից հետ խառն կը յիչուին ։

Տառակն կատանը չանի քիչի ։ Ֆարի արժաղ սե ղի բուրսի մասականժէր ոնես դե հիգրարս ոնեսն չաղան Տանակարդրեն չեսիրակուաց բր գրարս ոնեսն չաղան Տանակարդրեն չեսիրակուաց բր աշնայր աշևսյը Տանակարորեն հոսակարդի իրանակուաց բր Ունան իրատանը աշրելու չաղան իշևածարչիշնիր

ընթվերնեւու չսաներն : Հայիր-ընթվան գահովը բեր մասանաննի բագ Հայիր-ընթվան ոսշերին :

դրաը ոսշերեր՝ սեսը» գեծիր դէն։ հար ոսշերը՝ սեսը

կան սուրբեր , որոց յիչատակը կը կատարուի եկե ղեցւոյ մէջ՝ կանոնական ժամերդութեան ժամանակ ,

Օւ կան դարձեալ այնպիսի սուրբեր , որոց փառքն՝ իրենց արդեանց եւ արժանաւորութեանց համեմատ , « Աստղ քան զաստղ առաւել է փառօք ,» քան զայլոցն առաւելութիւն ունենալուն , անոնց յիչատակը նախատձնակաւ, երդեցմամբ յատուկ չարականաց եւ մատուցմամբ Ս. պատարագիւ կը կատարուի ։

የԱ8ԱՏՐՈՒԹԻՒՆՔ

Կիւrակեից եւ շաբաթամեջ գլխաւու solipg uկսեալ
ի sաrեգլիոյ մինչ ցՁաsիկ ,

Կաղանդ եւ Sաrեմուs

րեր ղոհարար քրմին որ մատուցանե սովորական զոհն կահեցւոց ժամանակ չաստուածոց պաչաշնեայներեն մին կր հսկեր լուսնոյ ծննդեան , երբ լուսինն զգալի կ'և թեւեր , պաչաշնեայն բարձրաձայն ղոչելով կ՚ազդարա փուհր , արարան կումին ,

Հրեայը եւս մամոաւոր պատիւ կ՚ընէին ամեն ամսոյ առաջին օրուան , որ կը հրատարակուէր ի ձայն փողոյ , եւ Մովսէս յատուկ զոհեր սահմանած էր ։ Կը Թուի նաեւ որ ժողովուրդը մարդարէից այցելութիւն կ՚ընէր ամսագլուխնսերուն եւ անոնց ընծայներ կը աա-Թիւն կը կատարէր ։

Հայաստանեայց եկեղեցին կը տօնէ տարւոյն առաջին ամսամուտը միայն անոր համար՝ որ մեր Փրկչին Ծննդեան Թուականին առաջին ամասյն առաջներորդ ո՛ր օրն ալ հանդիպի , եկեղեցին աւուր պատչանի ժամերդուԹեամբ եւ Ս․ Պատարադի մատուցմամբ կը տօնէ։

Sol Valinkul U. Onfliulling 4 wrundsh

Ցիսուսի Քրիստոսի Անուսնակոչութեան տօնէն յետոյ՝ կը կատարուի Յովհաննու յառաջընթաց կարապետի ծնունդը, որ եղաւ իբր վեց ամիս յառաջ քան ապաչխարութեան ժամանակն անապատին մէջ, եւ ապա երեւցաւ իբրեւ լրումն մարդարերց եւ իբրեւ սկիզբն առաջելոց, որ ջարողեց համարձակ, յանդիմանելով ժողովրդոց մեղջը՝ ընդունելու համար մկրտութիւն առաջելոց, որ ջարողեց համարձակ, յանդիմանելով ժողովրդոց մեղջը՝ ընդունելու համար մկրտութիւն առաջելոց, որ ջարողեց համարձակ, յանդիմանելով ժողովրդոց մեղջը՝ ընդունելու համար միրտութեն և հունանակ հնարանար հայտնուն և Գովհաննել ի Գովհաննել ի

Յով^աննես Կարապետի ծննդեան տօնէն ետքը մինչեւ ի Բուն Բարեկենդան եկած կիւրակէները տէրունական տօներ են միայն, յորս Քրիստոսի Յարութեան յիչատակը կը կատարուի եկեղեցեաց մէջ։

Կիւսակե Բասեկենդան Առաջաւուաց Պահոց

յատուկ եւ վայելուչ խամակէ մարդկային ընութեան յատուկ եւ վայելուչ խոսասութիւմ ընհու օր ։ Առաջաւորաց կ՚ըսուի այն հնդօրեայ պահքը (Կ) , զոր սահմանեց Ս․ Գրիգոր Լուսաւորիչ ի հեԹանոսու– Թե՛սէ ի քրիստոնւէուԹիւն դարձող եւ մկրտուելու ցան կացոգ անձանց համար ։

Այս պահոց հինդերորգ օրը կը կատարուի Յո<u>վս</u>ան մարդարէի յիչատակը , եւ կը կարդացուի Ներսէս Շը֊ նորհալւոյ երկասիրած Նինուէացւոց չարականը եւ մարդարէին քարոզած ապաչխարութեան մասին դրը֊ ուածները , որոց մէջ կը յիչուի մարդարէին ի փոր կէաին երեք ցորեկ եւ երեք գիչեր մնալը , որ է օրինակ եռօրեայ Թաղման մեր Փրկչին .

Sol U. Ibenlinkulig Fuhulunjag.

Ղեւոնդեանց քահանայից տօնը կը յիչեցնէ մեզ , Թէ Տեաոն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի Ս. Աւետարանի սրբասէր հոգեւոր պաչտօնեայք իրենց անձն օրինակ հանդիսացուցին ժողովրդեան, որ ամեն պարագայի մէջ հաւատարիմ մնան իրենց մայրենի եկեղեցւոյն ։

Sol U. Lurnululig Lorudurug.

Ս. Վարդան Զօրավար իւր ճչմարիտ կրօնասէր ընկերներովը, հեԹանոսուԹեան ժամանակ՝ վասն պաչտպանուԹեան քրրստոնէական հաւատոյ նահատակուեցաւ, եւ պահեց մեր Ս. եկեղեցւոյ գոյուԹիւնը ։

^[1] Առաջաւորաց հնգօրեայ պահքը որ Ծ․ Գրիգոր Լուսաւորչի ժամանակէն սահմանուած է, անզիտուԹեամբ կը կոչուխ ցայսօր ժամանակի Ծ․ Սարգսի **Վ**ահը ։

Վարդանանց նահատակութիւնն օրինակ է, որ եկեղեցական հարք եւ ժողովրդականք համերաչխ ոգւով պահեն եկեղեցական միութիւնը ։

ազգային ։ Հարդանանց աշնի օրը յիչատակ է Մեռելոց եւ տշն

Տիեզեrական Ժողով Կոսsանդնուպոլսոյ.

Հայաստանեայց եկեղեցին ամեն տարի Բուն Բաթիկենդանի նախընթաց օրը-չաբաթ՝ կը տօնէ Կոստանդ-Խուպոլսոյ Տիեղերական Ս. Ժողովը (¹), որ գումարուեցաւ 381 Թուականին , հերջելու համար Մակեղոնի եւ բոլոր հոգեմարտ աղանդաւորաց Հերետիկոսութիւնը ւ

Կոստանդնուպոլսոյ Տիեզերական Ս. Ժողովը համա֊ Հայն ուղղափառ դաւանութեան քրիստոնէական հաշ ւատոյ` միանգամ եւս վճռեց եւ յայտարարեց , թէ «Հոգին Սուրբ Տէր է , եւ կենդանարար , որ ի Հօրէ ելանէ եւ իսկակից եւ էակից է Հօր եւ Որդւոյ ։

Fnili Furbybliquli.

Բուն Բարեկենդան(²) կ՚ըսուի քառամնորդական մե_

^[1] Մեր եկեղեցին երեք Տիեզերական Մ. Ժողովոց տօնը կը կատարէ յառաջ քան զՊատարագն « Մանկունը» ի շարականի սկսման՝ փակելով սեղանի վարագոյրը, եւ «Ո՛վ մրաշալի նախահար» շարականի երգով նզովելով զԱրիոս եւ զՆեստոր, զՄակեղոն եւ բոլոր աղանգաւորները, եւ «Ի Ս ԵրրորդուԹենէ ծանեաք» շարականաւ, յորում բեմին վրայ խնկարկուԹիւն կը լինի, կը բարոզէ եկեղեցին իւր ուղղափառ վարդապետու-Թիւնը։

^[2] **Բա**նեկենմա**ը հ,**նոս**ւի**ը 5աետ**ց**ամաչսժ ըտխնրցած

ծի ¶ահոց առաջին կիւրակէն , որ ըստ քրիստոնէական եկեղեցւոյ կ'ողջունէ յառաջիկայ Մեծ Պահքը , որ աշպաշխարուԹեան օրեր են։ Նոյն օրը կը տեսնենք եկեղեցւոյ խորանը փակուած եւ վարագուրաւ սեղանը ծածկուած , որ օրինակ է նախածնողաց արտաքսման ի Դրախտէ ։

Թէ՛ Բուն Բարեկենդանի եւ Թէ՛ մեծ Պահոց բոլոր չաբաԹ եւ կիւրակէ օրերը փակեալ խորանաւ կը մատուցուի Ս. Պատարագ։

Բուն Բարեկենդանի կիւրակէ աւուր կարդացո**ւտծ** Եսայեայ մարդարէական դրուածքեն կ՚իմանանք ԹԷ Աստուած իրեն հաձելի չեղած պահքը չընդունիր, այլ կ՚ուղէ որ մարդիկ քաղցելոց հաց տան եւ անտեր աղքատները կերակրեն, սուրբ օրերը մարդիկ չկատարեն եւ այլն .

Պօղոս առաջելոյն առ Հռովմայեցիս գրած առա**ջե**֊ լական ԹղԹէն կը խրատուին, որ խաւարի գործ**ջերն** ի բաց Թողուն, զգաստուԹեամբ չրչին, եւ լաւ գ**իտ**նանջ Թէ մեր եղբայրը դատելու իրաւուն, չունին, եւ եւ Թէ իւրաջանչիւր ոք իւր անձին համար պատաս֊ սան պիտի տայ Աստուծոյ, եւ զգուչանան, առաւել մեր եղբայրը գայԹակղեցնելէ,

Իսկ Ճաշու Ս. Աւհտարանը մեր ուչադրութիւնը **կը** հրաւիրէ սա կէտերուն վրայ , Թէ պարտիմք առ**անց** ո եւ է ցոյցի ողորմութիւն տալ, զուարթ երեսօք պ**ահը** պահել եւ անտես ի մարդկանէ աղօթել առ Աստու**ած**։

Այս հոգեկան կրթութիւնը թէեւ ամեն ժամանա<mark>կ</mark> կարեւոր են մեզ , սակայն ապաշխարանաց օրերն **ար**֊ ժանապէս կատարել կը պատուիրէ մեր Տէրը եւ կ'ա֊ ւանդէ մեզ ազօԹ քի ՆիւԹը , որպէս զի ըստ այնմ խնորենւք մեր Տիրո9մէն մեր հոգւոյ եւ մեր մարմնոյ պէտքերը , զորս մեր Իրմէ խնդրելէ առաջ գիտէ լիո-

F. 4prruyk Funuulnrnuhul Tuhng.

Ս. Պատարագի Ճաչու գրջի Եսայի մարդարէուԹենեն կը հասկնանւջ , Թէ այն ժողովրդոց հետ որ
աստուածպաչտութեամբ ճչմարիտ արդարութեան գործեր կը գործէ , Աստուած կը հաչտուի եւ դիրենչջ կը
փրկէ ։ Նաևւ կ՛իմացնէ մեզ մարզարէն Քրիստոսի ջաջութիւնն եւ տանելիջ յաղթութիւնն, որ իբրեւ Հայր,
իբրեւ Դատաւոր , իբրեւ Իչխան եւ իբրեւ Փրկիչ պիտի ազատէ մարդկային ազգն ի գերութենւէ սատանայի։

Պօղոս առաջեալ առ Հռոմայեցիո գրած ԹղԹովը եղբայրսիրուԹիւն կը քարողէ, եւ կը յիչեցնէ Թէ Աստուած կը հրամայէ մարդուն որ իւր ընկերն սիրէ իւր անձին պէս, եւ այս կանոնով մարդ ամեն բարոյական ուհրանները կը պահէ ։

Ճաշու Ս · Աւետարանը կը յիչեցնէ մեղ ի ձեռն Մովսիսի աւանդած տասնաբանեայ պատուիրան քը , եւ կը ծանուցանէ Թէ Քրիստոս Տէլն մեր եկած է յաչ-խարհ ոչ Թէ արդէն աւանդուած Մովսիսական օրէնքը կամ մարդարէական գրուածները չնչելու , այլ հինն որ Թերի էր , լրացնելու , Ուստի մարդոց առ ընկերս իւր ունեցած պարտաւորուԹեանց վրայ խօսելով Քրիստոս

մեր Տէրն, ոչ Թէ հին օրինաց մէջ արգիլուած բաները գործելէ զգուչանալու պատուէր կու տայ, ալլեւ բաշ ցարձակապէս կարգելու այն ամեն գործ որ կը տանի դէպ յայն արգիլուած տեղերը, եւ կը հրաւիրէ զմեզ յառաջել այն ամեն առաջինուԹեանց մէջ, որսվ կաշ թենանւք, լինիլ կատարեալ, որպէս եւ երկնաւոր Հայրն

Գ. Կիւրակե Բառասնուդական Պահոց՝ Անառակին։

ձաչու գրջէն կը լսենք որ Աստուած Եսայի մարգարէի բերնով կը պատմէ Քրիստոսի եկեղեցւոյն մեծութիւնը, սրբութիւնը, փառաւորութիւնն ու պտղաբերութիւնը ։ Յաւիտենական Բանն Որդին Աստուծոյ կատարելով երկնաւոր Հօր կամքը՝ հաստատեց Ս․ եկեղեցին , որոյ զաւակաց կը մնայ դառնալ առ Տէր եւ գտնել ողորմութիւն , եւ Աստուած Թողսւթիւն պիտի պղջան սրտովին ,

Պօզոս առաջելոյն առ ԿորնԹացիս գրած երկրորդ ԹղԹէն կըլսենք, Թէ մեջ հաւատացեալքս կենդանի Աստուծոյ տաճար եմջ . Աստուած մեր մէջ պիտի բը֊ նակի , երբ անոր չնորհօջն ապրիմջ ։

գրաղն՝ սմսնոլունգրաղն ար դանմարինունգրաղն ին չրա գրաւնչիւթյուն ու ամաշխանք՝ Դոտուաց իշև անաւտ գրաւնչիւթյուն ու աչությանակություն ՝ բու ի, իղաձրք դրա անաւնչիւթյուն ու աչությանակություն՝ գրատար անաւտ իրոր արանան ին անաաչարը ին որ իրոր գրանան ին որուանի արարան իրորան ին որուան արարան իրորան ին որուան արարան իրորան ին որուան իրուն ուրանան արարան իրուն ուրանան իր որուան իրուն իրուն ուրանան արարան իրուն ուրանան իրուն ուրանան իրուն ուրան ուրա չմեղանչելու ընդդէմ աստուածային պատուիրանաց , ոսպես առաջադրէ եւ ուխտէ առաջի Աստուծոյ՝ այլեւս

Գ. Կիւrակե Քառասնուդական Պահոց, Տնsեսին .

Աստուած Եսայի մարզարէին բերնովը կ՚իմացնէ, Թէ ի՛նչպես յառաջագոյն սիրած էր զիսրայելացիս, որոց անունը «Ժողովուրդ Աստուծոյ» դրած էր , եւ երբ յարեցան նուքա ի կռապաչտուԹիւն , երեսէ ձգեց գիրենք ւ Հոյնպես երեսէ պիտի ձգէ զանոնք , որոնջ զգաստանան՝ չապաչխարեն եւ չդառնան առ Աստուած , եւ Իրեն չնորհչըը պիտի տայ այնպիսի մարդոց , որ Իւր կամքը կատարեն եւ պատուիրան ըները պահեն ։

Պօզոս առաջեալ առ Եբրայեցիս գրած ԹղԹովը կը յիչեցնէ՝ Թէ ամեն ջրիստոնեայ մկրտուելով՝ Հոգւոյն Սրբոյ չնորհօջը կը լուսաւորուի եւ լուսոյ զաւակ կը լինի , եւ երբ կը տրտմեցնէ զՀոզին Սուրբ , սաստիկ

Ճաչու Աւետարանէն Մեծատան եւ Տնտեսին ա ռակաւը կը սորվինք, Թէ Աստուած տուած է մեր հոգւոյն զանազան չնորհ քներ, որ անոնց տնտեսուԹիւնը ընենք, գիտնալով որ օր մի Աստուած մեր հոգեւոր տնտեսուԹեան հաչիւը պիտի ուզէ ։

Իսկ մեծատան եւ աղջատին պատմութեամբ՝ Քրիստոս կ'իմացնէ Թէ՝ աշխարհիս մէջ Թէ՛ հեշտուԹիւնն եւ Թէ՛ նեղուԹիւնն անցաւոր է. իսկ հանդերձեալ կենաց հանգիսան եւ տանջանչը յաւիտենական է միան-

b. 4 peruhk funuubnryuhub fuhng, Tuswenrhb.

չուզած ըաներս ընտրեցիք ձեղի ։ Հաչու գրքին Սսայե մարդարեն Ասաուծոյ կողմանկ արն գի , կ՚ըսէ Ասաուած , Ես զձեղ կոչեցի , եւ դուք ինծի չանսացիք , խօսեցայ ու խօսքս ոտքի տակ ահեծ , եւ չար գործջեր գործեցիք իմ առջեւ , եւ իմ ձուզած ըաներս ընտրեցին ձեղի ։

Գօղոս առաջեալ առ Փիլիպեցիս գրած Թղթովը կը աուծոյ կոչման համաձայն երթայ ի Գրիստոս Յիսուս . եւ կը խրատէ որ բարեբարոյ անձնաւորութեանց եւ ձչմարիա առաջելական ջարողչաց օրինակին հետեւինը, եւ կը յաւելու ըսել, «Ի՛նչ որ սորվեցաջ , ի՛նչ որ աառնջ միայն ըրէջ ,

Այս աւուր Ճաչուի աւհտարանական բանից մէջ եթեջ նիւթ կայ ։

Առաջին՝ Մեսիայի ԹագաւորուԹեան երբ գալը , որոյ մասին հրեայք հարցում ըրին Յիսուսի , որ անոնց պատասխանեց Թէ իւր ԹագաւորուԹիւնն արդէն եկած է եւ այն միայն հոգեւոր։

Երկրորդ՝ պատուիրեց աղօթել՝ առանց ձանձրանալոյ, եւ այրի կնոջ պատմութեամբ զգացուց որ բնաւ չձանձ թանանք աղօթելէ։ Աստուած՝ որ երկար ժամանակ կ՚ընէ հրկայնմտութիւն, բայց հուսկ ապա վրէժինոդրութիւն ի գործ կը դնէ ւ

Երրորդ՝ Փարիսեցւոյն ու մաքսաւորին պատմու Թեամրը կ՚ուսուցանէ, Թէ մարդիկ հպարտուԹիւն եւ ին քնահաշանութիւն ընելով՝ իրենց ունեցած արդարութիւնն իսկ կը կորսնցնեն , իսկ անոնք որ խոնարհ խոսառվանութեսան իրենց մեղաւոր վիճակը՝ կը ճանչնան , կ՚արդարանան . զի մարդիկ հպարտանալով կը խոնարհին , եւ խոնարհելով կը բարձրանան .

Sol U. Irhqur Lucuun jhi Ibruj Incel h ihruudi.

Քառամորդական պահոց վեցերորդ կիւրակէի նախընթաց օրը կը կատարէ մեր եկեղեցին Ս. Գրիգոր Լուտաւորչի ի վիրապն մանելու յիչատակը , որով կը յի-չենք Ե՛կ Ս. Գրիգոր կը հրաժարի հեթանոսական պաչտամունք կատարելէ , յայտնելով բացարձակապէս իւթ քրիստոնեայ լինելը , որոյ համար կը մատնուի անտատնիստոնեայ լինելը , որոյ համար կը մատնուի անտատնիստոնեայ լինելը , որոյ համար կը մատնուի անտատնիստոնեայ լինելը , որոյ համար կը մատնուի անտատնուն անտատ

2. 4prmyk Funmubnrymbub Tuhng, Tujuskub.

ձաչու գրջին մէջ Եսայի մարդարէն, կ'իմացնէ թէ Հրէից օրինակաւ մեղաւորաց ըրած բարեգործութիւնն անընդունելի է Աստուծոյ , Բարոյական գործքեր բարի նպատակաւ գործուած ըլլալու մասին երեջ բան կը պահանջուի, բարի առարկայ, բարի պարագայ եւ բարի ախձան . ասոնց հակառակը գործող մարդիկ պատժելի

արաժ դիո գրան արագրություն առաջերը արագրակը հավա

^[1] Ոյս օրուան նախընԹաց երեկոյին կը բացուի Մ․ Գատարագի Օեղանոյն վարազոյրը, եւ զկնի Մ․ Պատարագին կը ծածկուի Սեղանը։

կ՚ուսուցանէ, Թէ Քրիստոս յաչխարհ գալով եւ հին օրէնչըները կատարելով՝ չնորհաց վիճակը հաստատեց։

Երկրորդ` կը խրատէ զմեզ որ չխաբուին,ը նորա֊ Քրիստոսի` որ իւր հաստատած եկեղեցւոյն գլուին է, եւ քարոզած ձչմարիտ վարդապետուԹեանսց ունկն դը֊ Նեմը։

Տեառն անուամը ըրէջ։ Տետոն անուամել ըրեր , որ կատարելուԹեան կապն Հորն է աստուածային սէրը , որ կատարելուԹեան կապն Հորն է աստուածային սէրը , որ կատարելուԹեան կապն Տեառն անուամբ ըրէջ ։

Այս աւուր կարդացուած Ս. Աւետարանեն կը սովթինք, թե Հրէից ժողովուրդը չատ սիրելի էր Աստուծոյ, որ այնչան բարերարութիւններ ըրած էր. բայց Հրեայք չճանչցան Աստուծոյ սէրը, եւ մերժեցին անոր ամեն բարերարութիւնները, եւ զՔրիստոս ի խաչ հանեցին .

բրիստոս կ'ուսուցանք մեզ նաեւ, Թէ մենք ունինք մի Հայր՝ որ յերկինս է եւ մի Վարդապետ միայն՝ որ է ինչն Յիսուս Բրիստոս , եւ Թէ ամենքս եղբայր եմք եւ միոյ երկնաւոր Հօր որդիք, եւ Թէ ճչմարիտ մետ ծուԹիւնը սիրոյ եւ խոնարհութեան մէն է . սէր՝ որ աստուածային պատուիրանաց մեծն ու առաջինն է , խոնարհութիւնն է , արև՝ որ առաջինն է ,

Ֆաւոր փարիստոս վայեր կը կարդայ այն ամեն կեղծաւոր փարիսեցւոց եւ դպրաց նման սիրտ ունեցող անձանց, որոնջ ամեն բան ի ցոյցս մարդկան կ՚ընեն, սերիվը ։ «Իրչդեռ յանուն Տեառն գործելու պարտաւորութիւնն

Bhzwswy Burnsphub Lugurns.

Քառամնորդական պահոց վեցերորդ չարԹուն ուրրաԹ օրը կը վերջանայ Մեծ Գահքը, որոյ հետեւեալ օրը կը տօնէ եկեղեցին Ղազարու յարուԹեան յիչատակը ւ

նիսուս Քրիստոս չորևջօրհայ մեռևլոյն Ղաղարու՝ գոր չատ կը սիրէր Քրիստոս, յարուԹիւն տալով յաըն նովաւ որ ըստւ, «Նս եմ յարուԹիւն եւ կետարը ըլնին հիսուսի և ուսոյց մեզ Փրկիչը, որ Թէևւ մետնին իրենջ եւ իրենց սիրելիջ, կենդանի պիտի ըլան նովաւ որ ըստւ, «Ես եմ յարուԹիւն եւկետնը» «
նան գի ես կենդանի եմ, եւ դուջ կենդանի պիտի լինիչի չ

Urma Cmpmp.

Աւագ Երկուշաբթի (¹) - Աւադ չարթուան օրհ Խութիւնը իրենց սարօքն Իսահակ **Պ**արթեւ Ս. Հայրա-

ամօր երբեր նորվու »

Տու ընգե Սմոնգրա դ,նոսշի, ասարձ ոտվայր գրգ ետնովրգնը սւ ընգե Սմոնգրա դ,նոսշի, ասարձ ոտվայր գրգ ետնովրգնը սւ ժանմի. Կայձ սչ Մերւաժանի գաղընժութեւը թւ սչ Ձէն տգընանմի. Կայձ սչ Մերւաժանի գաղընժութեւը թւ սչ Ձէն տգընրեն օնբնն աէնսողակար բր, իենք շանուրտվութեւը գանվամասանի տայե է , սոստի Հղատուժուրն ը, գատանաժ. բւ այս իսնարն ետժ Ընկուշանթի , ընբեշտնթի բւ շոնբեշանթի սնբեն իսնութերը կանութեւը հարագահի արգանութերը ու այս արարան արարարան արարան արարան արարան արարան արարան արարան արարան արարան արարարան արարան արարան

պետին երկասիրուԹիւնք են, եւ այս չարականք կ'երպուին ա՛ յնքան սրտաչարժ, որքան վսեմ իմաստներով յօրինուած են Երանաչնորհ II. Հայրապետին խանդավառ սրտէն բղխած ,

Այս առաւօտուն կարդացուած Ս.Աւետարանէն կ'իժանանը, թէ Յիսուս Բեթանիայէն կր դառնայ յԵրուտաղէմ, ուր կը տեսնէ մի թղենի, որ տերեւ միայն տւնէր եւ ոչ պտուղ . Յիսուս «Յաւիտեան պտուղ չուծենաս» կ'րսէ թղենւոյն ։ Այդ թղենին կը նչանակէ այն քրիստոնեայն, որ ի հաւատս Քրիստոսի պտղարեթելու յոյս չտար ։

տալը, այլ սակաւը են ընտրեալը ։ Երկնային արքայութեան համար պիտի յաջորդէ նոր-Հրիստոնեական եկեղեցին, եւ կը յաւելու յայտնել, Թէ Երկնային արքայութեան համար բազումը են կոչեց-

Աւագ Երեքշաբթի . — Այս առաւօտեան կարդաց-

ուտծ Ս. Աւհատրանեն կը լսենք Բրիստոսի հղած հարցժան պատասխանը «Թէ պա՞րտ է հարկս տալ Կայսեր, Թէ ոչ » ։ Առ այս պատասխանած է Բրիստոս , Թէ մեր սրտերը պարտիմք տալ մեր Աստուծոյ , եւ երկրաւոր գովէ Յիսուս տաձարին մէջ դրուած դանձանակն երկու Յումա, ձգող այրի կինն , որ իւր ապրուստի դըրամէն տուաւ , մինչդեռ ուրիչներն իրևնց աւելորդ դրամէն կուտային ,

Երեկոյին կը կարդացուի Ս. Գր_ւքչն ջրհեղեղի պատմութեան մասը , եւ Ս․ Աւետարանէն աչխարհի կատարածի նկարագրութքիւնը , տամն կուսանաց առակն եւ տիրոջ մը իւր ծառայից քանւքարներ տալու ւե հաչիւ ուղելսւ պատմութիւն ընող մասերը կը կարդացուին,

Աւագ Չուբլշաբիի - Այս աւուր առաւօտու Ս.Ա.

հետարանչն կ՝ուսանինը Թէ քահանայապետաց ,

ծերոց եւ դպրաց խումբը կը խորհի ձերբակալել

դթիսուս , Յուդա կը դաչնակցի անոնց հետ եւ մատ
նուժեան համար կը սակարկէ , Կին մը Թանկագին իւ
դով կ՛օծէ Յիսուս , Յիսուս կը գովէ կ՛նոջ հաւատըն եւ

կ՛րսէ իւր աչակերտաց Թէ՝ «Ուր քարոզեսցի Աւետա
կ՛րսէ իւր աչանենայն աչիարհ՝ իսսեսցի եւ զոր ա-

ոսուս գիչերայն առանց որ եւ է խոսվուԹեան ։ Ցուդայի որում գրչերայն առանց որ եւ է խոստացաւ Հրէից ժու ընհլիջ վատ մատնուԹեան վերաբերած մասը , ա՛յն ընհլիջ վատ մատնուԹեան վերաբերած մասը , ա՛յն ընհլին գումարին համար , որով խոստացաւ Հրէից ժու աւս գիչերայն առանց որ եւ է խոսվուԹեան ։ Ցուդայի գործած նոյն չարաչահութիւնը կոչուեցաւ արծաթեսի րութիւն , որ մայր է ամենայն չաթեաց ։

Աւագ Հինգշաբթի . — Այս աւուր առաւօտուն կարդացուած Ս Աւետարանեն կը հասկնանք, Թէ Յիսսւս տրտում է յերեսաց ԹերահաւատուԹնան հրէից , սակայն եւ այնպէս յորդոր կը կարդայ ժողովրդեան ըսելով «Հաւատացէք ի լոյսն» .

Ապաչխարութեան կարգի կատարման սկսման պահուն Սեղանը կը ծածկուի վարագուրաւ (¹), յորում կը հաւն Սեղանը կը ծածկուի վարագուրաւ (¹), յորում կը կարդացուին ապաչխարութեան սազմոսք, չարականք եւ Մանասէի «Տէր ամենակալ» աղօթեքը եւ Հին ու նոր Կտակարանի ընթերցումներէ յետոյ կը կարդացուի Ս. Բարսեղ Հայրապետի յօրինած աղօթեքը, յուրում կը բացատրուի Ադամայ անկման վիճակը եւ Աստուծոյ այն ողորմութիւնը, որով խոստացաւ Փրկչին առաջումը, եւ կը տեսնուի Հօր Աստուծոյ առ մարդեկային ազգն ունեցած դթութիւնը։

⁽¹⁾ Քրիստոնէունեան նախъի դարուց վէջ ապաշխարունեան այս կարգը կը կատարուէր եկեղեցւոյ զաւնին վէջ՝ փակսւելով տաճարին դուռը , իսկ այժմ ձեւակերպունիւնը միայն մունեան թո զդուռն ռաց մեզ » ջարականի երգով կը ռացուի խորանը։

ալոր ապաչխարողաց վրայ ։ Եախսկոպոսն կամ երիցագոյն ջահանայն բեմէն կ՝ըն-Թեռնու օրհնուԹեան աղօԹքը Յովհան Ոսկեբերանի՝

Ցերեկուան Ճայուի ժամանակ ծածկուած է սեղանը, եւ կ'ըսուի Ճաչուի երեք Ողորմեան , յետ որոյ կը կատարուի երեկոյեան ժամերգութիւնը, յորում Ս․ Գրբէն կը կարդացուի Աստուծոյ , Արրահամէն գԻսահակ զոհ ուզելու մասը ։ Ձկնի «Հայր դԹած» աղօԹարին՝ Պօղոսի առաջելոյ առ ԿորնԹացիս գրած առաջին *թղթէ*ն կը կարդացուի «Զի ես ընկալայ ի Տեառնէ», ո֊ րով Հաղորդութեան Ս. խորհրդոյ վրայ կը խօսի եւ կը պատուիրէ թեէ՝ քանի անդամ որ ուտէք այս Հացն եւ ըմպէը այս բաժակը՝ զմահ Տեառն պատմեցէը, որ մեզ ողորմութեան միջնորդ եզաւ եւ զմարդիկ հաչտեցուց Հօր Աստուծոյ հետ , եւ կը յաւելու , թէ մարդ պէտը է նախապէս ըննել իւր խղձին վիճակը եւ այնպէս մերձենալ սրբութեան Սեղանին , եւ թէ՝ ո՛վ որ անարժանութեամբ կր հաղորդուի , պարտական պիտի լինի Ս. Մարմնոյ եւ Արեան Տետոն ։

կատարել ի յիչատակ իւր յաւիտենական Պատարագին է կատարեն և հիչատակ իւր յաւիտենական Պատարագին է փատարել է հեր արարության հարարագրան և և ի Թողու-Թիւն մեղաց , եւ պատուիրեց այս փրկարար խորհուրդը Թիւն մեղաց , եւ պատուիրեց այս փրկարար խորհուրդը

Ս. Պատարագի «Հայր մեր» երգէն առաջ՝ եպիսկոպոսը կամ երիցագոյն ջահանայն կ'ընԹեռնու բեմէն Ս. Բարսդի՝ ՀաղորդուԹեան մեղսաջաւ-խորհրդմն քոնտա ատնու իղասար աւրբնոմ 1օհիրաց ամօն են ։ գրչութիւրը ետնտահամ բո չաւտատնելոց 1սհմահակար

Աղօթից վերջը քարոզ եւ սրտաչարժ տաղեր կ՝երգուին , Հաղորդութեան Ս․ խորհրդոյն եւ Ոտնալուայի վրայ յօրինուած , որոցմէ յետոյ ջուրն եւ իւղն կ՚օրհնուին եւ կը սկսուի ոտից լուացման արարողութիւնը ։

Աւագ Ուբբաթ. — Աւագ ուրբախու օրը կը զար-Թուցանէ մեր մտաց մէջ, մեր Փրկչին Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի չարչարանաց եւ խաչելութեան յիչատակը, որոյ չարչարանաց եւ խաչի մաՀուան արդեամբ փրկուեցաւ մարդկային ազգն եւ անոր Ս. եկեգեցւոյն որդիջն եղաւ,

ուտջ է ի արո Հաւտատնընսն՝ տաքրւն Տտևուտջ է րև-Ֆiսւխ։ pmծրնուերար տատիրևիր, սև երդիր վևտì մենևրավար տմօնչճսվ՝ բւ վն Տտևուրտիսւի դիրչ նիտրսրա~ Ուտա սւհետն, ու գերգևտանուսօրն ին որհի Ձէևու-

^[1] Ինչպէս առանց Ցէրունական աղօԹքի եւ սաղմոսի ոչ ժամերզուԹիւն , ոչ Ծ • խորհրդոց մատակարարուԹիւն եւ ոչ եկեղեցական արարողուԹիւն կը կատարուի , նոյնպէս եւ ա• ռանց խնկարկուԹեան, որպէս եւ ի հնումն քահանայք առաւօտ եւ երեկոյ խունկ կր ծխէին տաճարին մէջ անխափան։

կոտասան մոմ ըստ Թուոյ առաջելոց եւ մի մեծ մոմ ի Նչանակ Քրիստոսի ւ

Այսօր անձառ երգին զոր երկասիրած է Ս. Ներսէս
ՇնորՀալին, աժեն վեց տունի վերքը կը կարդացուին Աշետարանչաց գրած չորս Աւետարաններէն այն մասերը, որոնք կը յիչեցնեն ժեզ ժեր Փրկչին ԳեԹսեմանի
պարտիզին ժէք երեք անգամ աղօԹքի կենալը, Յուդայի մատնուԹիւնը, Աննա եւ Կայիափայ քաՀանայապետաց ապարանքին ժէջ ծեծուիլը, Պետրոսին երիցս
ուրացուԹիւնը, Կարդացուած Աւետարաններէն առաջինը ՅովՀաննու է, որ կ՚ըսուի «Քրիստոսի կտակ»ը,
արով ժեր Տէրը կտակեց մարդոց սէր եւ ժիարանուԹիւն, և պատուիրեց ըսելով «Սիբեգեք զմիմեանս»»

արը բնութեան օրինաց խաւարումը կը լիչեցնէ մեզ ,

որ ըր ըն ըն արան խաւարանի ընթերցման է վերջը՝ խա
չելութեան պատի խաւարաւ, որ արեգակին արտաչելութեան օրինաց խաւարումը կր լիչեցնէ մեզ ,

Ուրբաթ ցորեկին Ճաչուի կանոնական ժամերգութենէ (²) յետոյ կարդացուած մարդարէական գրջերէն , առաջելական Թղթերէն եւ չորս Աւետարաններէն կը յիչենջ Քրիստոսի Տեառն մերոյ խաչելութեան

⁽¹⁾ Ըստ ոմանց կը մեկնուի վառ մոմերէն երկու երկու վերցուիլը՝ աշակերտաց իրենց Տէրը Թողլով փախչիլը , եւ մէկ մոմին վերցուիլը՝ Քրիստոսի Հրեայներէն բռնուիլը եւ առ Կայիափա տարուիլը կը նշանակէ ,

^[2] Ուրբախու ցորեկէն ժինչ ցերեկոյ ծնրադրունիւն ընեւ լու ծրաման չտար եկեղեցին անոր ծամար՝ որ նոյն պաժո**ւն** նիսուս։

յավեր եր դաշուտը։ Գէ, իւև տերար շրուդաղե ճաւրձ դանմոն դրմեր թւ գագարաի արժի սշրբնաջ ըչարտւսև և էպերևն՝ թւ

Աւագ ուրբաԹ օր չմատուցուիր Ս․ Պատարագ ա-Նոր Համար՝ որ յաւիտենական քաՀանայապետն 6իսուս Քրիստոս Նոյն օրը պատարագեցաւ ի սեղան Խաչին ։

սուրե արատան, աև խաչրժան վասը դրև, ամանար՝ արատը և արդան, ան հասարի իրաշրժան վասը դրև և արարան արատրության, անատան արատը հարարան, անատան արատը հարարան արատրության արատը և արատան արանար արատրության և արատ արատրության և արատ արատրության և ար

Իսկ Համբարձի չարականէն յետոյ երգուած Երեքսրբեանն՝ որ կ՚ըսուի «Թաղեցար վասն մեր» , «Փա-

Եկեղեցին Քրիստոսի Տետան մերոյ անապական Ժաղման յիչատակը կը կատարէ նախատօնակաւ, յորում Հոգեւոր պաչտօնէից դասն եկեղեցական մեծավայելուչ Հանդիսիւ կ՝ելնէ ի Ժափօր, զի Ժաղում Տետան Աստուծոյ Յիսուսի Քրիստոսի է ։

ձռագալոյց․ — Ձատկի նախընԹաց օրը ձրադալոյց Է, եւ եկեղեցին առաւօտուն կը չարունակէ Քրիստոսի թաղման կարգի չարունակութիւնը, եւ յաւարա ժամերգութեան կը կարդացուի գերեզմանի կնջման մա-

Իսկ երեկոյին կը կարդացուին Ս. Գրքեն Ծննդոց Ա.
մի քանի գլուիններն, ապա Բրիստոսի մահն ու Թապումը նախագուչակող մարդարէին գրուած ջն . հուսկ
ուրեմն Դանիէլ մարդարէին եւ անոր երեք ընկերաց
պատմուԹեան դիրքը, յորոց աւարտ կը մատուցուի
Ս . Պատարագր եւ կը կատարուի նախատօնակ։ Երեկոյին Նաւակատիչ է ։

Ս․ Զաsկի առաւօց․ *— Այս աւուր արչալուսին չա*տեր կը սպասէին անՀամբեր , որ երթեան ի գերեզման իրենց վարդապետին, որ մեռած էր, կատարելու Հա-**Թիսուսի Թաղման պա**հուն միայն յուղարկաւոր եղած էին ։ Իւղաբեր կանայը՝ խնկով, մոմով եւ իւղով կրյառաջանային ի գերեզման , որոյ վէմն ի բաց ձգուած կը արորդը մահղարօճ՝ բո ղահմերութը անձի վրևակենդրանութեան ցնծառիթ աւհաիսը կը լսեն , «Զի» ղկենդանին ընդ ժեռեալս, յարեա՛ւ, չէ աստ » ։ Ուստի առաւօտեան ժավերգութեան «Փա՛ռջ ի թարձունս չ երգէն առաջ եպիսկոպոսը կամ երիցաահայր ճաղարայը կենբո աշբատուսև շնբչատի, ի,աշբափ Քրիստոսի Տետոն մերոյ կենսաբեր Յարութիւնը Համօրէն Հաւատացելոց ըսելով , «Քրիստոս յարեա՛ւ ի մեռելոց»։ Եկեղեցին կ՝երգէ այսօր Ներսիսի Լամբթոնացւոյ երկասիրած «Այսօր յարեաւ ի մեռելոց» գեղեցկահիւս չարականը ։

ԲԱ8Ա8ՐՈՒԹԻՒՆՔ

Therwykhy be zwpwpwikę gipwenr Solihy Uhubwi h Qwehk Thliz gLwrnwiwn:

Bինանց կ'ըսուին Զատկի առաջին օրէն մինչ ցՀու դեղալուստ , որ կը նչանակէ յիսուն ։

Ինչպէս Զատկի առաջին , նոյնպէս երկրորդ եւ երրորդ օրերը պարտիմը դադրիլ մեր ամեն մարմնաւոր գործերէ ։

Ցինանց մէջ սրբոց տօն չկատարուիր , միայն ա₋ ռաջին եօԹնեկին չաբաԹ օրը Ցովհաննու Մկրտչի գըլ֊ խատման յիչատակը կը կատարէ եկեղեցին .

Յովհաննես Մկրտիչ գլիսատուելով բանտին մէջ՝ չը կրցաւ մարմնաւոր աչօք տեսնել այն երկնային արքայութիւնը, որ հաստատուեցաւ մահուամբ եւ յարու-Թեամբ Յիսուսի Քրիստոսի ։

Նու Կիւբակե կամ Կոկնազատիկ . — Զատկի ու-Թերորդ օրը կ՚ըսուի Նոր Կիւրակէ կամ Կրկնազատիկ, յորում մեր Փրկիչը յետ իւր յարութեան երեւցաւ առաջելոց եւ այլոց բազմաց , եւ հաստատեց իւր յարութեան ձչմարտութիւնը , ցոյց տալով Թովմայի իւթ մարմնոյն վէրջերը , եւ երանի՞ կարդալով զինջն անձամբ չտեսած հաւատացողներուն ։

Նոր Կիշրակէ կ'ըսուի յետ յարութեան եկած առաջին միաչարաթին , երը առաջեալը վճռեցին , թէ արարչագործութեան ժամանակ Աստուծմէ սահմանուած եւ Մովսիսական օրինաց տուուչութեան առթիւ՝ դարրոգհալ կոլգիը » շարականը ։

հրագե այսօր Ներսէս Լամբրոնացեսյ Հեղինակած «Նոերագհալ Աստուծմե պատուիրուած չաբաթ օրը սուրբ պահերը Արտութան Սուրբ իջաւ ի վերնատունն փողովեալ հաւատացելոց վրայ , եկեղեցին կը տոներ հրատութան Մուրբ իջաւ ի վերնատունն հողովեալ հաւատացելոց վրայ , եկեղեցին կը տոներ հրատութան Մուր-Կիւրակէն է Մարաթը-հանգիստը ։ Եկեղեցին հրատութան Աստութան Մուր-Կիւրակեն է Մարաթը-հանգիստը ։ Եկեղեցին հրատութան Աստութան Աստութա

Աշխարհամաsրան Կիւրակե . — Առաքեալք այսօր հիմնեցին առաջին եկեղեցին յնրուսաղէմ ի Սիօն , ուսար ի յիչատակ հաստատութեան քրիստոնեական առա ջին եկեղեցւոյն՝ այս Կիւրակէն կոչուեցաւ «Աչխարհամատրան , այն է՝ աչխարհի վրայ հաստատուած առաջին մատրան օրը , որ է տեղի հաւատացելոց աղօթից աստուածպաչտութեան .

մարտիրոսաց։

մարտիրոսաց։

իախ կանաչացաւ եւ ապա կարմիացաւ ։

Կայ ասոր նման ուրիչ բացատրութիւն մ՝ալ,
որպես Թէ մարդն իբրեւ տունկ բանական տունկն
արեամբ խաչին Քրիստոսի ոռոգուելով, եւ յարուարեամբ խաչին Քրիստոսի ոռոգուելով, եւ յարու-

Երկրորդ Ծաղկազարդ. — Քրիստոսի Տետոն մերոյ Համբարձման չորրորդ օրը կ՚ըսուի «Երկրորդ Ծաղկացին կը աշնէ Աստուածորդւոյն յաղթական փառօք յԵրուսաղէմ մանելը , նոյնպէս երկրորդ Ծաղկազարդին՝ յափերինն Երուսաղէմ , ուր դասք հրեչտակաց ցնծալից փերինն Երուսաղէմ , ուր դասք հրեչտակաց ցնծալից մա Թագաւոր փառաց՝ Տէր զօրութեանց , Սա Ինւըն է

Աւանդութիւն կայ ազգիս մէջ, թէ մի հրեչտակ Գրիդոր Լուսաւորչի կը սպասաւորէր վիրապին մէջ. այս հրեչտակն Համրարձման չորրորդ օրը չերեւիր. յաշնորդ օրը կը տեղեկանայ Ս. Գրիդոր, թէ նոյն օրը հիասանան հրեչտակաց չորրորդ դասակարդը մանելուն հաշմար, նոյն դասակարգն ի յիչատակ ամեն տարի նոյն օրը կը տօնէ։ Գրիդոր վկայասէր անչուշտ Հայոց այս աւանդութեան վրայ հիմնելով յօրինած է այս աւուր երդուած օրհնութեան չարականը, «Մեծահրաչ այս կորհուրդ աւանդութեան առ մեզ հասեալ, զոր հոդւոց լուսատուն ի պաչտպան ի իւրմէ լուհալ, եթէ տօն մեծ

աուկ է ։ Այս տօնը Հայաստանեայցս եկեղեցւոյ միայն յա֊

Առաջին Կիւրակե Յարութեան եւ Յիշաsակ Եղիա Մարգարեր - Ձկնի Հոգեզալստեան եկած Կիւրակեն կ'ըսուր Յարութեան առաջին Կիւրակե , յսրում ժաշ ժերգութիւնն ըստ կարգի Յարութեան կատարուելով հանդերձ , Ս. Պատարագի Ճաչուր գրջին եւ Ս. Աւեատևարին զէն ին հիչատափուկ, ըմիտ դահմանէի հրև-

Առաջիկայ ես Բնեկին երկուչաբնի եւ երեքչաբնի՝ Հռիփոիմեանց եւ Գայիանեանց կուսանաց յիչատակ– ները կը կատարուին , Կոմիտաս Կաթողիկոսի յօրինած «Մնձինը նուիրեալը» չարականի երգով։

Հինգչարթի՝ Սրբոյն Յովհաննու Կարապետին եւ Աթանադինէ Եպիսկոպոսին, որոց նչխարբն ի ձեռն Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի ի Մուչ փոխադրունլու յիչաաակի օրն է, եւ ուր հիմնուեցաւ վանջ մը յանուն Ս. Կարապետի, որ ուխտատեղի է Հայ ջրիստոնէիցո ։

Տօն Կաթողիկե Սrբոյ Էջմիածնի . — Երբ աւարտեցաւ Ս Էջմիածնի Մայր Աքսոսյ աաձարին շինութիւնը , որ կառուցաւ ճիչգ այն տեղն , ուր Որդին Միածին յերկնից իջնելով՝ ի ձեռին ունեցած ոսկի ուռամբն նշանակեց ։ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ օրենեց եւ նուիրագործեց նոյն նորաչէն տաձարն եւ սաեմանեց կատարել յամենայն եկեղեցիս Ս Էջմիածնի Կաթողիկէ եկեղեցւոյ տօնը ։

Այս տոնի կատարման հետեւանօք սահմանուեցաւ տաձարական տոնի եկեղեցական հանդէմներ , որոնջ կը կատարուին այն տէրունական տոնին փառաւորու Թետն եւ կամ այն Սրբոյն յիչատակին համար , որոյ անուամը կառուցուած , օրհնուած եւ նուիրագործուած են այս տաճարները ։

Ս. Մեծն Ներսես Հայրապետ եւ խար Եպիսկոպոս . —
Մեծն Ներսես Հայաստանեւայց Ս. եկեղեցւոյ նչանաւու
րագոյն հայրապետներեն մին է, որ չինեց վանջեր,
հաստատեց դպրեվանջեր, սահմանեց աղջատանոցներ,
ուրկանոցներ եւ հիւանդանոցներ, դրաւ եկեղեցական
կարգեր եւ կանոններ, որովջ եկեղեցւոյ եւ Հայոց
բարերար հանդիսացաւ եւ իրաւավե վայելեց » Մեծն »
տիտղոսը ։ Եւ աւելի մեծ բարիջ մ 'ըրաւ , այն է՝ տրուաւ ազգին մի զաւակ , որ է Սահակ Պարժեւ Հայրապետը ։ Իսկ Խադ՝ որ Սարկաւագ էր , Վարդապետ
եւ ապա Եպիսկոպոս ձեռնադրուեցաւ , անոր յանձնուեցաւ վանօրէից եւ այլ ազգային բարեպաչտական
հաստատուժեանց տեսչուժիւնը ։

Գիւծ Նշխառաց Սոբոյն Գրիգորի Լուսաւորչի. — Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ իւր երկրաւոր կենաց վերջին տարիները կ'անցներ իւր առանձնարանի մէջ, ուր կը փառաւորեր զԱստուած , եւ անդ կնջեց իւր արդիւնաւոր կետները ։ Հովիւջ դտան անոր մարմինը , եւ աշ
ռանց զայն ձանչնալու ամփոփեցին Մանիայ այրին մէջ ,
որ Սրդայն ձգնարանն էր ։

նետ ժամանակի տեսիլքով յայտնուեցաւ Գառնիկ տնուն ճգնաւորին, որ Ս. Գրիգորի մարմինն առնլով ամփոփեց Թորդան աւանի եկեղեցւոյն մէջ և Ի վերջոյ Ներսէս Գ. Շինող մականուանեալ Կաթողիկոսը փոխադրեց մեր Նախահայրապետին նշխարքն ա՛յն տեղ, ուր առաջին անգամ Ս. Լուսաւորչին հանդիպեցաւ Տրդատ եւ գտաւ իւր բժչկութիւնը ւ

Ս. Թարգմանիչք Սանակ եւ Մեսrnպ. — Մեծն Ներսիսի որդին Ս. Սահակ բարձրանալով հայրապետական
աթուր՝ պայծառացուց եկեղեցիները, չինել տուաւ
բարեդործական եւ կրթական հաստատութիւններ եւ
սահմանեց եկեղեցական կարձեր ու կանոններ։ Ս. Մեսրոպ Տարօնեցին յայտնեց Ս. Հայրապետին՝ Հայկական
թուր դտնելու ունեցած փափաքը « Յաջողութեամբ Տեառն եւ գործակցութեամբ Ս. Հայրապետին
հասաւ իւր գովելի նպատակին «

\ Ս. Սահակ եւ Ս. Մեսրոպ Թարդմանութեամբ Աստուածաչունչ Ս. Գրոց, յօրինմամբ եկեղեցական ձայնից եւ երգոց եւ այլ ինչընագիր մատենագրութեամբ,ը` Հայաստանեայց Ս. եկեղեցւոյ պայծառութեան պատճառ եղան ուստի պարտաւոր եմչ երախտագիտական սրըտիւ օրհնեյ անոնց յիչատակը ։

Թէեւ Ս. եկեղեցին ամեն տարի մեր երանաչնորհ Վարդապետաց եւ Թարգմանչաց Ս․ Սահակայ եւ Մես լոպայ տօնը կը կատարէ, սակայն հարկ է որ Հայոց բո-

րի Ս. Թարգմանչաց տօնի օրն ամեն աչխարհային գոր-

ծերէ ։ (¹)

Ս · Sraus · — *Տրդատ կռապաչտ էր, սակայ*ն աւե-

^[1] Հայ քրիստոնեայ ժողովուրդը պատաւոր է նոյնպէս պատուելու հրահանգը տրուած է, որ կը տեսնուի Տօնացուցին պեչ։

նրան ,

հետր ,

հետր ,

հետր ի արարն փաստն եւ յաւիտերական բելարկու
հետր չնաւ աշխարչային փառաց եւ մեծութեան ուրայ
հետր չնաւ աշխարչային փառաց եւ մեծութեան ուրայ
հութերւնը , եւ չամոզուեցաւ Թէ՝ պէտք է աւելի ուշա
հութերւնը , եւ չամոզուեցաւ Թէ՝ պէտք է աւելի ուշա
հիպորի ինսել արան արագ աարածման չանարիր եղաւ ,

հետր չաւ աչին մեր ուշա
հետր ,

հետր և հետր կուսաւորուած՝ ի ձեռն Սրբոյն Գը-

Տրդատայ ջրիստոներկան կետն ըն օրինակ է մեզ՝ Թէ ժողովրդային ինչ դասակարգի մէջ որ գտնուին ը , հետեւին ը անոր բարեպաչտական ընԹացից , եւ նիւ֊ Թական ձեռնտուուԹեամբ աջակից լինիմ ը Հայոց բա֊ թենպատակ հաստատուԹեանց կառուցման եւ անոնց

Գիւց Տփոյ Ս․ Ասցուածածնի․ — Ըստ ևկեղեցական աւանդութեան կը պատմուի, որ Ս․ Աստուածածնի գրլխաղիրը (լաչակ) գտնուած է յնրուսաղէմ, տփի մը մէջ ամփոփուած , եւ անտի ի Կոստանդնուպոլիս բերուած ։ Այս տօնն ալ ամեն տարի Վարդավառէն տամնեւհինգ ծր յառաջ եղած Կիւրակէին կը կատարսւի ըստ տօնացուցի ։

Տօն Սբրոց Երկոsասան Առաքելոց Քրիսsոսի եւ Պօկոսի Երեքsասաներուդ Առաքելոյն — Հայաստանեայց Մ. եկեղեցին կը տօնէ Քրիստոսի ընտրած պարզամիտ եւ անուս մարդիկը , որք կոչուեցան «Առաքեալ» , ըստ Թուոյ երկոտասան ցեղից Իսրայէլի ։ Քրիստոս լեցուց զանոնք իւր Հոգւով եւ կրԹեց իւր վարդապետու-Թեանց մէջ, եւ ընտրեց գանոնք լինել իւր եկեղեցւոյն հիմնադիրները։ Իսկ Գօղոս՝ որ Երրայեցերէն կոչուած է Սօղոս , յետ յարուԹետն Քրիստոսի՝ աստուածային յայտնութեամը հաւատաց յՈրդին Միածին **Յիսուս եւ** կոչուհցաւ «առաջեալ հեթանոսաց» ։

Այս ամեն Առաջեալը հիմնեցին ըրիստմսէական ե կեղեցին , ջարոզելով զՏէր մեր Յիսուս Քրիսաոս , Աստուած եւ Փրկիչ աչխարհի .

Ասոն ը Աշետարանական լուսով լուսաշորեցին զաչխարհ ըստ պատգամին Յիսուսի , «Դուք էք լոյս աչխարհի», եւ համայն մարդկութեան ճչմարիտ բարե-

ծիշատակ Տապանակին Հնոյ եւ Տօն Նուոյս Ս · Եր կեղեցւոյ · — Տապանակն Նուիրական արկզ մ ՚էր , յուրում դրուեցան Օրինաց Աստուածագիր կրկին տախատակներն , ի վկայութիւն Ուխտին Աստուծոյ իւր ժուղավորհան հետ ։ Նոյն Ուխտի տախտակներէն դատ՝ Մովսէս Աստուծոյ հրամանաւ դրաւ տապանակին մէջ , նաեւ Ահարոնի դաւազանն որ ծաղկեցաւ , եւ ոսկեւ դէն սափորով անապատին մէջ տեղացող մանանայեն մաս մը , որ նչանակ էր ձչմարիտ հացին կենաց , գոր Քրիստոս պիտի չնորհէր իւր Ս . եկեղեցւոյն ։ Անսնց հետ դրուեցաւ նաեւ ոսկի բուրվառը ։

Մեր եկեղեցին ամեն տարի Վարդավառի տօնի Նաւակատեաց օրը կը յիչատակէ Տապանակն եւ անորԴետ Նոր-Ուխտի Եկեղեցին , որոյ նախանկար օրինակն էր Տապանակը ։

የሀ8ሀያቦበ**ኮው**ቮሉኒቶ

Կիւrակեից եւ շարաթամեջ գլխաւու solipg
Սկսեալ ի Վաւդավառե մինչ ցՎեւափոխումն
Ս. Ասsուածածնի .

Թադեոս Առաքեալ եւ Սանդուխա Կոյս . — Քարոզութեամբ Թադէոս Առաջելոյն հաւատաց ի Քրիստոս Սանսաորուկ եւ անոր դուստրն Սանդուխտ ։ Սանաարուկ յարելով վերստին ի կռապաշտութիւն՝ հալածանչ հանեց ընդդէմ քրիստոնէութեան , եւ նահատակեց ըզ-Թադէոս եւ ընդ նմին իւր աղջիկը Սանդուխտ , որոց նահատակութեան տօնը կը կատարէ եկեղեցին պատչաճաւոր հանդիսիւ ։

Տիեզերական Ժողով Եփեսոսի - Եփեսոսի Տիեզեթական Ժողովը՝ որ գումարեցաւ 431 Թուականին , կը
յիչեցնէ մեզ հերետիկոս Նեստորն եւ անոր հնարած մոլորուԹիւններն, որովը կը յայտարարէր նա, Թէ Քրիստոս ունի երկու անձն, և զՍուրբ Կոյսն Մարիամ կ՚անուտնէր Քրիստոսածին ։

Այս Տիեզերական Ժողովը միաձայնութեամբ երկու հարիւր Հայրապետաց հաստատեց՝ մեր առաջելական աւղղափառ Ս. եկեղեցւոյ կախնի ճչմարիտ վարդապետտութիւնը, թէ «Ի մի անձին Քրիստոսի կայ Աստուա-ծային եւ մարդկային ընութիւն անձառ միութեամբ, եւ թէ՝ եկեղեցին ղՍուրբ Կոյսն Մարիամ կը խոստուվանի Աստուածածին։

Եկեղեցին կը տօնէ այս Տիեզերական Ժողո<u>մի</u> ամեն տարի Ս․ Աստուածածնի Վերափոխման Բարեկենդանի Նախրնեաց օրը։

8օն Շողակաթի Ս. Էջմիածնի . — Շողակաթ անումն առնուած է Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի եղած Աստուածային յայտնութեննքն . գի՝ ինչպէս իջմամե Որդւոյն Միածնի յայտնութեննքն . գի՝ ինչպէս իջմամե Որդւոյն Միածնի յայտնուած է Երվիածին , նոյնպէս երկնքէ ծագած լուսոյ չողակաթ իլէն առնուած է Շողակաթ անունը . Նոյն Աստուածային յայտնութեան ժամանակ տեսաւ Ս. Գրիգոր լուսեղէն տաճարի մը ձեւը՝ սիւներով եւ գմելթներով հիմնուած՝ իբրեւ օրինակ եկեղեցւոյն Քրեսաոսի , որոյ տեղն արդէն նչանակուած էր եւ որանով պատած ,

ԲԱՑԱՏՐՈՒ**Թ**ԻՒՆՔ

Կիւrակեից եւ շաբաթամեջ գլխաւու solipg Սկսեալ ի solik Վեrափոխման Ս. Ասsուածածնի Մինչ ցխաչվեrաց .

Դիւծ Գօծւոյ Ս. Աստուածածնի. — Հստ եկեղեցական աւանդութեան կը պատմուր , թէ Ս. Կոյս Մարիամու Գօտին , զոր այն ժամանակի կանայք գործածելու սովորութիւն ունէին , Երուսաղէմի մէջ ձևուջ անցուած է , եւ այն ժամանակէն սահմանուած է կատարել Գիւտ Գօտւոյ Ս. Աստուածածնի անուամը տշնն, գոր մեր եկեղեցին ամեն տարի կը տօնէ Ս. Աստուա֊ ծածնի Վերափոխման տօնէն տասն եւ հինգ օր ետքը եկած Կիւրակէին ւ

Տիեզերական Ժողով Նիկիոյ. — Այս Տիեզերական առաջին ժողովն է, որ գումարեցաւ ի Նիկիա 325 Թըուականին, ժողովմամբ երեջ հարիւր ութ եւ տամն Հայրապետաց, ուր համաձայնութեամբ վճռուեցաւ, Թէ Որդին Աստուած, Հօր համազօր եւ համազոյ է, այսինջն՝ Որդին Միածին է նոյն ինջն ի բնութեննէ Հօր.

Այս ժողովին մէջ Արիոս Հերետիկոս դատապարտը. ուեցաւ եւ անոր մոլորուԹիւնը հերքուեցաւ ։

Նիկիոյ Տիեզերական Ժողովը սահմանեց քրիստանէական Հաւատոյ Հանգանակը , զոր Հայաստանեայց եկեղեցին նոյնուԹեամբ պահած է ցայսօր ժամանակի ։ Այս Ժողովը սահմանեց նաեւ եկեղեցական ինչ ինչ կա֊ Նոններ ։

Տօն Եկեղեցւոյ ի Նաւակատիս Ս. Խաչին . — Դ*չխոյն* Հեղինե Խաչափայար գտնել տալէ յետոյ՝ խաչելոյն Ցի-սուսի գերեզմանին վրայ չինել տուաւ տաձար մը՝ Գողգոթայի եւ Խաչափայաին գտնուած տեղւոյն միջեւ և և յաւարտ չինութեան՝ օծման նաւակատեաց հանդէսը Ս. Խաչի Նաւակատեն, օծման առարհյանուհյան Ս.

የԱ8ԱՏՐՈՒԹԻՒՆՔ

Կիւrակեից եւ շարաթամեջ գլիաւու solipg՝ Սկսեալ ի Խաչվեսացե մինչ ցՏօն Ծննդեան Փոկչին մեւոյ Եւ Տեաոն Յիսուսի Քրիսsոսի

Խաչվերացի եշԹնեկին երկուչաբԹի, ուրբաԹ եւ չաբաԹ օրերը «Խաչի», իսկ երեքչաբԹի, չորեքչաբ֊ Թի եւ հինգչաբԹի օրերը «Եկեղեցւոյ» տոն կը կատա֊ թէ եկեղեցին ։

շտաս Աստուծորդումն ։

ստաս Աստուծորդումն ։

Քրիստոսի եշԹանասուն եւ երկու աչակերտներէն էին Մարկոս եւ Ղուկաս Աւետարանիչը ւ

Չուս Աւեցաբանիչք. — Հայաստանեայց եկեղեցին ի մասնաւորի կը տօնէ չորս Աւետարանիչներն , որոնք Քրիստոսի Տեառն մերոյ Ծննդեան եւ Անոր երկրաւոր կենաց , գործոց , հրաչից եւ քարոզութեանց պատմու-Թիւնը գրած , նաեւ Անոր չարչարանաց , խաչելու-Թեան, մահուան, Թաղման, յարութեան եւ համրարձժան նկարագիրն ի գիր արձանացուցած են առաջնոր. դութեամբ Հոգւոյն Սրբոյ ։

Տօն՝ Հբեշջակապետացն Գաբրիելի եւ Միքայելի եւ ավենայն երկնային զօրաց. — Եկեղեցին ի պատիւ հուգեղըն արևարին կր կատարե Հրեչտակապետաց եւ Հրեչտակաց տօնը անոր համար՝ որ այս էակներն կր կենան համապաց Աստուծոյ առջեւ ի կատարումն հրաանաց Նորա, եւ անդադար զԱստուած կր փառաբանեն յերկինս, եւ ո՛չ միայն մեզ համար առ Տէր կր երկնից երանութեանը։

Soն Ամենայն Urpng՝ Հնոց եւ Նոrng , Յայsից եւ Անյայsից ·

Եկեղեցւոյ յիչատակած սուրբերէն զատ կը գտնուին Նաեւ ա՛ յնպիսի ընտիր անձնաւորութիւնք, որոց նաշ հատակութիւնն , որոց նաշ հատակութիւնն , որոց նաշ հատակութիւնն կամ սրբակեցութիւնը մնացած է անշ յայտ , մանաւանդ ընդդէմ քրիստոնէութիան յարուց- ուստի եշ սաստիկ հալածանաց ժամանակները . ուստի եշ կեղեցին սահմանած է կատարել զատն ամենայն Սրևոց, որպես գի այնպիսեաց յիչատակն եւս կատարուի յեկեշ դեցւսջ ,

Unwehl Lneuwenrhef Zwing Punknu
be Purpnenhuknu Unwfbwif.

-Հմմա ըմերդի գյլաեգառԱ սուքևիրության հու հուրագար գրերան դմերֆյուքմոտսիրգ միըսծաղատ դնասեֆյուրողաց բոլոր հայարնակ գաւառները, որով Հայաստանեայց եկեղեցւոյ հիմնադիրք եղան այս առաքին լուսաւորիչք, ինչպէս Վարդան Վարդապետ երկոտասան Առաքելոց համար երկասիրած չարականաւ կ'երգէ «Հայրատունկ այգւոյն հրեղէն Լպարիսպք եւ բարձր աչտարակ, ոս-կեղէն բաժակք եւ ժիր մատռուակ, Հայաստանեայց Հայր հոգեւոր Բարթուղիմէոս եւ Թադէոս, բարեխօս լերուք առ Տէր վասն անձանց մերոց «»

Այս երկու Առաջելոց առաջինը՝ Թադէոս նահատակուեցաւ , և երկրորդը՝ ԲարԹուղիմէոս մորԹաղերծ մահուամը մարտիրոսացաւ ։

Ս․ Յակոբ Հայրապես Մծբնայ․ — Ս․ Յակոբ ջեռորդի էր Ս․ Լուսաւորչին , որ Նիկիոյ Տիեզերական Ժողովոյ մէջ ներկայ էր իբրեւ ժողովական Հայրապետ , բրիստոնեական հաւատոյ եւ բարի վարուց ։

上有 前日本

Եկեղեցին մասնաւոր հանդիսիւ կը կաաարէ այս եշ թանելի Հայրապետին յիչատակը՝ առնելով բարեխօս ժանտամահի եւ այլ դժնդակ հիւանդուԹեանց ։

Աբգար . — Հայոց մէջ եղած է առաջին հաւատա ցողն ի Քրիստոս Յիսուս , եւ մկրտուած ի ձեռն Թա դէոս Առաջելոյն , որ բարեպաչտական կենօք փայլեցաւ եւ բազմաԹիւ Հայոց քրիստոնեայ դառնալուն առաջնորդ հանդիսացաւ ։

Դաւիթ Մաrգաrե եւ Ցակոբ Տեառն Եղբայր Առաքեալ. — ԴաւիԹ իբրեւ Թագաւոր օրինակ էր Աստուած-Որդւոյն, որոյ համաչխարհական ԹագաւորուԹիւնը կը ցուցնէր , ԴաւԹի Թագաւորական ցեղը հոգեւորապէս կենդանացաւ յանձին Միածին Որդւոյն Աստուծոյ, գի Քրիստոս ըստ մարմնոյ էր զաւակ Դաւթի , ուստի եւ. Քրիստոս կոչուած է Ս . Գրոց մէջ «Որդի Դաւթի» , եւ Դաւիթ «Աստուածահայր Մարգարէ» ։

Յակոբ Ալփեայ Առաքեալն՝ որ Քրիստոսի մերձաւոր ազգականներէն մին էր , կոչուած է «Տեառն Եղբայր»,՝ կը կոչուի նաեւ «Արդար» ։ Սա եզաւ Երուսաղէմի ագաւ Քրիստոսի 62 Թուականին ։

Ստեփանոս Առաջին Մարդիրոս — Ստեփանոս էր
մին այն եշթն Սարկաւագներէն, զորս Առաջեալը ձեռնադրութեան Սեղանոյն , ի պահպանութիւն եկեղեցական գոյից ու ստացուածոց եւ ի խնսամածութիւն կաըօտելոց , Սա քրիստոնեական հաւատով , յուսով եւ
սիրով լցուած հաւատացեալ մ ՚էր , որ զքրիստոնեութիւնն աներկիւղ քարոզելուն եւ Հրէից խստասրտուժիւնը յանդիմանելուն համար , քարկոծմամբ նահատակուեցաւ , եւ եղաւ քրիստոնեական հաւատոյ առաջին մարտիրոսը :

Առաքեալք Պետոս եւ Պօղոս. — Պետրոս՝ որ երբեմն կը կոչուէր «Սիմօն-Շմաւոն», եռանդուն սրտիւ ճչմարիտ վկայ եզաւ Ս. Աւետարանի եւ իւր բնատուր Բրիստոսի մահն ու յարութիւնը եւ չատերը դարձուց ի հաւատ Քրիստոսի . Մինչդեռ իւր առաջելութեան հատարած Էրիստոսի , Մինչդեռ իւր առաջելութեան արուդած Էրիստոսի , Մինչդեռ իւր առաջելութեան

Գօղոս՝ որ կը կոչուէր Սաւուղ-Սօղոս , քրիստո֊ ՆէուԹեահ սխերիմ Թչամի էր չ Քրիստոս յայտնուեցան անոր հոգւոյս, տուաւ անոր միտք, սիրտ, զօրու-Թիւն եւ կարողութիւն, որ լինի պաչտպան ջրիստո-Նէութեան եւ սատարող տարածման ջրիստոսական հատելի եղաւ Հրէից, եւ երկիցս բանտարկուելէ յետոյ՝ հրամանաւ Ներոնի գլխատուեցաւ ։

Ուդիք Ուոոման Յակոբոս Առաքեալ եւ Յովճաննես Աւեsաւանիչ․ — Ձերե*թելոսի որդիջ Յակորոս եւ Յով* Համներ՝ կոչուեցան «*Բա*ներեդես»—Որդիջ Որոտման։

Ցակոբոս ականատես եղաւ Քրիստոսի պայծառակերպութեան , Պետրոսի եւ Ցսվհաննու հետ , եւ Պա֊ ղեստինու մէջ զՔրիստոս աներկիւղ ,ջարողելուն հա֊ մար , հրամանաւ Հերովդիսի սպանուեցաւ 44 Թուա֊ կանին , եւ Առաջելոց դասուն մէջ առաջին մարտիրոսն եղաւ ։

Յովհաննէս՝ որ գրեց յանուն իւր Ս․ Աւետարանը, էր Քրիստոսի սիրելի աչակերտն , որ յետ վերափոխ հան Տիրամօր Ս․ Կուսին հաստատուեցաւ յնփեսոս , եւ այն կողմերը գտնուած եկեղեցեաց պայծառութեան համար աչխատեցաւ , եւ Քրիստոսի 95 Թուականին աջաղուեցաւ Պադմոս կղզին , ուր գրեց Յայտնու-Թեան գիիջը ։

Bով^աննու Աւետարանչի տօնի օրը «Մանկունը»ի չարականէն յետոյ՝ կը կարդացուի Bով^աննու Առաջե₋ կոյ եւ Աւետարանչի հանգիստը ։

Ի վերեւ յիչուած այս չորս աւագ աշներուն՝ զորս ոտեմանած է Յովհան Օծների Ս. Հայրապետը, նախըն Թաց երեկոյները Նախատշնակ կ'ընէ եկեղեցին, եւ հետեւեալ օրը գիչերապաչաշնի ժամերդուԹեան ժամա նակ «Թագաւոր յաւիտեան «Այսօր դասը» ի երզով անոնց յիչատակը կը տօնէ պատչանաւոր հանդիսիւ ւ

Այս ամեն յիչուած Սուրբերէն ղատ՝ կան նաեւ ուրիչ Սուրբեր , որոց յիչատակը կը կատարէ եկեղեցին ըստ Տօնացուցի ։

++>>0₩Dcc++

9 4. 2 4

Մեր Փրկիչն Յիսուս Քրիստոս՝ որ ըստ ամենայնի միակ օրինակ է մեզ , քառասուն օր եւ քառասուն գի-չեր անապատին մէջ ծոմ պահեց մարդկային ազգի փթթ-կութեան գործոյն համար . եւ ինչպէս պատուիրեց մեզ ողորմութիւն տալ եւ աղօթել , նոյնպէս ծոմ , պահք պահել , նաեւ ղգուչացուց մեզ Փարիսեցւոց պահք (¹) պահելուն ժամանակ ցոյց տուած կեղծաւորու Թենեն .

Քրիստոնեական եկեղեցին ծոմապահութիւնը կամաւոր թողլով` սահմանեց սրբապահութիւն , այսինքն` պահոց օրերը՝ չուտել մսեղէն , ձկնեղէն եւ կաթեղեն կերակուրներ , եւ չգործածել գրդոիչ ըմպելիներ ,

Սրբապահութիւմն ունի մամնաւոր ժամանակամի-Չոցներ՝ տնումներ, ինչպէս են օրական, չաբաթա<mark>կան</mark> Եւ քառամնորդական պահքեր ։

Օրակար աայան բր, սոախճի բոնդորդիր դէն Հահաճ-

եւ իրենց գլխուն ու երեսին վրայ ժոխիր սիսկելով․ Նա լեռն ելնելուն, եւ ամեն երկուշարի՝ անոր լեռնէն իջնելուն ծոմ-պամբ կը պամէին, եւ իրենց նոյն բարեպաշտու**թիւնն** անուն գոմ-պամբ կուսանին միջության անուն հագ**նելով**,

չաբթի եւ ուրբաթ օրերը․ չորեքչաբթի՝ ի յիչատակ Քրիստոսի ։

ՇարաԹական հնգօրեայ պահջն է՝ Հոգեգալստեան(\) եւ Ս․ Գրիգոր Լուսաւորչի Գիւտ Նչխարաց տօներէն յառաջ սրբապահուԹիւնները, որ կ'ըսուին «Ամառնային պահը» ։

Վարագայ Ս. Խաչի եւ Յիմնակաց սրբապահութիւ Նը կ'ըսուի «Աչնանային պահը»․ իսկ Ս. Յակոբայ եւ Առաջաւորաց պահոց կ'ըսուի «Ձմեռնային պահը»․

Նաւակատեաց պահը կ՚ըսուին տարւոյն հինդ տա֊ ղաւարներէն առաջ չաբաԹական Հնդօրեայ սրբապա֊ հուԹիւնը , որոցմէ յետոյ կու դայ Նաւակատեաց օրը ։

Թէպէտեւ չարաԹապահոց օրերն՝ որոնք ապաչխա֊ . րանաց օրեր են , չմատուցուիր Ս. Պատարագ , սակայն Հոգեգալստեան , Ս . Գրիգոր Լուսաւորչի , Վարագայ Խաչի եւ Ս. Յակորայ չարաԹապահոց հինդ աւուրց մէջ Ս. Պատարագ մատուցանելու սովորուԹիւն եղած է ։

Քառամսորդական պտճւքն է այն քառամոսին։

գրիչին չարչարանաց օրերէն առաջ պահելու՝ ի յիչա֊

գրություն դար առաջեալ և սահմանեցին՝ մեր

Հաւատացեալ քրիստոնեայն՝ ինչպէս պարտաւոր է ըստ տիրական պատուիրանին ողորմութիւն տալու են աղօթե ընելու , նոյնպէս եւ պահը պահելու ։

^[1] Այս շարաԹական պամբը աւանդարար կը կոչուի Եղիական պամը։

ՄԱՍՆ ԵՐՐՈՐԳ

Խո*բ*նուրդք Ս. Եկեղեցւոյ

Հայաստանեայց մի , սուրբ , կաթողիկէ եւ առաթելական եկեղեցին ունի եշթն սրբարար խորհուրդ , որոնք միջոցներ են անտեսանելի չնորհաց Հոգւոյն Սրբբոյ՝ եւ որոց ի հոգիս մեր ըրած ներգործութիւնչը՝ ըստ հուրդը» ։

*ընթերենշո*ն *խոհչոշեմե*ն բ*ը*,

Մկրտութիւն , Դրոչմ , Ապաչխարութիւն , Հաղորդութիւն , Պսակ Ամումնութեան , Կարգ կամ Ձեռնադրութիւն , Այցելութիւն հիւանդաց ։

U. Uhrsniphia

Մկրտութիւնն է Ս. Խորհուրդ Եկեղեցւոյ , որսվ երեխայն յանուն Աժենասուրը Երրորդութեան ի ջուրս աւազանի երիցս ընկղմամբ կը սրբուի սկզբնական մեղքէն , եւ Հոգւով Սրբով կը վերածնի ի հոգեւոր կեանս, Մինի որդեգիր Հօրն երկնաւորի , ժառանգ արջայու-Թեան երկնից եւ անդամ ջրիստոնէական եկեղեցւոյ ,

Առազանին ջուրն յորում կը մկրտուի երեխայն, օրհնութեամբ եւ խաչանիչ հեղմամբ Ս․ Միւռոնի՝ կը լինի նուիրական ջուր եւ մաջրութեան նիւթե ,

Երեխային գլխուն վրայ կը դրուի կարմիր եւ ըսպիտակ Թելերէ ոլորուած պսակ մը , որ կ՚ըսուի Նարէն , յորում Նորադարձ քրիստոնեից գլխուն վրայ կը դրուէր նարօտն ի նչան ճչմարիտ աստուածածանօԹու-Թեան ։

Կոքաչօր ձեռաց մէջ վառուած մոմերը կը նչանակեն երեխային քրիստոնէական հաւատոյ լուսաւորու-Թիւնը ։

P. Irnzul

Դրոչմն է Ս. Խորհուրդ եկեղեցւոյ , որով երեխայն յետ մկրտութեան արտաքին օծմամբ սրբալոյս Միւռունի կ'ընդունի ի չնորհաց Հոգւոյն Սրբոյ ներքին օծոււնը , կը գօրանայ պահելու քրիստոնէական հաւատքը , կը սպառաղինի յաղթելու մեղաց եւ փորձութեանց, որով դրոչմեալը կը կոչուի «Զինուոր Քրիստոսի» »

U. Միշոտնն է իշղ՝ քաղցրաբոյր ծաղկանց հիշխեարվ խառնուած , զոր կ'օրհնէ ընդհանրական Հայրապետն ամենայն Հայոց՝ որ ի Ս. Էջմիածին ւ (1)

Գ · Ապաշխարութիւն

Ապաչխարութիւնն է Ս. Խորհուրդ եկեղեցւոյ , որով

^[1] Կիլիկիոյ եւ Աղθամարայ մասնաւոր ԿաԹողիկոսունք եւս կ՚օրոնեն Մ Մեռոնն՝ իրենց հոգեւոր հովուուԹեան յանձնուած անակին եւ Ռեմական գիւղերուն Ա. եկեղեցեաց համար։

քրիստոնսեայն յետ մկրտութեան գիտակցաբար գործած մեղջերը ջահանային պատմելով թեղութերւն կը խընդ րէ, եւ կ'ընդունի ղայն ի ձեռն արձակման ջահանային ւ

Մեղուցեալ քրիստոնեայն պարտի մանրամամնաբար պատմել իւր գործած մեղջերն , առանց մի ԹեԹեւ մեղջ իսկ ծածկելու կամ պահելու քահանայէն , որպէս՝չղի իրրեւ հոգեւոր ըժիչկ սահմանէ բարոյական դեղեր , ո֊ րով ք մեղուցեալը ըժչկուի հոգեկան հիւանդուԹենէն ,

« Ոսոասվարսեմի» ։

« Ոսոասվարսեմի» ։

հարժավ ՝ ամանդաբերադեծ թշ վջանդադեծ ՝ ի,նոսւխ
հրեսշ իշև վետի գեսշաց տահաշխանարծը, տմօկծեսվ ՝
սադրան, ան իենթշ չրամարմ անմի տարտասուն բ իշն
հրշը տանսշ ՝ ի,նոսշի « Ոսոասվարաչան արտասան է իշն
հարսշը ադրրավանի, Որասուցով «թած մրբեսվ խամաշ
բնեմսի դի կանթշան դասը է ՝ թշ խոստովարսվեր վետ
հրհանան խոստովարսշինը ՝ սև տահաշխանաշիրը և որև
հրհարորայը, նոտ սեսշղ իշխարսշիչը, ուրի լոբեսշ

Դ. Հաղուդութիւն

Հաղորդութիւմն է Ս. Սորհուրդ եկեղեցւոյ, որով ընդ տեսակաւ հացի եւ դինւոյ կը ձաչակեմը Յիսուսի Քրիստոսի Տեառն մերոյ Մարմինն եւ Արիւմն՝ ի ջաւութիւն եւ ի Թողութիւն մեր մեղաց եւ ի ժառանգու-Թիւն յաւիտենական կենաց ւ

ՀաղորդուԹիւնն կը նչանակէ կցորդուԹիւն կաժ մասնակցուԹիւն , որովհետեւ քահանայն Ս. Պատարա արի (1) ժամանակ սրբագործելով ղճացն եւ զգինին , որ կը փոխարկի ի հչմարիա Մարմին եւ Արիւն Քրիստոսի, եւ մեջ ճաչակելով կը մամնակցիմջ Մարմնոյ եւ Արեան Տետոն մերոյ ,

b. Aumy Unnzulnzphuli

Պսակ `ամուսնութեան է Ս . Խորհուրդ եկեղեցւոյ, որով երիտասարդն եւ կոյմն փոխադարձ հաճութեամբ եւ ազատ կամօք , աղօթիւք միմեանս , ցմահ անմեկնելի սւխտ եւ երդում ընելով առաջի Աստուծոյ եւ մարդկան , եւ այս միութիւն օրինակ է Քրիստոսի իւր եկանեցւոյն հոգեւոր անդաժան միաւորութեամն ,

Քահանայն` առն եւ կնոջ ձեռնաուութեան օրհնութենկ յառաջ կ'օրհնէ նչանը , որ կը նչանակէ այն ինչ երիտասարդին այն ինչ կուսին խօսեցեալ լինելը , որ պիտի լինի մի օր անոր լծակիցն եւ օգնականը . կ'օրհնէ նաեւ անոնց հայաւր .

Քահանայն ի ժամու օրհնութեան պատկի` կը դնէ փեսային եւ հարսին գլխուն վրայ Նարօտ , իբրեւ պըսակ` զոր եւ յատուկ արարողութեամբ կը բառնայ , եւ Նատակ Քրիստոսի այն հրաչքին , զոր առաջին անգամ Հուրը փոխելով ի գինի ։

^[1] Մ․ Գատարազի խորհրդաւոր արարողունեան վրայ համառօտ բացատրունեամբ պիտի խօսուի մասնաւորապէս ։

2. 4mrq ymu 2kniimprniphili

Կարդ կամ ձեռնադրութիւնն է Ս . Martacp եկեղեցւոյ , դոր ձեռնադրութեամբ եւ օծմամբ Եպիսկոպոսին ընծայեալը կ'ընդունի , մատակարարելու համար եկեղեցական պաչտամանց վերաբերեալ արարողութիւնկեղեցական պաչտամանց վերաբերեալ արարողութիւնժողովուրդը ,

Յիսուս Քրիսասս Հչմարիտ Քահանայապետն իւթ քահանայութիւնն հաստատած եկեղեցւոյն մէջ մշտընջահանայութիւնն հաստատեց Ձեռնադրութեան Խորհուրդը, երբ իւր առաջեալներն հանելով Ձիթենեաց լեռը` օրհնեց, որպէս զի իւր հաստատած եկեղեցին կառավարեն, եւ ձեռնադրութեամբ եկեղեցական պաչաօնէութիւնը կացուցանեն նուիրապետական դասակարդութեամբ ։

գրար իւ չայրապրասւները, , իսկ ծաչարակեսներուն առանարերը կաչունը հարակար ճարարերը, իսկ ծաչարակեսները գրել աշ արտն իս նել աղսւորաշան ՝ իրչպես րար ըակովսասուն ին արտն իս նել աղսւորաշան ՝ իրչպես րար ըակովսասու արտն իւ չայրապրասուն արտ ուները գրար, ընդարերուն իր

Քահանայը կ՛ընտրուին Թաղի մը եկեղեցւոյ եկեղեցականներէն եւ աչխարհականներէն , Եպիսկոպոսը` դաթողիկոսը բոլոր վիճակաց` որոց վրայ առ հասարակ կր տարածուի հայրապետական իչխանութիւնը, կ'ընարուին եկեղեցական եւ աչխարհական դասու**ց** ձայնակցութեամբ, այսին_ւըն՝ համօրէն Հայոց ամ**բող–** Հութենսէն ,

b. Ujgkiniphia Zhiwanug (1)

Այցելութիւն Հիւանդաց է Ս. Սորհուրդ եկերկայան որ , որ սահմանուած է հիւանդաց համար , որով ըատհանայն աղօթիւք բարեմաղթութիւններ կ՛ընէ հիւանոր գին մեղաց թողութեան եւ անոր բժչկութեան համար, հեւ ի պահանջել հարկին՝ ըահանայն կը հրաւիրէ հիւանդն ի խոստովանութիւն եւ ի հաղորդութիւն Ս. Սորհրդոյ Մարմնոյ եւ Արեան .

Քահանայն այս խորհուրդը կը կատարէ հիւանդին վրայ ձեռք դնելով յանուն ամենակարողին Աստուծոյ, բժչկութեան Աւետարան կարդալով եւ Ս. Խաչիւ կաժ Աւետարանաւ տետանագրելով ։ Կան եկեղեցիք , որջ Արհան իւղով կ՚օծեն հիւանդին ղգայարան քները , եւ «Վերջին օծում» կ՚անուանեն այս խորհուրդը ։

Այս եօԹն խորհրդոց էական մասերն են նիւթ եւ ձեւ և Նիւթ կ՚րսուի խորհրդոց մէջ գործածուած արտաքին եւ զգայի իրը և Ձեւ կ՚րսուի հրամանակարդ խոսքը , ղոր կ՚արտասան է խորհրդակատար պաչամաեայն` ի կատարումն արարողութեան և Ս . Խորհրդաց մատակարարներն են` եկեղեցուոյ հոգեւոր պաչաշնեայք ւ

Unirp quisuruq

Հաղորդութեան Ս. խորհուրդը կ'ըսուի « **Պ**ատարագ »

⁽¹⁾ Այո խորժորեղն կը կոչուի նաևեւ վերջին Օծումն .

գանար համար` որ հին օրինաց ժամանակ կատարուած գտհից նման հրապարակաւ կը մատուցուի Աստուծոյ, եւ անոր համար նաեւ` որ Քրիստոս խորհրդապէս կը գտոսարագուի իւր մարմնոմը եւ արեամը Ս. սեղանին գտոյ, ինչպէս ի ԳողգոԹա` ի սեղան Խաչի պատարա-

Ururnniephelf U. Amsurugh

ժօփ ճն կանմանէ ՚թատ՚ ին ժժրոտաւսեր ։ ասվարուկրադեր գեր ուսօկեւ ուստրություն որ գատ գաղարուկրադեր ու ասօկեւ եր ին դարէ աշարմատուրն(դ)՝ հաև ՝ իք, ՝ իրի բախորսաս ու իք, ՝ լիրի ճաշարա՚ խոսետև ՝ իք, ՝ լիրի բախորասու ի, նոսւի ոսվահա-

U. Պատարագի զգեստուց ձեւը գլխաւորապէս առ-Նուած է Հին Կտակարանի մէջ յիչուած Ահարոնեան Քահանայական զգեստէն , սակաւ ինչ բարեփոխմամբ։

ն արտարանալուն իւն .

Երբ ժամարարը կը սկսի զգեստաւորուիլ, դպիրջ «ԽորԵրբ վարընն » չարականը, որ կը պարունակէ իւր մէջ
ութ պարբերութիւն .

. Առաջնոյն մէջ՝ կը յիչուի Հրհչաակաց ստեղծագոր.

^[1] Աւանդատուն կ՚բսուի ժամարարին զգեստաւորելու տեղը, որ պահարանին վէջ կամ խորանին ետեւի կողմը յատպցուած է, ուր կը պահուին ամեն օր գործածելի թ. անօնք, գգեստք եւ այլն ։

Երկրորդին մէջ՝ Ադամայ սահղծուիլն եւ անոր փաուշը զարդարուիլը ։

Երրորդին մէջ` Աչխարհի փրկուԹիւմն, եւ չարչարանօք Միաձնի Որդւոյն Աստուծոյ` մարդկային ընու-Թեան վերանորոգումը ։

Չորրորդին մէջ՝ Հոգւոյն Սրբոյ Առաջելոց վրայ իջ֊ նելը , եւ անոր մեր վրայ եւս հեղման մասին մեր ա֊ ղաչանջը ։

Հինգերորդին մէջ՝ Եկեղեցւոյ սրբուԹիւնը ւ

Վեցերորդին մէջ՝ Քրիստոսի փրկադործ խաչելու*֊* Թիւնը ։

Եօթներորդին եւ ութերորդին մէջ՝ Քահանայական զգեստուց նչանակութիւնն եւ առ այն՝ մեր խնդիրուած ըն առ Աստուած ։

Իսկ ամենէն վերջը` «Թագաւոր երկնաւոր» չարտկանաւ կը ինդրեմը , որ Յիսուս Քրիստոս յաւիտենական Թագաւորն անչարժ պահէ իւր եկեղեցին , եւ իւր Սուրբ անուան երկրպագու հաւատացեալները խաղաղութեան մէջ պահէ ։

Ժամարարը նախ կը դնէ ի գլուխ սաղաւարտ , որ է Նչան փրկութնեան եւ հոգեւոր գրահ պատերազմելու ընդդէմ սատանայական զօրութեան ։

Շապիկ՝ որ է հանդերձ մաջրուԹեան յաղտոյ մե֊

Փորուրար՝ որ կը նչանակէ բառնալ գլուծ Տեառն մե֊ րոյ Յիսուսի Քրիստոսի եւ զգենուլ զարդարութիւն ։

Գօտի՝ որ կը Նչանակէ կամար հաւատոյ, որով կրա, տանայ գօրուԹիւն կատարելու ծառայական պաչտօնը։ Բազպան՝ նչան զօրութեան ձեռաց , սրբութեամբ ծառայելու Աստուծոյ ։

յուծը ։ Հապան է՝ Թիկանց վրայ կրելու համար արդարութեան Հակաս՝ կը նչանակէ Թէ Աստուծոյ զօրութիւնը պաշ

Շուրջառ` որ եւ կ՚ըսուի Նափորտ , օրինակ է ծիրանի հանդերձի` զոր հագուցին Քրիստոսի` չարչարանաց օրը , եւ որ քահանայն առնելու ժամանակ կ՚աղաչէ զԱստուած` պարսպելու ղինքն ընդդէմ ներդործու-Թեանց չարին ,

Եմիփորոնն՝ որ յունական բառ է, Եպիսկոպոսը միայն կը կրէ՝ չուրջառին վրայ խաչաձեւ առած , ի նչան լրը֊ ման քահանայական եօԹներորդ աստիճանին ։

Թազն է երկփեղ խոյր , որ Ահարոնեան խոյրի ձեւէն առնուած եւ ձեւը սակաւ ի՞նչ բարեփոխուած է , զոր Եպիսկոպոսն եւ ԿաԹողիկոսը , միայն կը գործածէ ւ

Արտախուրակ կ՚ըսուին Թագէն կախուած երկու ծայրեր , որոնչը Թագին կապերն են ։

Կո՛սքեռն է հովուական մախաղ , ղոր եպիսկոպոս-Ներէն ոմա՛սք կը գործածեն՝ հրամանաւ Հայրապետին՝ ամենայն Հայոց , եւ Հայրապետն՝ իբրեւ հովուապետ իրաւունչը ունի զայն ի կիր արկանելու ։

Հուսկ ապա` գօտիէն կը կախէ մի Թաչկինակ, ձեռաց լուացման ժամանակ սրբուելու համար , եւ կը հագնի մի մաքուր հողաժափ եկեղեցականաց յատուկ։

Ժամարարը Ս. սեղանին մերձենալէն առաջ՝ առաջարդութեամե սարկաւագին եւ երկու մոմակալաց կուգայ բեմին առջեւ , ուր » Լուացից սրբութեամե զձեռս իմ » սաղմոսն փոխն ի փոխ կ'ըսէ սարկաւագին հետ րող « Ցիչրալ լիչիք առաջի արդաչ Ժասիչը դրասություն արարարան արաջան արաջի արարին դրասություն դրասություն դրասության և արարություն դրասության և արարություն դրասարարարան արարություն արարութ

«Աղաղակեցէ,ը» փոխ սաղմոսէն յետոյ` ժամարարը կ՚ըսէ «Ի մէջ տաձարիս» աղօթե,քը եւ «Մտից առաջի սեզանոյ առ Աստուած» սաղմոսը սարկաւագին հետ փոխն ի փոխ , եւ բեմն ելնելով` սեղանին առջեւ կե֊ ցած կ՚ըսէ «Ի յարկի սրբութեան» աղօթէ,քը ։

Վարագոյրը կը քաչուի այս պահուն , եւ քահանայն պլխաբաց կ'ընԹեռնու Ս . Գրիգոր Նարեկացւոյ երկու աղօԹքն՝ ուղղեալ առ Հոգին Սուրբ Աստուած , խընդթելու համար Հոգւոյն Սրբոյ գործակցուԹիւնը ։

^[1] Եկեղեց։ ոյ Նախնի սահմանադրուԹիւնն էր, որ մեղուցեալք հրապարակաւ ի մէջ եկեղեցւոյ պարտաւոր էին խոստովանել իրենց մեղքերն ի բուժումն զայԹակղեալ մտաց, եւ այժըմ խափանուած է հրապարակական խոստովանուԹիւնը, պահուելով սակայն առանձնական խոստովանուԹիւնը։

Երբ կը սկսի մեղեդին (¹) , քահանայն յետ ընթերդ. **մա**ն աղօթեից՝ սրբագործութեհան համար յատկապ<u>է</u>ս պատրաստուած անխմոր եւ Թարմ հայն՝ որ կրսուի **Նչխար-սպաս , եւ մի**չա կր կրէ Քրիստոսի խաչելութեան պատկերը , կը դնէ սկիհին մաղզմանին վրայ ասելով , « Յիչատակ Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստո֊ սի . . . եւ կը լնու գինին սկիհին մէ ի խաչաձեւ՝ ըսելով, « **Յաղագս յիչատակի փրկագործ անօրինութեան Տեա**֊ որն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի…» ։ Վերջը կը կարդայ « Տէր Աստուած մեր որ զերկնաւոր հացդ » Ոսկերերանի աղօթերը , խնդրելով ի Տեառնէ որ օրհնէ առաջարրեալ հացն ու գինին եւ յիչէ Թէ՝ Ս. Պատարագ մատուցանողն եւ ԹԷ՝ զանոնը , որոց համար կը մա_֊ աուցուի Ս . Պատարագը ։ «Տէր Թագաւորեաց վայել» չութիւն զգեցաւ » սաղմոսով կր ծածկէ սկիհը եւ անոր վրայ տեառնագրելով կ՚ըսէ երիցս՝ «Հոգին Սուրբ եկեսցէ ի քեզ , եւ գօրութիւն Բարձրելոյն հովանի լիցի ի վերայ _Քո» . կը մաղթե ժամարարն որ Հոգին Սուրբ յառաջի եդեալ հացն եւ գինին արժանապէս փոխարկէ ի Մարմին եւ յԱրիւն Տեառն մերոյ ւ

Գատարագիչը «Խոշնկ մատուցանեմ առաջի ջո, Քրիստո՛ս, բուրումն հոգեւորական» ըսելով կը խըն֊ կարկէ գընծայն եւ խնկարկուԹեամբ կ՚իջնէ սարկաւագին հետ յատեան, եւ ապա կ՚ելնէ սեղան․ եւ յա֊

^[1] ԵԹԷ Եպիսկոպոս Է ժամարարը , դեռ վարագոյրը չքաշուած ծնգաց վրայ գալով կ՚ընԹեռնու նոյն երկու աղօԹքը, եւ Նոյն միջոցին դպիրը կ՚երգեն «Ընտրեալդ յԱստուծոյ ո՛վ երջա-Նիկ Սուրբ Քամանայ կամ Հայրապետ»։

գալով կը ձայնէ «Օրհնեա՝ Տէր» (¹)։ Ժամարարը կ՚ըսէ, «Օրհնեալ ԹագաւորուԹիւնն»։ Այս պահուն կը սկսի Երախայից Պատարագն (²), որ կը յանգի մի՛նչ ցվերաբերումն ։

Դպիրք կ'երդեն ժամամուտ «Միածին Որդի եւ Բանդ Աստուած եւ անմահ Էութիւն», կամ ուրիչ ժամամուտ մը ըստ պատչաճի աւուր ։ Ժամամուտ կը նչանակէ մուտ ժամու Ս . Պատարագի , յորում կը սկսի Պատտրագը ։ Սարգկաւագը կը ձայնէ «Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք» ։ Ժամարարը օրճնութեամբ կուտայ խաղաղութիւն , ա՛յն խաղաղութիւնը՝ գոր տուաւ Քրիստոս իւր աչակերտաց ըսելով, «Ջիսաղաղութիւն զիմ տաց ձեզ , գխաղաղութիւն թողում ձեզ....»

Եւ որպէս զի ժամարարն եւս լինի մամնակից նո**յն** օրհնութեան , դպիրք ի դիմաց ժողովրդեան կ'եր**գեն** «Եւ ընդ հոգւոյդ քում» ։ Սարկաւագն կը հրաւիրէ գժողովուրդն յերկրպագութիւն Աստուծոյ , իսկ դպիրք կ'երգեն «Առաջի քո , Տէ՛ր» ։

ատանութի արար , եր գաղահանը, ի ջաջուի իահմանաջ հերոր ասարութ գրեն, մահեմ գար- Ոահղոսի դե նոմշեր ու ահարք է դբեն, մահեմ գար- Ոամղսոի դե նոմշեր գատանագիչը, Ռուսուջոն ոմսեղաբե իդասար սշրբնով ա-

^[1] Սարկաւազը ժամարարին ուշադրու Թիւնը դարձնելու համար կ'ըսէ «Օրհնեա՛ Տէր», որպէս զի ժամարարը կարդայ ի ձայն ոսելիք մաղծանքը կամ տայ օրհնու Թիւնը»

^[2] Երախայից Պատարագ կ՚ըսուի «Օրհնեալ Թազաւորու-Ռիւն» էն մինչ ցվերաբերումն - Նաեւ Երախայից Պատարագ կ՚ըսուի այն ամեն օրեր, յորս չմատուցուիր խորհրդաւոր Պատարագ։

աղօթե քին վերջաւորութիւնը կարդալէ յետոյ՝ սարկանայեցէ՛ Ձ . Դպիրք կ՛եղանակեն Երեք ըսրբեանն «Սուրբ Աստուած», առանց կցելու «Փառաւորեալ եւ օրչնեալ» երգն անոր համար՝ որ Ս . Պատարագի ժամանակ կաթեան , զի ինքն Քրիստսս Յիոուս է այն միջոցին մեթ Միակ բարեխօսն առ Հայր Աստուած , որում ժամարարը

Երե քսրբեան երգի ժամանակ՝ Ս . Աւետարանի վերաբերումն կ՚րլլայ` սեղանին հիւսիսային կողմէն դէպ ի հարաւ առ ժողովուրդն ։ Այս վերաբերումը կը նչա֊ Նակէ Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի աւետարանա... կան ջարոզութեան սկզբնաւորութեւնը, եւ ինչպէս Մովսէս Սինայի լերան վրայ Աստուծոյ պատգամներն առնլով բերաւ ժողովրդոց , նոյնպէս սարգաւագն առ֊ Նըլով գՍ․ Աւետարանն ի ձեռաց քահանային՝ որ օրի֊ Նակ է յաւիտենական երկնաւոր քահանային՝ կը բերէ առ ժողովուրդն , կարդալու համար Աստուածային պատգամները ։ Զկնի Երեքսրբեան երգին՝ սարկաւագր «Վասն խաղաղութեան ամենայն աշխարհի», երանետլ Ս . Հայրապետին , հոգեւոր պաչտօնէից , նտեւ ժողովըրդոց համար բարեմաղԹական քարոզ կ՚ըսէ , որոց յաւարտ ժամարարը կ'ըսէ , « Զի սղորմած եւ մարդասէր ես »։ Այս պահուն կը կարդացուին Ս. Գրքի մարգարէական կամ պատմական գրուածներէն մաս մը եւ ապա առաքելական ԹղԹեր։

Ս . Գրքի ընԹերցումն կար Հրէից ժողովարաննեւ րուն մէ9, ուր Ս. Գիրքը ընԹերցուածներու բաժնուած րու խոնթուն մեկնոր, թա ժանուաջրբայր թու ըրատու» . թոմեւ վե ըտաբեւ նոա ավրդ , «գտերաս երևբորուք․․․ ի ջանեւ դ. Ժինքը երևբևնամե հստո վե կերտե բու դրիատերը դի տրմադ տղեսմելիր կե կտևմտցուքն ջանեբ

Ս. Գիրքը բացատրելու սովորութիւնը կ'երեւայ ի վաղ ժամանակաց սահմանուած, ուստի Հրեայք երբ կրծնական պաչտամանց համար կը հաւաքուէին, Հին Կատկարանեն մասեր կը կարդացուէին, որոնք կը վեր-Չանային՝ մեկնութիւն տալով եւ անոնց վրայ քարող կանունին, մեկնութիւն տալով եւ անոնց վրայ քարող

րտն կանուաբոր, գշատն է հանչանորում և ըրչին գու դաշ արս որևում ատրիր վշատն ՝ Հանչանորում և իր չաւաճաւքիր արս որ և աշև որարդի չաւտաանբան գուս որևիտ ին հարարարգերը գաւշարոր, րարը ին խատաբիր բու դե հարարարգերը գաւշարոր ուժեւ Ու ժաներ էր որ չաարս որ և աշատանարն ուժեւ Ու ժաներ ին արևաներ հարարարգերը գաւշարոր ուժեւ ին հանաաբիր ար չահարարարգերը գաւշարոր ուժեւ ին հանաաբիր ար չահարարարգերը գաւշարության ուժեւ որ արևան կանարգերը որ չահարարարգերը ուժեւ ուժեւ ուժեւ ուժեւ ուժեւ ին հարարարգերը և հարարարգերը և արևաները և հարարգերը և հարար

խորհուրդը եւ կը հաղորդուէին բոլոր հաւատացետլը։ Ժետմը հացի եւ գինւոյ՝ կը կատարուէր Գատարագի Ս․ փրկութիւն հոգւոց հաւատացելոց , եւ ապա օրհնուատուսել է Գատարանի ընթուներ Գատարագի Ս․ Այսպես առաջեալը եւ անոնց յաջորդները՝ քրիս-

ԵԹԷ Հին Ուխաի ժամանակ այն քան կարեւոր դատուած էր Ս․ Գիրքը կարդալ եւ ուսուցանել կրծնական \$չմարտուԹիւններն , չքանի՜ ձն] եւ առաւել կարի կաշ րեւոր է Նոր–Ուիստի՝ քրիստոներւԹեան ժամանակ ըն. Թեռնուլ Ս. Գիրքն եւ բացատրել ։

Ցիսուս Քրիստոս մեր երկնաւոր Վարդապետն՝ իւթ քարողութեամբ ուսոյց գլխաւոր երեք առաքինութիւն⊷ Ներ , որոնք անհրաժեչտ կարեւոր են մարդուս փրկու– Թեան .

ճահոսնրնիր՝ դինարնիր թւայնը։ Նաևստարան՝ արդայանիր հանիր հանաև աշխահչճ՝ հաստարան արդայն հանուն իրեր ատոր բերևա ուտհանում արդրայր ծահոսնրես ենար իրերն առաստանը։ հանում արդրայր ծահոսնրես ենար իրերն առաստանը։ Դաջախան արդրայն ճանոսնրես երկուսարէակար չուսաանը։ Դաջախան արդրայն ճանունիր արտաքելունան ու իշև անհանուն արդրայն արտահան իրեր ասաներակար արուհանուն արդրան և արտահան արդրան արտաչճ հանուն արդրան և արդրան իր հանուս արդրան և արդրան արդրան արտաչճ հանուն և արդրան և արդրան արդրան արդրան արտաչճ հանուն և արդրան և արդրան և արդրան արդրան արտաչնան արտաչնան

Առաջելոց քարոզուԹեամբ ջրիստոնեուԹիւնը տարածուեցաւ եւ հաւատացելոց Թիւը բազմացաւ ։

ատցեալը օգուտ ջաղեն անոնցմէ եւ հոգեւորապէս մը,

խինարերն ու Աւեսարանները Հասկնան, առաջելական եւ աւետաբանական ընթերցուածներէ յետոյ՝ բացատրեն ի լութ
ժողովրդոց, որպէս զի Ս. Պատարագին մէջ ընթերցուած մարգարէական գրուածները, առաջելական թրղթերն ու Աւետարանները Հասկնան, ունկնդիր հաւախիթարուին ։

Արդ` ինչպէս ճչմարիտ հաւատացեալ ֆրիստոնէի մի անհրաժեչտ է տէրունական օրերն երԹալ եկեղեցի եւ Հարկայ գտնուիլ փրկագործուԹեան փորդեղոյն Ս. Գաատրագին , ոսլրաբես լորլ ճանրւսն ղաղը է ։ ատրագիր , ոսլրաբես լորլ ճանսա՝ սև իտատերալ տուա-

Սարկաւագին քարոզէն եւ քաչարային ի ջաջուկ ատ գովովևմբար վևտի արասրաենին ի ի հանաան գովովևմբար վևտի արասրանը ին իանմա՝ արաջ ավօխքին իրաս արասրանը ին իանմա՝ Արասուաջ օնչըրոցի վայություն» ։

Այս պահուն կը սկսի խորհրդաւոր Պատարագն, որով սարկաւագը կ'ազդարարէ, որ երախայք, Թերահաւատք եւ ապաչխարողք չմերձենան Ս. խորհրդոյն ։ (¹) Պատարագիչն այն միջոցին կ'առնու ծառայի կերպարանք, զի սպասաւոր է ահաւոր Ս. խորհրդոյն ՀաղոթդուԹեան . եԹէ Եպիսկոպոս է ժամարարն` կը հանկ Թագն արտախուրակներով հանդերձ, եմիփորոնն եւ

ւիթե կերտվու եւ տմօտելու, դարտի ին պանաէիր ատցանիր ղէծ ղրտք, եւ տյրուչբաբւ ժաձէիր չամսեմսորես ը․ խսեղեմույը, զիրչ «Սմծսյը» տեսորես գտբրկու պանատուսե էիր · իրչ իրչ պատցասրբեսվ տվո տեժբենե նայե նոտ տժմանտեսորգար ոտնվառաժիր, տացանէը մասնո թենայե հարարակ բետիտվե » թերաչառան բւ տպաշխա-

հողաԹափները, նոյնպէս եւ քահանայն՝ սաղաւարան ու հողաԹափները ։

Նոյն ժամանակ սարկաւագն կը հրաւիրէ զժողուալ հաւատով , լի սիրով եւ ամեն բարի գործերով գարդարուած աղօթէ ւ

այր սրբութեամւ» քարոպելով ի՛իքնե բեմեն, եւ ի՛տհայար որասերէն գարողելու անօնենը, սրոյ իմասար է հայաւնիւն ը անդրու եւ Ռերան Ցրասը , վերջաբարը հայասնուն , «Հրարչը և դարմասինուներայն» ըւ ի՛օնչրե հայասնուն , «Հրանչը և դարմասինուներայն ասւճ դիդբայն ը հայասնուն ի անդրուն և Անքն դրորայն ի չաղ հայասնուն և անդրուն և անձայն ասուն դիդրայն ի հայասնուն և անդրուն և անձայն և հայասնում և հայասնուն և անդրուն և անձայն և հայասնում և անձայն և հայասնում և անձայն և հայասնում և և ի՛տւետէ մեր Փրկչին Ծնունդը։ Սարկաւագր նոյն պահուն օրինակ է՝ ի Ծննդեան Քրիստոսի , հովուաց երեւցող եւ Տեառն մերոյ Ծնունդն աւետող հրեչտակին ։ Եկեդեցական դասը ժողովրդոց կ'աւետէ Փրկչին Ծնունդր, եւ ժողովուրդը զիրար (¹) ողջունելով կ'ըսէ , «Քրիստոս ի մէի մեր յայտնեցաւ » ւ Ձնոյն դպիրը կ'երգեն , որոյ յաւարտ սարկաւագը կը յիչեցնե, Թե սրբագործութեան ժամանակը հասած է . ուստի ահիւ , երկիւդիւ եւ ջերմեռանդութեամբ կենանը . եւ ժողովուրդն ինըզինըն ամփոփելով կ՚րսէ , «Առ քեզ Ասաուած կր նաշ յիմը» ։ Սարկաւագր կր ձայնէ , « Պատարադ Քրիստոս մատչի Գառն Աստուծոյ և կը յայտնե Թե Աստուածորդին անարատ Գառն Աստսւծոյ՝ մատչի նուէր ¶ատարտգի . եւ ժողովուրդը կ'աղաղակէ , որ Աստուծոյ ողորմութիւնն եւ խաղադութիւնն համնի առ մեզ եւ այս Պատարագի օրհնութիւնն սփռուի ի մեզ . նաև ժամարարը կր հայցէ որ Հօր Աստուծոյ , Որդւոյն Միածնի և կենդանարար Ս. Հոգւոյն չնորեքը, սէրն եւ սրբարար գօրութիւնը լինի միչտ հաւատացելոց հետ , որպէս զի գօրանան չնորհօք, առատանան աստուածային սիրով եւ սրբուին մաօք ու սրտիւ ւ Ժողովսւրդը կ'ըսէ ժաշ մարարին , այն չնորհ քը , սէրն եւ սրբարար զօրութիւնը՝ զոր մաղթեցիր մեզ ամենուս համար, քու հոգհետ ալ ըլլայ իբրեւ պահապան ։ Սարկաւագն կը հրաշ շիրէ զհաշատացեալս , որ իրենց միտքը բարձրացնեն առ Աստուած . ժողովուրդը կը պատասխանէ , բացինք

⁽¹⁾ Հին ժամանակը սովորութիւն կար որ ժողով**ուրդը զի**ըար համբուրելով կ՚ըսէր , **«** Քրիստոս ի մէջ մեր յայտնեցաւ »։ Ինչ ինչ պատճառներով համբուրելու սովորութիւնը բարձ**ուած** եւ համբուրելու ձեւը միայն պահուած է եկեղեցւոյ մէջ։

մեր մաաց աչերն առ քեղ նայելու , Տէ՛ր ամենակալ , Սարկաւագը վերստին յորդոր կը կարդայ ըսելով , «Եւ գոհացարուք գՏեառնէ բոլորով սրտիւ», գոհանալ գԱստուծոյ, որ Քրիստոս կը մեռանի ծառայիցս համար , ուստի կ՚ըսէ ժողովուրդը , «Արժան եւ իրաւ է գոհա– նալ ղԱստուծոյ» ,

ամարարը իւր ծածուկ աղօթ քով կը գոհանայ Աստուծոյ անրաւ մարդասիրութենկն, որով Բանն յաւի ահնական՝ յոր հրեչաակաց գունդը չէր համարձակեր նայելու, եւ անոր աստուածութեան անմատոյց լոյսկն երեսը կը ծածկէր, մարդացաւ մեզ համար եւ իրաւ-ունք տուաւ մեզ հրեչաակաց երգակից լինելու, եւ երան հրեչաակա երկնից առաջի աթոռոյ Աստուածու- թեան կ՝երգեն «Սո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Սուրբ, Տէ՛ր զօրու- թեան կ՝երչտակաց հետ կը նուագենք, «Սո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Մուրբ, Մո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Մո՛ւրբ, Մուրբ, Մո՛ւրբ, Մո՛ւ

գրւրը՝ մերդոպե բեկրուսե _լ բաջուկ դի ամօկ⁵՝ սեսվ հու<u>գիւր</u>ը՝ Ռոասւջոյ, սե ի րախրուպը մահման ըսահուգիւրը՝ Ռոասւջոյ, սե ի րախրուպը մարմանար նոահուգիւրը՝ Ռոասւջոյ, սե ի րախրուպը մարմանար նոահուգիւրը՝ մրորարանում անգրան փոկսոհուգիւրը՝ մերդոպես անգրան հուգիւրը՝ մերդոպես անգրան հուրը՝ մերդոպես անգրան հուրը՝ մերդոպես անգրան հուրը՝ մերդոպես և հուրը՝ սե դրուրը՝ սե գրուրը հուրը՝ մերդոպես անգրանար

7

^[1] Այս երզն ոչ միայն հրեշտակաց երզն է, այլեւ մարդոց փառաբանունիւնը , յորվէ կ՚իմացուի Թէ ի ժամու Ս․ Գատացունեամբ կ՚օրհնեն զԱստուած ։

ľ

Մինչ դպիրը կ'երդեն «Հայր երկնաւոր», ժամարարը յիչատակելով Քրիստոսի փրկագործ տնօրինու*թիւնները՝ կը բարձրացնէ զընծայն Հօր Աստուծոյ* ըսելով, «Եւ զքոյս ի քոյոց քեղ մատուցանեմք ըստ ավերայրի բ յաստեղ աղբրբնուր » . սեսվ նոբի ի,սոժէ, «Հա՛յր երկնաւոր , քո է այս ընծայն , զոր դու տուիր մեզ քու պարգեւներէդ , եւ հաւատացեալը՝ զայս քեզ կը մատուցանեն ի գոհութիւն քո ետևընտևութեան»։ Դպիրը կ'հրգեն , « Յամենայնի օրհնեալ ես » . իսկ պա֊ տարագիչը կը պաղատի առ Հայլն երկնաւոր , որ իւր գրմերելը տրարո ասրրենսվ, աստճէ իշև ղչարչերաշսհա կից և էակից Սուրբ Հոգին ի դասս քահանայից եւ սարկաւագաց , որոն ք Ս . խորհրդոյն կատարման սպա֊ ոաւորներն են , նաևւ յառաջադրեալ ընծայն , որպէս գի Հոգին Սուրը տպաւորուԹիւն ընէ ի փոխարկել ղհացն եւ ղգինին ի Մարժին եւ յԱրիւն Տհառն մերոյ. ուստի, երբ դպիրը կ'երգեն «Որգի Աստուծոյ», պատարազիչը՝ Նախ զհացն եւ ապա զբաժակն ուրոյն ուրոյն երիցս տեառնագրելով կ'օրհնէ, եւ ապա զհացն եւ զբաժակն

իմիասին կ՚օրհնէ` աղաչելով որ հացն եւ գինին Հոգ-Նով Սրբով փոխարկուին ի Մարմին եւ յԱրիւն Տեառն մերոյ Ցիսուսի Քրիստոսի ։

Այս օրհնութենչն յետոյ մեր եկեղեցին Հայաստանեայց մրբագործութերւնը կատարեալ կը համարի, եւ կը հաւատայ թե՝ առաջադրեալ հացն ու գինին փոխարկուտծ են Հոգւով Սրբով իսկական Մարմնոյ եւ Արեան Տետոն, հետեւաբար կ՚ըսէ ժամարարը, «Որպէս գի եղիցի Սա (Սրբութիւնը) ամենեցուն մեզ մերձեցեղութիւն մեղաց» «

Դպիրը կը սկսին երգել «Հոգի Աստուծոյ» եւ պատարագիչը պէս պէս խնդրուած ընհը կը մատուցանէ կենդանի հաւատացելոց եւ ի Քրիստոս Յիսուս ննչեցեյոց համար ։ Եւ որովհետեւ մեջ հաւատացեալքս՝ որ կը կազմենւք զզինուորեալ եկեղեցին , ունինք սերտ յարաբերուԹիւն յաղԹական եկեղեցւոյ հետ , եւ ինչպէս կը հաւատանը որ ամեն սուրբեր սիրելի են Աստուծոյ եւ ամեն բարեպաչտ անձինք՝ որը քրիստոնէական հաւատով եւ բարի խոստովանութեամբ ի Տէր նն∮ած են , կը յիչեն զմեզ առաջի Աստուծոյ եւ մեզ համար կ՝աղօթեն , նոյնպէս եւ մենք կը յիչենք զանոնք մեր աղօԹից մէջ , որպէս զի անոնց բարեխօսուԹեամբ Ասաուծոյ ողսրութեիւնը համնի առ մեզ․ ուստի կ՝ըսէ ժամարարը , «Ընդ որս եւ մեզ այց արասցես բարերար Աստուած , աղաչե՛մը ։ — Աստուածածնի Սրբուհւոյ Կուսին Մարիամու , Յովհաննու Մկրտչին , Ստեփաննոսի Նախավկային եւ ամենայն Սրբոց եղիցի *յ*իչատակ ի Ս. Պատարագս , աղաչե՛մք» ։ Դպիրք կ՛երգեն « Յիչեա Տէր գնոսա եւ ողորմեա նոցա» ։

Սարկաւագը յետ այսորիկ կը սկսի յիչատակել ամեն կարգի Սրբոց անուանւքը, յիչելու համար անոնց առաքինութիւններն եւ Հօր Աստուծոյ նուիրելու , որպէս գի անոնց առաքինութիւնը լինի օրինակ հաւատացեալ ժողովրդեան ։

Պատարագիչը կը պադատի առ Տէր իւր <mark>ծա</mark>ծու<mark>կ ա</mark>շ ղօթեքովն՝ որ իւր կաթեողիկէ եւ առաքելական եկեղեցին՝ գոր հաստատեց իւր Միածին Որդւոյն պատուա֊ կան արհամբ , օրչնէ եւ պահէ ի խաղաղութեան , նոյնպէս կր ինդրէ որ օրհնէ բոլոր ուղղափառ եպիսկոպոս... ները , որոնք ուղիղ վարդապետուԹեամը՝ Ս. Աւետարանի յայտնած ճչմարտութիւնները կր քարոզեն եւ 🛭 • Աւետարանի ուղիղ դարոյականութեիւնը կ'ուսուդանեն հաւատացելոց․ ևւ ի վերջոյ կը յիչէ Եպիսկոպոսապետին եւ ընդհանրական Հայրապետին (¹) անունը , խընդրելով որ Տէրը երկար ժամանակ չնորհէ եկեղեցւոյ եւ. ազգին , ուղիղ վարդապետութեամբ ի հոգեւոր հովուու-Թիւն իւր բանաւոր հօտին ւ Եւ ի ծածուկ կ'աղօԹէ կենդանի հաւատացելոց բարօրութեան համար , խրնդա րելով որ իւրաըանչիւրին պիտոյքը պարգեւէ, եւ յաւիաննական հանգիստ մաղԹելով ի Քրիստոս ննջեցելոց համար ։ Սարկաւագր կ'րսէ ի ձեւ քարոզի գոհաբանա֊

⁽¹⁾ Խորմըդատետրին մէջ յիշատակուած է ընդմանըական Հայրապետին անունը միայն, ի վերջոյ սկսուած է վիճակաց Թե-մական առաջնորդաց անուանքը ։ Եւ երբ Ս • Երուսաղեմի եւ Կոստանդնուպոլսոյ պատրիարքական աԹոռները մաստատուեցան, պատշած դատուեր է որ Ս • Երուսաղեմի եւ Կ • Գոլսոյ Գատրիարքաց անուանքն եւս յիշատակուին ի Ս • Վատարագի։

կան եւ փառաբանական մաղթանքը, աղօթելով կենդանեաց եւ ի Քրիստոս ննջեցելոց համար , որոյ յադանեաց եւ ի Քրիստոս ննջեցելոց համար , որոյ յաւարտ ժամարարը կը հայցէ Աստուծոյ ողորմութիւնը ամենուն համար ։ Սարկաւագն եղանակած ջարողովը կ'աղաչէ ղՑէր , որ հաչտ եւ քաղցը կամօք ի հաճոյս իւր ընդունի մատուցուած Պատարագը , եւ հաճի ի փոխարէնն պարգեւել Հոգւոյն Սրբոյ չնորհքն ու պարդեւները ։

*ժամարարը կարդալով ի ծածուկ այն աղօթեքը , թե Կախախ*մամողն տիեզերաց, նահապետաց եւ մարդարէից կոչուեցաւ «Աստուած» , իսկ անկեալ մարդկու Թեանս «Հայր» անուանիլ հաճեցաւ , եւ համարձակու-Թիւն կր խնդրէ աղօԹելու առ Հայրն երկնաւոր ։ Այն պահուն ամենքը բազկատարած հայցմամբ կ'երգեմք միարերան Տէրունական աղօթեր՝ չՀայր մեր որ յերկինս » , որոյ վերջաբանը ժամարաըն ըսելով կու տայ խաղաղութեւն եւ կ'աղաչէ ղՀոգին Սուրբ, որ ողորմի Ներկայ ժողովրդեան , որ խոնարհած՝ հոգւով եւ ձրչ*մարտութեամբ կերկրպագէ առա*ջի Աստուածութեան **։** Սարկաւագը կը ձայնէ, Պոօսխումէ՛, որով ժողովուրդը կը հրաւիրէ ի վեր նայելու ։ Ժամարարն այն ժամանակ Նախ կը բարձրացնէ փրկական Մարմինը, եւ ապա Ս․ Մարմինն ու Արիւնը պարունակող Ս․ Սկիհն ի տես ժոդովրդեան՝ ըսելով, «Ի ՍրբուԹիւն Սրբոց» · այսին ըն սա՛ է ՍրբուԹիւնը , գոր կընան ճաչակել անոն ը միայն , որոնւք մաքրած են իրենց սիրոն ու խիղձր կատարհալ զղչմամբ , խոստովանութեամբ եւ ապաչխարութեամբ , այսիներն` աղօթ իւթ , պահով թ, ողորմութ համբ եւ վը-*Տարմամբ ։*

Պատարագիչն ապա կը գումանայ գԱստուծոյ ըսելով, «Օրհնեալ Հայր Սուրբ Աստուած ճչմարիտ», այսինւքն՝ Օրհնեալ ես Հա՛յր Աստուած , որ՝՝հաճուԹեամբ ընկա₋ լար այս}մատուցուած Պատարագը ։

ատարագեցար ։ «ՕրՏնեալ ես Որդի՛ղ Աստուած , որ մեզ համար

« Օրհնեալ Հոգիդ Սուրբ Աստուած ճչմարիտ» , այսինւըն` "Օրհնեալ ես Հոգի՛դ Սուրբ Աստուած , որ ,ըո իջմամբ սրբագործեցիր ընծայուած հացն ու գինին ։

Երբ դպիր_ք կ'երգեն «Ամեն , Հայր Սուրբ , Որդիդ Սուրբ , Հոգիդ Սուրբ » , պատարագիչը կը մատուցանկ իւր աղօթերն առ Յիսուս Քրիստոս , որ ընդ Հօր Աստուծոյ կը նստի իւր սրբութեան աթեուն , եւ աստ սեղանին վրայ կը պատարագի , խնդրելով որ արժանի ը֊ Ֆէ զմեզ (եկեղեցական դասը) հաղորդուելու Ս. մարմ-*Նոյ եւ արեա*ն Տեառն , եւ մեր միջոցաւ մասնակցելու հաւատացեալ ժողովուրդը ։ Կ'ազօԹէ նաեւ աղաչելով ղՏէր , որ արժանի լինի ընդունելու մեղսաքաւիչ Ս . խորհուրդն ի ԹողուԹիւն մեղաց և Ապա կ՚րսէ, «Ի պատուական Մարմնոյ եւ յԱրենէ **Սուրբ** , *ի* Սուրբ Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ճաչակեսցու⊋ սրբու-Թեամբ , որ իջեալ յերկնից բաչխի ի միջի մերում , (դառնալով առ ժողովուրդն՝ Ս։ սկիհն ի ձեռին), սա՛ է (Մարմին եւ Արիւն Յիսուսի Քրիստոսի) կեան,ը հոգ. ւոց , յոյս եւ յարուԹիւն հաւատացելոց , քաւուԹիւն եւ Թողութիւն մեղաց . Սաղմոս ասացէ՛ ը Տեառն Աստուծոյ մերում,\Սաղմոս ասայլէ՛ ք երկնաւոր Թագաւորիս մերում անմահի` որ նստի ի կառս _Քերովբէական » ։

Ասկէց վերջը դպիր $_{\mathcal{Q}}$ կ'եղանակեն « Sէ՛ր , ողոր- մեա՛ » : $^{(1)}$

Պատարագիչը Ս. Մարմնոլ մի մասն ի ձևռին ունե լով կ'ադօթեէ ի ծածուկ առ Հայր եւ Որդի . վերջը կ'ըն... Թեռնու Յովհան Ոսկեբերանի աղօԹքը , եւ իւր անձին՝ ժողովրդեան եւ համայն աչխարհի համար պէս պէս խնդրուած ընհը մատուդանելով՝ ԹողուԹիւն կր հայցէ ԹԷ՛ իւր եւ Թէ՛ իւր Թչնամեաց եւ ատելեաց համար , եւ հաւատով ու երկիւղածութեամբ կը ճաչակէ Նախ սուրբ Մարմինն , եւ ապա սուրբ Արիւնն՝ ըսելով , «Մարմին ըր անապական լիցի ինձ ի կեանս եւ սուրբ Արիւն քո ի քաւութիւն եւ ի Թողութիւն մեդաց»։ «Տէ՛ր , ողորմեա՛» երգն երբ կ՚աւարտի , սարկաւագր կր հրաւիրէ դպիրները Սաղմոս երգելու , հետեւաբաթ գպիրը կ'եղանակեն՝ « Քրիստոս պատարագետյ բաչխի ի միջի մերում․․․» ։ **Յաւարտ Սաղմոսի՝ ե**Թէ պատա֊ րագիչը չէ աւարտած փւր աղօթեը, դպիրը կ'երգեն «Տաղ», ըստ պատչաճի աւուրն . յետոյ սարկաւագր կր հրաւիրէ գժողովուրդն , երկիւդիւ եւ հաւատով մերձենալու եւ սրբուԹեամբ հաղորդուելու ի սուրբ Մարմնոյ եւ յԱրենէ Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ։ Ժամարարը յետ հաղորդելոյ հոգեւոր եւ մարմնաւոր պատրաստութեամբ մատչող արժանաւոր ժողովուրդը՝ կ՚օրհնել Ս . Սկիհով եւ կ'ըսել, «Կեցո՛, Տեր , դժողովուրդս

⁽¹⁾ Թէեւ պատարազամատոյց զրեանց մէջ այս պահուն « Տէ՛ր․ ողորմեա՛» երգելու հրահանգ չկայ, սակայն համաճարակ հիւանդութեանց տիրած ժամանակ՝ առ Տէր աղաղակելու եւ անոր ողորմութիւնը հայցելու նպատակա։ « Տէ՛ր, ողորժեա՛» երգուեր է, եւ սովորութիւն եղեր է, որ կը շարունակուի ցարդ․

թո , եւ օրհնեա՝ զժառաներութիւնս թո , հովուեա եւ

Կ՝աւարտի այժմ Ս. Պատարագի խորհրդաւոր արարողութիւնը, ուստի թէ՝ ժամարտրը կ՚ընթեռնու գոհաբանութեանս աղօթեքները եւ թէ՝ ժողովուրդը « Լցաւթ հացողական երգերով փառը եւ գոհութիւն կը մատուցանէ Աստուծոյ՝ Ս. Պատարագի չնորհըն ու օրհնու-Թիւնը վայելելուն համար ։

Պատարագիչը վերստին կ'առնու տիրական կերպարանքն եւ կ'ըսէ սա հանդիռաւոր աղօթեքը, «Որ օրհնես զայնոսիկ` ոյք օրհնեն ղջեզ Տէ՛ր...». եւ կ'իջնէ բեմէն` ի խորհուրդ վերջին գալստեան Փրկչին, կամ՝ ըստ այլոց, ի խորհուրդ կրկին երեւման Քրիստոսի հաւատացելոց՝ յետ յարութեան . եւ ի վերջոյ կ`ըսէ, «Կատարումն օրինաց եւ մարդարէից, դու ես, Քրիստոս Աստուած Փրկիչ մեր, սր լցեր զամենայն հայրա կամ տնօրէնութիւնս քո, լի՛ց եւ զմեզ Հոդւովդ քով Սրբով» - որով կ'իմացնէ մեզ, Թէ Ցիսուս Քրիստոս Սրբով» - որով կ'իմացնէ մեզ, Թէ Ցիսուս Քրիստոս Սրբով» - որով կ'իմացնեն անագորն Մորոս Սորով» - Հոդւոյն Սրբոյ»։

Կ՚ընթեռնու պատարագիչը Յովհաննու Աւետարանի առաջին գլխոյն սկիզբէն՝ «Ի Հօրէ լուսոյ», մինչ ցհամար տասնեւչորս, «Եւ Բանն մարմին եղեւ եւ ընակեցաւ ի մեզ»։ Ապա՝ «Պահպանիչ» աղօթեջով կ՚օրհնե զժողովուրդն, եւ «Օրհնեա՛լ եղերուք ի չնորհաց Հոգորն Սրբոյ» ըսելով եւ տեառնագրելով կ՚արձակէ զժողովուրդն։ Պէտք է որ` գոն է խորհրդաւոր Պատարագին սկիզբէն ցվերջ «Օրհնեալ եղերուք» ի` ներկայ գտնուինք Ս. եկեղեցւոյ մէջ, որպէս դի Ս. Պատարագի երկնաբեր չնորհքն եւ օրհնուԹիւնները վայելենք, եւ ի ձեռն ժամարարի եղած Ս. Աւետարանն համըուրելով մեկնինք

ՄԱՍՆ ՉՈՐՐՈՐԴ

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆՔ

Թիւք եւ չսմբուսն թեմովն ։ Երուն երական ինուս ուսին կանում և հատանիր գրարսանը և հարարություն իրուս ուսին կանու անատանիր գրուրան և հանաանիր գրուս և հարարություն իրուս և հանաանիր և հանաանիր և հանաանիր և հանաանիր և հարարությունները և հանաանիր և հանաանիր և հանաանիր և հանաանիր և հարարությունները և հանաանիր և հարարությունները և հանաանիր և հանաանիր և հանաանիր և հանաանիր և հանաանիր և հարարությաններին և հարարության և հարարության և հարարության և հարարությաններին և հարարությաններին և հարարության և հարարությաններին և հարարության և հարարության և հարարությաններին և հարարության և

Եկեղեցական արարողուԹիւն ք կ'ըսուին առհասարակ՝

- Ա. ՕրհնուԹիւն Ս. Միւռոնի
- **Բ. Օծումն Նորակառոյց Եկեղեցւոյ** ,
- Գ. Նաւակատիք Եկեղեցւոյ ,
 - Դ․ Օծումն Նորագործ Խաչի եւ Նորանկար Պատկերի,
 - b · Օրհնութիւն Եկեղեցական Անօթեոց եւ Զգեստուց,
 - Ձ․ Ութթորեր եւ Քառասունը՝ Նորածին Մանկանց,
 - **Է. Խ**աչալուայ ,
 - **Ը. Տ**սօրհներ,

- Թ. Աղօրհնեք,
- Ժ · ՑուղարկաւորուԹիւն ննջեցելոց ,
- ԺԱ․ Յիչատակ մեռելոց ւ
- Ա. Օրհնութիւն Ս. Միւռոնի. Ս. Միւռոնի օրհ-Նութիւնը կը կատարէ ամենայն Հայոց Հայրապետն՝ ըստ ծիսարանի Հայաստանեայց առաջելական Սուրբ եկեղեցւոյ, համանակարգ աղօթիւջ, օրհնութեամեջ եւ հոգեւոր երգօջ։ Ս. Միւռոնը կ՚ըսուի նաեւ Իւղանոյչ, որով կը կատարուին եկեղեցական ամեն օծութիւնջ։
 - Ք. Օծումն Նուակատոյց Եկեղեցւոյ. Նորակառոյց եկեղեցին՝ ըստ որում հասարակաց աստուածպաչտուԹեան աղօԹավայրը պիտի լինի, եւ անդ պիտի կատարուին սրբարար խորհուրդը եւ եկեղեցական արարողուԹիւնը, նոյնպես եւ աւազանն՝ յորում երեխայը
 պիտի մկրտուին յանուն ամենասուրը ԵրրորդուԹեան,
 օրհնուԹեամբ եւ օծմամբ Ս. Միւռոնի կը նուիրագործուի։ Ուստի տաձարին չորս կողմը ղետեղուած Խածուի։ Ուրտի տաձարին ու Վէմը, նաեւ Աւազանը՝ նախ
 կադեն ըրած չրոյ եւ արեան նչանակ են, եւ ապա կ՝օծուին Ս. Միւռոնաւ,

Նաւակաsիք Եկեղեցւոյ. — Սողոմոն՝ յանուն Ենովայի չինել տուաւ չքեղ եւ հոյակապ մի տաձար, որ երբ աւարտեցաւ, եշԹն օր Նաւակատիք ըրաւ զոհերով եւ ողջակէզներով ։

Նոր-Ուխաի` քրիստոնէական եկեղեցւոյ հաստա աութեան ժամանակ` սահմանուեցաւ յետ օծման ութ օր չարունակ կատարել Նաւակատիք նորաչէն տաձարին մէջ , մատուցմամբ անարիւն զոհի Ս. Պատարագի ։
Գ. Օծումն Նուագուծ Խաչի եւ Նուանկաւ Պաշկեւի . — Մուլսէս Աստուծոյ հրամանաւ իւղուլ օծեց տաճարին խորանն եւ բոլոր սպամներն , իմացնելու համար՝ թէ անոն ը նու իրուած են ի սպաս տանն Աստուծոյ ։

Քրիստոնեական եկեղեցին նուիրական կ՚ընդունի այն ամեն անօթններն եւ սպասներն , որոնք եկեղեցւոյ մէջ գործածելի են ուստի թէ՛ Նորագործ Խաչն եւ թէ՛ Նորանկար Պատկերը նախ ջրով եւ դիննաւ կը սրբուի եւ ապա Ս. Միւռոնաւ կ՚օծուի , որպես դի Հոգին Սուրբ իւր անհրեւոյթ զօրութեամբ տայ չնորհ ա՛յն Խաչին, որդ առջեւ կ՚երկրպագեմք` անոր մէջ աներեւութաբար ընակող Տետոն մերոյ Աստուծոյ , եւ Պատկերին տայ ա՛յն չնորհքը , գոր ուներ այն Սուրբն , որոյ անուամբ նկարուած է Պատկերն .

- Դ. Օrոնութիւն Եկեղեցական Անօթոց եւ Զգեսsուց. Եկեղեցական ԱնօԹւք եւ Զգեստւք եւ Մատեանւք՝ ըստ ծիսարանի կ'օրհնուին կանոնագրեալ աղօԹիււք, որպէս զի անոնց նիւԹերը սրբուելով ի ձեռն օրհնուԹեան՝ նը- ուիրական լինին, եւ եկեղեցական պաչտօնեայք՝ նոյն նուիրական անօԹովւք, զգեստուք եւ մատենիւք կա-տարեն Թէ՛ փրկարար խորհուրդներն եւ Թէ՛ եկեղե-ցական արարողուԹիւններն ւ
- Ե․ Ութօւեք եւ Քառասունք Նուածին Մանկանց․ Քահանայն երախային մկրտութեան ութերորդ օրը նորակնիք մանկան նարօտը կ՚առնու գլխէն , կը լուայ դանի եւ կը կարդայ հրամանակարդ աղօթեքը , այս ա֊ րարողութիւնը կ՚ըսուի «Միւռոնէն հանել» , իսկ քա֊

ռասուն օրէն յետսյ մանկան մայրը պարտաւոր է տանիլ նորակնիք մանուկն յեկեղեցի, ինչպէս Հին-Ուխտի ժամանակ՝ Իսրայէլացւոց արու անդրանիկ մանկունք կը տարուէին ի տաճար՝ ընծայուելու համար Աստուծոյ , եւ այս օրէնքը կատարուելու նպատակաւ էր որ Քրիսպելով սահմանեալ օրինաց ,

Քահանայն եկեղեցւոյ մէջ քառամեօրեայ մանկան վրայ կը կատարէ այս արարողուԹիւնը ։ (¹)

2. Խաչալուայ. — Խաչալուայն՝ որ եւ կ՛րսուի «Խաչահանդիստ», կը յիչեցնե մեզ այն հրեչտակն, որ իջնելով Պրոպատիկէ աւազանը՝ կը յուզէր ջուրը, եւ անդ գտնսւած հիւանդներն որոնջ որ առաջին անդաժ Հուրը նետուէին, կը բժչկուէին իրենց հիւանդութենկչն։

Քրիստոնեական եկեղեցւոյ մեջ Խաչալուայի արաիողութիւնը (²) կը կատարուի Ս. Խաչիւ՝ Ս. Աւետարանտւ եւ Սրբոց Մասամբը, Քահանայն երիցս ընկղմելով զՍ. Խաչն ի ջուր՝ կ՚օրհնե ըսելով, «Օրհնեսցի եւ սրբեսցի ջուրս այս», եւ հիւանդութեան բժչկութիւն կը մաղթե ի Տետմնե։

Է․ Տնօrհնեք․ — Տնօրքնեքի արարողուԹիւմն ըս֊ կըսուած է առաջելական դարէն , յորում Առաջեալջ

⁽¹⁾ Վերջին ժամանակներս զրեԹէ դաղրած է մայրաքաղաphu մէջ՝ նորածին մանկանց ուԹօրէից եւ քառասնից արարողուԹեանց կատարումը ։

խաչալուայի ափարողութիւնը։ Հայրաը օր մը՝ յետ առաւօտեան ժավերզութեան վի պատարուի մայրաքաղաքիս եկեղեցեաց շատին վէջ, շաբաթը վի անգամ ոկարգն անցած է խաչալուայի արարողութիւնը, այնպէս որ՝ Հայրաբան վերջին ժամանակներս՝ կանոնական արարողութեանց

եւ անոնց յաջորդը չրջելով հաւատացելոց տուները՝ կ՚աւետէին Քրիստոսի Ս. Ծնունզը եւ Ս. Յարու*թիւ*նը ,

Տաներէց քահանայք կ'օրհնեն իրենց հոգեւոր հովսւութեան յանձնուած ժողովրդոց տուները , Ս. Ծնրնդեան Տօնին՝ օրհնելով ընական չուրն , որ Բրիստսսի այես կը հասկցուի քահանային կարդացած Աւետարանեն . Արև Զատկին օրհնելով գինին , որ նչանակ է արեան Քրիստոսի .

ԹԷ՛ մայրաքաղաքիս մէջ եւ Թէ՛ հայաբնակ գաւառ. Ները, քահանայն` ո՛չ միայն Ղուրը կամ գինին, այլ եւ Զատկի կարմիր հաւկիԹը (¹), մաս մը աղ, ցորեն կամ ալիւր եւ կամ հաց կ՚օրհնէ, որպէս զի հաւատացեալ քրիստոնէին տունը չէն ու առատ մնայ միչտ ։

Ը . Աղօբննեք . ՝ Քահանայն ըստ ծիսարանի կօրհ նէ՝ մատաղցու կենդանիին կերցուելու աղը ։

ՍովորուԹիւն եղած է տարւոյն երեւելի տօներուն մատաղ ընելու , եւ իբրեւ ողորմուԹիւն՝ ննջեցելոց հոգւոց համար կարօտ ընտանեաց բաչխելու եւ գա֊ նոնջ կերակրելու .

Թ․ Յուղաբկաւորութիւն Ննջեցելոց․ — Իսրայէլեան եկեղեցւոյ ժամանակ սովորուԹիւն կար մնջեցելոց համար աղօԹը մատուցանել առ Աստուած։

-Քրիստոնէական եկելեցւոյ հաստատութեեան ժամա -ակքն սկսուած է ննվեցելոց հանդոմական յուղարկա

⁽¹⁾ Զատկի կարմիր մաւկինին մամար զանազան բացատրունիւնք տրուած կան, բայց ամենէն աւելի մաւանական է մասարիլ զայն՝ նշանակ եկեղեցւոյ, զոր իբրեւ մաւ երկնից՝ծնաւ Քրիստոս ի Խաչի , եւ կարմիր ներկեց՝ զայն ի զոյն իւը ծնաւ Քրիստոս ի Խաչի , նու կարմիր ներկեց՝ ղայն ի պոչին է

ւորութիւն եւ թաղում կատարել, ազօթելով անոնց հոգւոց համար առ Տէր , որ թողութիւն չնորհէ անոնց մարդկային ակարութեան հետեւանօք գործած Թեթեւ մեղաց եւ յանցանաց ,

Յուղարկաւորութեան եւ թաղման արարողութիւնը բաժնուած է երեք դասակարգի , օծեալ եկեղեցական պաչտոնեից , հասակաւոր աչխարհականաց եւ տղայոց ,

0ծեալ եկեղեցական պաչտօնէից (քահանայից , եպիսկոպոսաց եւ կաԹողիկոսաց) նախ մարմինը կը լը֊ յուայուի բնական ջրով՝ քահանայաԹաղի համար սահ մանուած աղօթիւը եւ երգովը. սպիտակ կտաւով կր պատնուի , եւ սպիտակ կտաւով պատրաստուած ժամարարի զգեստուք կ՝զգեստաւորուի , մոմ կր վառուի գլխուն վերեւ եւ ոտից ներքեւ, կը լինի սադմոսերգութիւն , րձթերցումն չորս Աւետարանաց լրիւն , կր ծխուի խունկ, երեսը կ'ուղղուի դէպ յարեւելս, հանգուցելոյն եկեղեցական աստիճանին համեմատ րգ֊ գեստաւորում , Ս. Աւետարան՝ կուրծըին վրայ ։ Հանդուցելոյ մարմինը կր տարուի եկեղեցական Թափորով (¹) յեկեղեցի , ուր նորա հոգւոյն համար մատուցուած յատուկ Պատարագի Ողջունի ժամանակ՝ հանդուցելոյն ճակատն եւ այ ձեռըը միայն կ'օծուի Ս. Միւռոնաւ եւ եկեղեցական Թափորով կը տարուի գերեզմանատունն՝ ամփոփուելու համար ի հող ։

-Ֆետ Թաղման` եկեղեցական հոգեւոր պաչտօնէից -աժար կը կատարուին գեղեզմանին մրայ այգ , եօԹն

⁽¹⁾ **Յուղարվաշորը Թափորին հանու**էն։ պաշտ**օ**նէին դազաղը Թափորին մէջ կ՚առնուի, իսկ աշխարհաաշտոնական

թեք, քառամնից եւ տարելից ըսուած արարողու⊸ Թիւնւը, մաղԹելու ի Տեառնե յաւիտենական հանգիստ՝ վասն հոգւոյ ի Տէր հանգուցելոյն ։

Այգ, հօԹնօրէք, քառամնից եւ տարելից ըսուած-Ներն հոգեհանգստեան պաչտամունք են , որոնք վամն յիչատակի ի Քրիստոս Ծնջեցելոց կը կատարուին՝ Թէ՛ եկեղեցւոյ եւ Թէ՛ գերեզմանատան մէջ։

Հասակաւոր աչխարհականի եւ տղայի մահուանեն անմիջապես յետոյ՝ ննջեցելոյն մարմինը լուալու սովուրանիջապես յետոյ՝ ննջեցելոյն մարմինը լուալու սովուրանին եղած է առողջապահական զգուչութեան տետակետով, մարմինը կը պատնուի սպիտակ կտաւով, մոմ կը վառուի, խունկ կը ծխուի, երեսը դէպ յարեւ ւելս կը դարձուի, եւ ըստ հրահանգաց ծիսարանի՝ յոււղարկաւորութեան եւ Թաղման արարողութիւնը կը կատարուի ւ

Ժ․ Ցիշաsակ Մեռելոց․ — Հայաստանեայց Ս. եկեղեցին բարենպատակ խորհրդով սահմանած է՝ տարբոյն հինգ տաղաւարի երկրորդ օրն , ինչպէս նաեւ Ցիչատակ մեռելոց ըսուած օրերը , հոգեհանգստեան հանդիսաւոր պաչտօն կատարել՝ ի Քրիստոս Ցիսուս ընդհանուր ննջեցելոց հոգւոց համար , եւ հայցելով Աստուծոյ ԹողուԹիւնն անոնց ներելի մեղաց եւ յանցանաց համար՝ մաղԹել յաւիտենական հանգիստ ,

Մեր բարեպաչտ Նախնիք (1) իրենց պարտաւորու Թիւն կը հաժարէին Մեռելոցի օրերն երԹալ գերեղմաաստուն եւ օրհնել տալ իրենց նախնեսց դամբարանը ,

-----0#0cc---

⁽¹⁾ Մայրաքաղաքիս մէջ սոյն օրինակ պարտաւորունիւնք սկսած են նուազիլ հետզհետէ։

ሆԱሀՆ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ

ԲԱՐԵՊԱՇՏԱԿԱՆ ԱՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆՔ

քարանանակ կամ Պնակ, Նաշակատեաց Սեղան, Մոմաժամանակի, ինչպէս են Նշխար կամ Մաս, ժամուց, հանձանակի, ինչպէս են Նշխար կամ Մաս, ժամուց, հանձանակի, ինչպէս են Նշխար կամ Մաս, ժամութ, հանձանակի, ինչպէս են Նշխար կամ Մաս, ժամութ, հանձանակի, ինչպէս են Նշխար կամ Մաս, ժամութ, ժամանակի, ինչպէս են Նշխար կամ Մաս, ժամութ, ժամանակի, ինչպէս են Նշխար կամ Մաս, ժամութ, հանձանակ կամ Պնակ, Նաշականեր և Մոսա, Մոմա-

Նշխար կամ Մաս . — Նչխար կամ Մաս է իբրեւ ոչ-սրբագործեալ մնացորդ Սեղանոյն Ս . Պատարագի , որ սահմանուած է անո՛նց համար միայն , որոնք Քրիստոսի Մարմնոյ եւ Արեան հաղորդուելու պատրաստութիւն չունենալնուն՝ կ՚ընդունին զկնի Ս . Պատարագի Ներկայ դանուելով հանդերձ՝ չմնան առանց հոգեւոր մերիթարութեան , մասամբ հաղորդ լինելով Սեղանին ։

գավուց. — գաղուցն է կամաւոր նուէր մը, դոր գավովուրդը բարեպաչտական ղգացմամբ կու տայ օրՍ․ ¶ատարազին մէջ Թէ՝ զինչըն եւ Թէ՝ իւր ի Քրիս տոս ննջեցեալները ։

Գանձանակ կամ Պնակ — Իսրայէլեան տաձարաց մէջ կար դանձանակ մը , ուր Իսրայէլացիք կը ձգէին իրենց դրամական նուէլն , ի պէտս ծախուց տաձարին եւ ի նպաստ ողորմուԹեան կարօտելոց ,

Առաջեալջ յետ աղօԹից , ինչպէս նաեւ հաւատացեալջ կը հանդանակէին դրամ վերոյիչեալ նպատակաւ , ուրեմն Գանձանակի սահմանումն առաջելական դարէն սկսուած է , եւ ցարդ պահուած է եկեղեցւոյ մէջ Գան– ձանակի չրջաբերումը։

Քահանայն կը չրջարերէ Գանձանակը՝ ընդունելու համար ժողովրդոց կամաւոր նուէրները ։

Նոյնպէս ժողովրդոց մէջ կը չրջաբերուի Պնակ, ո֊ րոյ հասոյթով կը հոգացուին եկեղեցւոյ խունկը, մամը, ձէթն եւ այլ կարեւոր պէտքերը․ կը խնամուին աղ֊ քատ հիւանդներ, տնակներ, որբեր եւ այրիներ, եւ տոյքը ւ

Նաւակաsեաց Սեղան - Առաջելոց ժամանակ սու վորուԹիւն կար , որ ննջեցելոց պարագայք յատուկ սեղան կը պատրաստէին եկեղեցին , ուր հաւատացելոց ըազմուԹիւնն ի միասին կը ճաչէր ։

Այս սովորութիւն դադրած է այժմ ։

Մոմավառութիւն . — Քրիստոնեական եկեղեցւոյ հաստատութեան առաջին դարուց մեջ՝ քրիստոնեութեան դեմ յարուցուած հալածանաց ժամանակ՝ անկարելի էր յայտնապես կատարել կրօնական պաչտամուն ք , հետեւարար հասարակաց աստուածպաչտութիւնն առ ահի կը կատարուէր ստորերկրեայ տեղուան ք , ուր մըPn.Phais պատճառաւ ծրադ կը վառուէր՝ լոյս տալու համար s

րաւնակուի քրիստոնեայք ազատօրէն սկսան պաչտել գԱստ համունք, եկեղեցին իրբեւ յիչատակ պահեց ճրագի հարծածունիւնն, որ մինչ ցայսօր ժամանակի կը չա-Երբ քրիստոնեայք ազատօրէն սկսան պաչան վեր հարձանուն արևունեայ եկեղեցեաց մէջ,

Սյս բարեպաչտական առանդութիրւնների զատ՝ կան նաեւ Հայ. եկեղեցական ծեսեր, ինչպես են՝ հրավառութիւն Տետոնընդառաքի, արմաւենւոյ եւ ձիթենւոյ
ոտտեր բաժնել, ջուր սրսկել եւ աղաւնի թոցնել, ՌաՆալուայի ժամանակ՝ ոտջն իւղով օծել, խազող օթհՆել ւ

Հրավառութիւն Ցետուրնդառաջի . — Հեթեանսուականն առվարութիւն էր Մեհեկան անևոյ մէջ ի պատիւ արև. ախՖն Հեմբիով ի՛բեմէին ։ ըսհափրում Եր վասքին թու Հրիրորոս Երևանիր բանսեգական, չևավահակի վևա՝ ձիվել փանս ու ցախ , մանո

Իմանալի արեզակն արդարութեան Քրիստոս ծնաև եւ հեթանոսաց լոյս ծագեց ։ Քրիստոնեական եկեղեցին՝ Մեհեկան — Փետրուար 13 ին՝ որ է Քրիստոսի Տեառն մերոյ ի տաճարն Քառամնօրեայ Ընծայման տօնի նախընթեաց օրն , ի պատիւ իմանալի արեզական Քրիստոսի՝ երեկոյեան նախատօնակէն յետոյ տաճարին բակը փայտ կը վառուէր, որ վերջերս անոր տեղ մի մեծ կերոն կր դրուի եկեղեցւոյ մեծ ատեանը , որ կը վառուի , երբ «Քրիստոս փառաց Թագաւոր» երգն սկսի ։

Առմաւենւոյ կամ Ձիթենւոյ nustr բաժնել — Հին ժամանակը սովորութիւն կար՝ Արմաւենւոյ կամ Ձի- թենւոյ ոստեր ի ձեռին օգին մէջ չարժելու կամ գետինը տարածելու , Իսրայէլացի ը Արմաւենւոյ ոստեր ձանրուն վրայ տարածեցին , երբ Սիօնի Թագաւորը Յիսուս Քը- բիստոս՝ յաղթական փառօք մտաւ յնրուսաղէմ ի կա- մաւոր չարչարանս եւ ի խաչ .

Հայաստանեայց եկեղեցւոյ ուսուցանող եւ ուսանող դասը Ծաղկազարդի օրն` ի պատիւ եւ ի յիչատակ Աստուսծորդւոյն Գալստեան ի քաղաքն Երուսաղէմ , Արմաւենւոյ կամ ձիթենւոյ ոստեր ի ձեռին կեցած Աստուծոյ տաճարին մէջ` միարարբառ կ'աղաղակէ , «Ովոտննա՛» .

Հուr սոսկել կամ Աղաւնի թուցնել — Անյիչատակ ժամանակե Հայոց սովորութիւն եղած է Վարդավառի թուցնելու` իրարու վրայ Լուր սրսկելու եւ ազաւնի թուցնելու` իրթեւ յիչատակ Ջրհեղեղի եւ Նոյին Տա-

Վարդավառի տօնը կը կատարուէր Նաւասարդի ամսուն առաያին օրը , որ Աստղիկ դիցուհւոյն յատկացուած տօն մ՚էր , որուն հետ խառնուած էր ջրհեղեղի յիչատակը` որ դեռ պահուած է Հայաստանեայց եկեղեցւոյ մէջ, Եւ ըստ որում Դիցուհւոյն մեհեանը վարփրով եւ ծաղիկներով կը զարդարուէր , ուստի Վարդավառ անունը տրուած է նոյն տօնին ,

Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ հայրն մեր սահմանեց Վար դավառի տոնին կատարել Քրիստոսի Պայծառակերպսւ Թեան տոնը ւ

Ունլուայի ժամանակ ունն իւղով օծել. — Հին ժամանակը սովորութիւն կար հիւրին ոտքերը լուանալ, որ սիրոյ եւ խոնարհութեան նչանակ էր ։ Իսկ յետ լուացման իւղով օծելն՝ սիրոյ եւ ապաչխարութեան նչան . ինչպէս մեղաւոր կինն իւր արտասուօք լուաց Քրիստոսի ոտքերը , սրբեց մազերոմն եւ օծեց ազնիւ իւղով։

Ոտնալուայի յիչատակի օրը կը գործածուի աղօքիւք եւ տեառնագրութեամը` օրհնուած իւղը , յօրինակ խոնարհութեան եւ սիրոյ , զոր երկնաւոր Վարդապետն մեր` իւր անձին օրինակաւ ցուցուց ։

byknthguyul Uliopf', Qqtusf, Uyuuf te Uustulif.

Բաց ի Ս. Խաչէն , Ս. Աւհտարանեն եւ Սրբոց Մասուն քին` եկեղեցական սրբազան անօԹներն են Սկիհ և Մաղզման , Մասնատուփ , Բաժակաման , Աղաւնի եւ Աւազան Միւռոնի ։

Սկին եւ Մաղզման - Նչանակ է Քրիստոսի Ծը֊ Նընդեան Մսրոյն եւ Գերեզմանին ։ Պատարագիչը Մազգ֊ մանին վրայ կը դնէ սրբագործելի անիսմոր եւ Թարմ հացը-նչխարը , եւ Սկիհին մէջ կը հեղու անարատ բա֊ ժակը-դինին ։

Մասնաsուփն է արծաԹեայ կամ մետաղեայ տփիկ մը, յորում կը պահեն քահանայք Ս. Հաղորդութենկն մաս մը՝ ի պէտս հաղորդութեան հիւանդաց, որոնք ան կարող են եկեղեցի երթայու

Բաժակաման*ն է արծաԹեայ կամ ապակեայ* չիչը, յորում կը պահուի ըպսժակցու գինին ։

Աղաւնի , որ իբրեւ օրինակ Հոգւոյն Սրբոյ մեծարուհցաւ , արծաք է չինուած ձեւը կը գործածուի եկե ղեցւոյ մէջ , յորում կը պահուի Ս. Միւռոնը՝ Դրոչմի Ս . խորհրդոյ եւ չնորհարաչխութեան ժամանակ ի կիր արկանելու համար ։

Աւազան Միւռոնի. — Առանց Մաղզմանի փոքրադիր սկիհ մ'է, որ կը գործածուի եկեղեցւոյ մէջ, երբ Դրոչմի եւ չնորհարաչխուԹեան համար՝ Ս. Միւռոն պարունակող Աղաւնիէն Միւռոն առնուլ հարկ լինի ։

Եկեղեցական Զգեսոք են չուրջառ, ժամարարի չա արկ, փորուրար, գօտի, բազպան, վակաս, սաղա վեղար , փիլոն եւ չողաթափ ։ Դից փորուրար , ուրար սարկաւագի , չապիկ դպրաց , ւարտ , Թադ՝ արտախուրակօք , եպիփորոն , քաչանա-

ծածեն փիլոն ։ Հուտակրոն ֆահանայան անասարհի և արև կը գոր Հուտակոսը առւչութեամե կուտայ , Հուտակրոն արևայան անասարհի և արև կը գոր Հածեն փիլոն ։

Ամուսնաւոր քաչանայք բկեդեցւոյ մէջ կը դնեն ի գլուխ՝ խաչաձեւ սեաւ գդակ եւ սեաւ փիլոն (¹), զոր Շախսկոպոսը կու տայ տուչուԹեամը ի քաչանայական ձեռնադրուԹեան ւ

Հայրապետը , Եպիսկոպոսը եւ Վարդապետը՝ եկեղեցական պաչտամունը կատարելու եւ քարոզելու ժամանակ կը գործածեն գաւազան ։

Հայրապետը եւ Եպիսկոպոսը կը գործածեն Կեռդաւազան, որ նչան է հովուելու զժողովուրգն, կը գործածեն նաեւ մատանի իրենց ճկոյթին վրայ, որ նչան է իրենց ընդ հարսին եկեղեցւոյ փեսայութեան.

Վարդապետը կը գործածեն օձաձեւ գաւազան , գոր Եպիսկոպոսը տուչութեամբ կու տայ իբրեւ մամնաւոր իչխանութիւն` ուսուցանելու զժողովուրդն քարոզու Թեամբ բանին Աստուծոյ «

Եկեղեցական Սպասք *են գաւազան*, բուրուառ, խաչվառ, քչոց, ծնծղայ, չահ, կանԹեղ, աչտանակ, վարագոյր, գրակալ, ծածկոց սկիհի, փռոց սեղանի, Խաչի եւ Աւետարանի բռնիչ, գորդ, զանգակ, ևւ այլն՝ եւ այլն ։

⁽¹⁾ ֆիլոնն ըստ ոմանց ոչ միայն եկեղեցւոյ մէջ, այլեւ փողոցը գործածելու եկեղեցական տարազն է,

Այս ամէն սպասներէն ոմանք կային Իսրայէլեան տաձարաց մէջ, ինչպէս են գաւազան, բուրուառ, ծնծղայ, կանդեղ, աչտանակ, վարագոյր, եւ այքն։

Եկեղեցական Մաsեանք

Եեկեղեցական Մաsեանք են Ս․ Աւևտարան , Գործը Առաջելոց եւ Թուղթեր , Սաղմոս , Ժամագիրը , Շարական , Գատարագամատոյց կամ ԽորՀրդատետր , Տաղարան , Տօնացոյց , Ճաչոց , Մաչտոց , Յայսմաւուրը , Նարեկ ։

Ս. Աւետարանը՝ որ համօրէն քրիստոնեայ ազգաց
ամենէն սիրելի գիրքն է, կը պատմէ մեզ հաւատացեւ
լոցս՝ Ցիսուսի Քրիստոսի Ցետոն մերոյ Ծնունդը, Մըկրթտութիւնը, քարոզութիւնները, առակները, հըթաչքները, պատգանները, չարչարանքը, խաչելութիւնը, մահը, Թաղումը, յարութիւնն ու համրարձումնն նաեւ կ՚ուսուցանէ մեզ ա՛յն ուղիղ բարոյականութիւնն, որոյ հիմն է սէր առ Աստուած եւ առ

Գործ Առաքելոց եւ Առաքելական Թուղթք են կանոնական գիրջ Նոր Կտակարանի , որոնջ կը պատմեն Թէ՝ ի՛նչպէս Հիմնուեցաւ ջրիստոնէական եկեղեցին եւ Թէ՝ ի՛նչպէս Հոգին Սուրբ առաջնորդեց եւ օրՀնեց Քրիսասսի առաջին հետեւոդները ։

գալուսաը « կինս Համրաանալէն սկսեալ մինչեւ Հոգւոյն Սրբայ հրա Համրանալէն սկսեալ մինչեւ Հոգւոյն Սրբայ Գործը Առաջելոց գիրքը կը պատմէ Գողոսի դարձև առ կռչումը, անոր առաջելական եռանդն ու աչխաամւթիւններն եւ բոլոր Առաջելոց գէմ յարուցած Հալածանթը ,

Առաքելական Թուղթք Նամակի ձեւով գրուած քներ ես, գորս Առաքեալը գրած են առ Նախնի հաւատացեալս՝ յորդորելու, խրատելու եւ Ս. Աւետարանի մէջ ցաշցնելսւ այլ եւ այլ առիթեներով ։

Մաղմուն Իսրայէլեան տաձարին մէջ զԱստուած օրճնելու ճամար Գաւիթ Մարգարէին յօրինած երգոց եւ փառաբանութեանց ամբողջութերւնն է, որ կրօնագան ամեն պաչտամանց մէջ կա՛մ կ՛ըսուի ի թեւ եւ կա՛մ կ՛րդուի ի թեւ եւ

Ժամագիբքն է՝ օրուան ժամերու վրայ եկեղեցւոյ «ՀԷ կատարուելիք հասարակաց աստուածպաչտութեան վերաբերկալ մաղթանաց, քարողից, աղօթից եւ երգոց դիրջը, զորս երկասիրած են Երանաչնորհ Ս. Թարգմանիչը ժեր Սահակ եւ Մեսրոպ, Հայրապետք Գիւտ, Ցովհան Մանդակունի եւ Ներսէս Շնորհալի։

Շառականն է գիրք հոգեւտր երգոց Հայաստանեայց Ս․ եկեղեցւոյ յօրինուած մեր երանելի Ս․ Հայրապետ-Ֆերֈն եւ նախնի հոգեսէր վարդապետներէն, որոնք կ՛երգուին հասարակաց աստուածպաչտութեան ժամա Նակ ։

Շարականը չորս Վարգի բաժնուած են , Տէրունաև կան , Սրբոց , ԳաՀոց (ապաչխարութեան) եւ Հանգըստետն (ննչեցելոց) ։

Amenirangunlasny կամ burhryusber է գրջոյկ մը,

դահահի ան վումըն ին հեսուի Որմարիր վետ), չի գաղ Պատուր տմօնե ծրբևն ։ թսևշևմտարանը է սև տգրը գաղ Պատոնամի տետևսմուհ բար գտղարակ, ընտրակաւաչ սհ գաղանանն ի՛նրկգրորու ի ջագուի բու ի գաղը Ու

Տաղաբաննքէ գիրք մը , որուն մէք կանքմեղեդիներ, տաղեր եւՀՍ. Պատարագի ժամանակ՝ երդեցիկ դպրաց կարդալիք եղանակաւոր Հոգեզմայլ երդերը ։

Solugnigh է կանոն եւ առաջնորդ ամեն աշնակատ տարութեանց , որու մէջ նչանակուած են ամբողջ տարեկան չրջանին իւրաքանչիւր աւուր հասարակաց աղոթերց վերաբերեալ սադմոսը , չարականը , դաներրցմունը Մ. Գրոց եւ այլ հոգեւոր երգեցողութերւնը ։ ,

Տօնացոյցի ՀետեւողուԹեամբ կը պատրաստուի 0֊ րացոյցի կրօնական մասը ։

ձաշոցն է ալիրը քաղուածոյ Հին եւ Նոր Գաակարանաց, իւրաքանչիւր աւուր համար ըստ պատչաճի սահմանուած, հասարակաց աստուածպաչտուինան ժամանակ կարդացուելու նպատակաւ ։

Ճաչոցի մէջ առնուած են այլեւայլ օրհնութեանց աղօթեջներ ու ձառեր , լօրինուած ի մեր նախնի Ս • Հարց եւ Վարդապետաց ։

Մաշոցն է Հայաստանեայց Ծիսարանը Ս. **Ե**կե**զեց»** ւոյ, զոր Ս․ Մեսրոպ՝ գրական այլեւայլ աչխատու Թեանց մէջ կարգադրեց պատչաձապէս-

Ծիսաբանը՝ Հայաստանետյց Ս. Եկեղեցւոյ աստուածպաչտութեան եւ ֆորհապարգեւ Ս. Խորհրդոց կատարման եւ մատակարարութեան վերաբերեալ են եւ հեղեցական արարողութեանց պատկանետը կարգերն ու ուսացուցին Ծիսարանն յօրինսնանը այլեւայլ աղօքից։ Ս․ Մեսրոպ յօրինած ըլլալով՝ իւր մականուամբ կաչուե֊ Հոխագուցին Ծիսարունակէ, որոց մեծ մասը նոյն ինջե

Նաբեկն է գիրք Հոգերուդի աղօթից Գրիգորի Նարեկացւոյ , սր անոր ուրիչ երկասիրութիւններէն գերազանց է վսեմ իմաստից կողմանէ , եւ որ ամեն երկիւղած սրտերու մէջ խորին տպաւորութիւն կը Թոդու ։

Այս աղօթագիրք եկեղեցական մատենից կարգեն է անոր համար՝ որ կը պարունակէ իր մէջ փառատրական եւ գոհացողական աղօթեքներ, նաեւ զղջման, խոստավանութեան, ապաչխարութեան, բժչկութեան եւ այլ պէս պէս բարի խնդրուածոց կատարման վերաբեր-

ፈ ե ቦ Ձ

8ԱՆԿ ՆԻՒԹՈՑ

	brbu
ՆԵՐԱԾՈՒԹԻՒՆ — ԱՍՑՈՒԱԾ ԳԱՇՏՈՒԹԻՒՆ ⋯⋯	9
ሆ ሀሀህ ሀሀሀሀ	
<i>ԳԼՈՒԽ Ա</i> .	
Կանոնական ժա ժերգու Թիւն <u>ը</u>	10
Գիչերապաչաօն կամ Գիչերային ժամ	15
Ասաւօտեան ժամ	18
Արեւագալ	25
<i>Երրորդ ժամ</i>	26
Վեցերորդ »	27
<i>իններորդ</i> »	27
Երեկոյեան ,	28
խաղաղական »	31
Հանգստեան »	32
ዓኒበኑክ ቀ. ነ	
ԵՐԵՍԱԿԱՆ ԵՂԱՆԱԿՔ	33
իաչակնքել	34
Ծերադրել	34
<i>Երկրպագել</i>	84
խունկ ծիսել	43
Ծ նկարկել	35
ՕրՀնել խաչիւ եւ Աւետարանաւ	35
Բափօր ելնել	35
Նախատօնակ	36
Zulach	86

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

ՑՕՆԱԿԱՑԱՐՈՒԹԻՒՆ ···· ··-	
<i>ዓኒበኑቴ</i> Ա.	. .
	Orbu
8ՆՕՐԻՆԱԿԱՆ ՏՕՆՔ ···· ··· ·· ·· ·· · · · · · · · · · ·	41
Ծնունդ Տեւառն վերոյ	42
Անուանակոչութերւն (Ութեօրէջ)	45
Տեառընդառաջ	46
Ծաղկազարդ	47
Վերջին ԸնԹրիք եւ Ոանալուայ	49
Չարչարանը եւ ԽաչելուԹիւն Քրիստոսի	51
Ձատիկ — Ցարութիւն Քրիստասի	52
Համբարձունն Քրիստոսի	5 3
Հոգեգալուստ	53
Վարդավառ,	54
<i>ԳԼՈՒԽ Բ</i> .	
Տ ԷՐՈՒՆԱԿԱՆ ՑՕՆՔ ·····	
6 օդուած Ա.	
Ցղութիւն Ս. Կուսին յԱնւայէ	56
Ծնունդ Ս. Կուսին յԱննայէ	57
Ընծայունն Ս. Կուսին ի տաճարն	57
Վերափոխումն Ս․ Աստուածածնի	58
воդпւшծ Р.	
80ՆՔ Ս• ԽԱՉԻ	59

	Orbu
Գիւտ Ս. Խաչի	60
Երեւումն Ս . խաչի	60
<u> Диринниј</u> U. Мих	61
<i>ዓኒበ</i> ኑ ክ ዓ.	
₩₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽₽	
^Է ԱՑԱՑՐՈՒԹԻՒՆՔ ԳԼԽԱՒՈՐ ՏՕՆԻՑ ԵՒ ԿԻՒՐԱԿԷԻ	ď
գաղա ն դ և տարեմուտ	65
Ծնունդ ՅովՀաննու Կարապետի՝	66
Առաջաւորաց պահը	, 66
Տօն Ս. Ղեւոնդեանց քականայից	67
Տօն Ս․ Վարդանանց զօրավարաց	67
Տիեղերական Ժողով Կ. Պօլսոյ	68
Բուն բարեկենդան	68
Երկրորդ կիւրակէ մեծի պահոց	70
Вրрпри » » »	71
Չորորգ » »»	72
Հինգերորդ » »	73
Տօն. Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի մտին ի վիրապն	74
Վեցերորդ կիւրակէ մեծի պահոց	74
вիչա աակ յարու թե ան Ղազարու	76
Աւագ երկուչաբԹի	76
Աւագ երեջչարթի	77
Աւագ չորևջչարթի	78
Աւագ Հինգչարթի	79
Ուամ սւնետի	81
gind mild	83
Quanti _ Runn Ha & Rahumuh	84

	Ornu
Նոր կիւրակէ կամ կրկնապատիկ	85
Աչխարհամաարան կանաչ կիշրակէ	86
Կարժիր կիւրակէ	86
Երկրորդ ծաղկազարդ	87
Առաջին կիւրակէ յարութեան	87
Sob II. Հարփսիմեանը	88
» Մ . Գայիանևանց	88
» Ս · ՅովՀաննու Կարապետին և ԱԹա-	00
րագիրբայ բախորսանին	88
» Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի ել ը ի վիր ապէն	88
» Կաթեողիկե Ս. Էջմիածնի	88
» Մեծին Ներսիսի Հայրապետին	89
Գիւտ Ելիարաց Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի	89
Տօն Ս . Թարգմանչաց	90
» Ս. Տրգատայ Թադաւորին	90
Գիւտ տփոլ Ս. Աստուածածնի	91
Տօր ոևեսն բևիստտոտը տատճելու	91
Bիչատակ տապանակըն Հնոյ և տօն ն որոյս	
Ս . եկեղեցւոյ	92
Թարէոս առաջիալ և Սանդուխտ կոյս	93
Տիեղերական ժողով Եփեսոսի	93
Տան Շողակաթի Ս. Էջմիածնի	94
Գիւտ Գօտւոյ Ս. Աստուածածնի	94
Տիեզերական ժողով Նիկիոյ	95
Sob եկեղեցւոյ ի Նաւակատիս Ս · Խաչին	95
» հօԹարասուր և բևիսւ աչակերատց Էր սփ	96
) Subpa mr pambang	97
»	97
> magental materials	97
# ####################################	~ .